

ஸ்ரீ
விளம்பிநாகனார் செய்த
நான்மணிக்கடிகை,

மகாலித்துவான்
கோ. இராஜகோபாலப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய
உரையுடன்.

இது ,
சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ்
தமிழ்ப் பண்டிதர்
கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரால்
பார்வையிடப்பெற்றது.

[2-வது பதிப்பு]
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,
87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1922
விலை அணா 8
, [All Rights Reserved]

ஸ்ரீ

முகவுரை

இவ்வுரையாசிரியராகிய மகாவித்துவான் கோமளபுரம் இராஜகோபாலப்பிள்ளை யவர்களின் உரையில், மாணவர்கள் நன்னூல் முதலிய இலக்கணங்களிற் பலநாள் வருந்தி யன்றி யறிதற் கரிய பல ஆரிய இலக்கண நுட்பங்கள் இருத்த லின், அவர்தம் உரைப் புத்தகங்களை வெளியிடவேண்டும் என்றெழுந்த எனது வேட்கை பெரிதும் சித்திபெறுவதாயி ற்று. அவர்தம் உரைப் புத்தகங்களில் என்னால் வெளிவரச் செய்க்கப்பட்டவை இதனோடு நான்காகும். அவை: நீதி நெறிவிளக்கவுரை, திரிகடுகவுரை, நளவெண்பாவுரை, இந் நான்மணிக்கடிகை யுரையாம்.

இந் நான்மணிக்கடிகையின் “அலைப்பான் பிறவுயிரை” என்னும் இருபத்தாறாவது செய்யுளைக்கு இவ்வுரையாசிரிய ராகிய பிள்ளையவர்களின் உரை கிடைக்கவில்லை. ஆகையால், அதற்கு மாத்திரம் யான் உரை யெழுதினேன். அச் செய்யுளில் “அலைப்பான் பிறவுயிரை” என்பதைப் பாட மாகவும், ‘பிறிதுயிரை’ என்பதைப் பாடபேதமாகவும் கொண்டு உரை எழுதப்பட்டுள்ளது. ‘பிறிதுயிரை’ என்ப தற்கு விசேஷவுரையில் உரையும் இலக்கணமும் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன. இவ்வுரையாசிரியராகிய ஐடி பிள்ளை யவர்களால் எழுதப்பெற்ற இந் நூலாசிரியர் சரித்திரம் இதன் பின்னாற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

 கா. ர. கோ.

ஸ்ரீ

இந்நூலாசிரியர் சரித்திரம்

நான்மணிக்குகை யென்னும் நூல் விளம்பிநாகனார் என்னும் புலவர்திலகரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இவர் இன்ன வருணத்தா ரென்பதும், இன்ன ஊரின ரென்பதும் விளங்காவாயினும் காப்புச் செய்யுளை நோக்குகையில் வைணவ ரென்பது விளங்குகின்றது. இந்நூலுக்குப் பழைய வுரை யொன்றுளது. அதனை நச்சினர்க்கினியார் செய்த வுரை எனக் கூறுவாரா முளர். அவ் வுரையோ கருத்து, சொல் வகை, விசேடமுதலிய உடைய தல்லாமையால், அவர் செய்த தன்மென நன்கு விளங்குகின்றது.

இந்நூல் கடைச்சங்க மருவிய நூல். சங்கம்: முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கமென மூன்று. அகத்தியம் முதற் சங்கத்தார் காலத்துக்கு முற்படச் செய்யப்பட்டது. தொல்காப்பியம் இடைச்சங்கத்தார் காலத்துச் செய்யப்பட்டது. முதற்சங்கப்புலவர் நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத் தொன்பதினமர்; இடைச்சங்கப் புலவர் நானூற்று நாற்பத் தொன்பதின்பர் என்பதை,

“நூலாநா லாயிர நானூற்று நாற்பத்தொன்பான்
பாலாநா னூற்று நாற்பத்தொன்பான்—மேலாநாற்
பத்தொன்பான் சங்கமரு பத்துநா லாடலுக்கும்
கத்தன் மதுரையிற் செருக்கன்.”

என்பதனா லுணர்க.

ஸ்ரீ

நான்மணிக்கடிகையின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		எள்ளற்பொருள	61	கற்றான்றளரி	86
அஞ்சாமை	33	என்றுமுள	69	கன்றுமை	16
அந்தணி	43	ஏ		கு	
அலைப்பான்	34	ஏதிலாரென்பா	53	குழித்துழி	38
ஆ		ஏரிசிறிதாயி	116	கை	
ஆசாரமென்பது	109	ஓ		கைத்திலார்	80
இ		ஒருவனறி	118	கைத்துடை	77
இரும்பினிரும்	44	ஒன்றுக்கல்	99	கோ	
இரைசுமி	60	க		கோடுப்பி	94
இளமைப்	107	கடற்குட்டம்	22	கோ	
இனிதுண்பா	70	கண்டதே	49	கோளேக்கி	36
இன்சொலா	120	கண்ணிற்	66	சா	
இன்றமை	21	கண்ணுள்ளுங்	75	சாவாத	91
ஈ		கந்திற்பினி	16	சி	
ஈத்துண்பா	71	கரப்பவர்	48	சிறந்தார்	59
ஊ		கல்லா	97	சோ	
ஊர்ந்தான்	84	கல்லிற்பிறக்	10	சொல்லா	92
ஊழியுமாண்	85	கள்வமென்பார்	12	தி	
ஊனுண்டு	78	கள்ளாமை	100	திரியழல்	76
எ		கள்ளிவயிற்றி	9	திருவீற்றிற	39
எண்ணெக்குஞ்	115	கள்ளினிமெம்	110	திருவுந்திணை	50
எருதுடையான்	63	கற்பக்கழி	37	திருவொக்குந்	11
எல்லாவிடத்	108	கற்றன்னர்	67	தூ	
எள்ளற்க	6	கற்றார்முற்	13	தூர்ந்தழியும்	89

சு

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
தே		பறைநன்று	19	மழையின்றி	57
தேவரணையர்	88	பறைபட	7	மறக்களி	45
ந		பி		மறையறிப	104
நகைநல	32	பிணியன்னர்	42	மனைக்காக்க	25
நகையினிது	47	பிறக்குந்.கா	51	மனைக்குப்பாழ்	27
நலனுமினமை	95	பின்னவாம்	79	மனைக்குவின	119
நல்லார்	96	பு		மா	
நன்றிசா	55	புகழ்செய்	29	மாசபடினு	114
நா		புகைவித்தா	40	மாண்டவர்	68
நாக்கினறிப	90	பெ		மை	
நாவன்றோ	93	பெருக்குக	101	மையாற்ற	46
நாற்றமுரை	56	பெற்றானதீர்	26	மோ	
நி		பொ		மொய்சிதை	28
நிலத்து	15	பொய்த்த	24	யா	
நீ		பொறிகெடு	54	யாறுளடங்கு	62
நீரான்	98	போ		யானையுடை	65
நெ		பேரீதினா	58	வ	
நெய்விதிர்ப்ப	72	போரறின்	52	வஞ்செசா	112
ப		ம		வளப்பாத்தி	20
படையை	4	மகனுரைக்குந்	82	வன்கண்	106
பட்டாக்கே	105	மடிமை	103	வா	
பதிநன்று	83	மண்ணியறிப	8	வாலிழையார்	113
பல்லினா	17	மதிமன்னு	3	வை	
பழியின்மை	74	மலைப்பினும்	30	வைததனா	117

நான்மணிக் கடிக்கையின் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

நான்மணிக்கடிகை

மூலமும் உரையும்

நான்கென்னும் வரையறைப் பண்புப் பெயரோடு, சினைத் தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராகப் புணர்ந்து, ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டு நின்ற மணிக்கடிகை என்னும் பெயர் பண்புத் தொகைநிலைத் தொடராகப் புணர், நிலைமொழி யீற்றுயிர் மெய் கெட்டுப் பல சொற்கள் தொக்குகின்ற நான்மணிக்கடிகை என்பது, அடியளர்தான் அவனைச் செல்வன் என்பனபோல, ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டு, இரத்தினத் துண்டம் நான்கினு லமைந்ததோரணி எனப் பொருள்பட நின்றலால் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்; இவ்வணி தன்னை அறிந்து உயர் பொருளாகக்கொண் டணிந்தாருடலை அழகு பெறச் செய்தல்போலச், செய்வனவுந் தவிர்வனவுமாகக் கூறப்படும் பொருள் நான்கினு லமைந்த செய்யுள் தன்னை யறிந்து உறுதிப்பொருளாக மேற்கொண்டா ருயிரை அழகு பெறச் செய்தலால் அச் செய்யுளுக்கு உவமையாகுபெய ராய், அச் செய்யுளின் பெயர் அது பல தொக்க தொகையா யிருந்லுக்குச் சினையாகுபெயராய் நின்றது. அச்செய்யுள்

பலவற்றால் அமைக்கப்பட்டது நூலாதலால் கருவி யாகு பெய ரெனினும் ஒக்கும்.

அடியளந்தான் ஆரவணைச்செல்வன் என்பன அடியளந்தானே, ஆரவணைச்செல்வனை என உருபேற்றலும், அடியளந்தான் பெரியோன், ஆரவணைச்செல்வன் உயர்ந்தோன் எனப் பயனிலை கொள்ளலும்போல, இந் நான்மணிக்கடிகை என்பது அவ்வாறு உருபேற்றலும், பயனிலை கொள்ளலு மில்லாமையால் அப் பெயர்களை உவமையாகக் கொள்ளல் குற்றமன்றோ எனின், தன் பெயர் நான்மணிக்கடிகை என இப் பெயர் பயனிலையாக நின்றாற்போல, இறைவன் அடியளந்தான், தனிமுதல்வன், ஆரவணைச்செல்வன் என அப் பெயர்கள் பயனிலையாக நின்றால் உருபேற்றலும், பயனிலை கொள்ளலும் இல்லையாதலும், இப் பெயர் பயனிலையாகாமல் நின்றபோது, நான்மணிக்கடிகையை முடித்தேன், நான்மணிக்கடிகை முடிந்தது என உருபேற்றலும், பயனிலை கொள்ளலும் காண்க. நான்மணிக்கடிகை என்பதுபோல அவை பல சொற்கள் தொக்கு ஒருசொல்லின் தன்மைப் பட்டு நின்ற பெயர்க ளாதலால் உவமையாகக் கொள்ளப்பட்டன என்பதுமறிக. இப் பெற்றி யறிபாதார் குற்றமெனல் குற்றமென்க. மணிக்குக் கடிகை சினையாவது எவ்வாறெனில், சினைப்பொரு ளென்பது முதற்பொருளின் ஏகதேசமாதலால் கடிகை மணிக்கு ஏகதேசமா யமைதலின் சினையாமென்க. மரத்தில் கலநி, கோடு கொம்பு முதலியனபோல மணியில் கடிகை அவ்வாறு தோன்றுமையால் சினைமென்,

றல் பொருந்தாதெனின், அற்றன்று; நையாயிகர், அகண்ட காலம், திக்கு, ஆத்மா, ஆகாயம், மனம், பரமானு, அபாவம் இவையே நிரவயவப் பொருளெனவும், வேதாந்திகள், ஆத்மா அபாவ மென்பனவே நிரவயவப் பொருளெனவும் கொண்டிருக்க, அவற்றின் வேறாய் அவயவியாயுள்ள மணிக் குக் கடிகை அவயவ மன்றெனல் பருப்பொரு ளாராய்ச்சி யுடையாரது கூற்றென்க. மணிக்கடிகை யென்பதை மணியாகிய கடிகையென உரைத்துப் பண்புத் தொகைநிலைத் தொடரென்னலாகாதோ வெனின், மணியினின்றும் வேறுபடுத்திய கடிகைபோலக் குப்பையினின்றும் வேறுபடுத்திய நெல்லைக் குப்பை நெல்லென்றால் இதனை உறுப்புத்தற்கிழமை யென்னாமல் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடரென்பது போலுங் குற்றமாம். இதன் திறம் இன்னும் விரிக்கின் விரிபு மாதலால் விடுத்தனம்.

தற்சிறப்புப் பாவிரம்

கடவுள் வாழ்த்து

ஐந்தடியான் வந்த பஃறெடை வேண்பா

மதிமன்னு மாயவன் வாண்முக மொக்கும்
கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கர மொக்கும்
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளின்
எதிர்மலர் மற்றவன் கண்ணுக்கும் பூவைப்
புதுமல ரொக்கு நிறம்.

(பதவுரை) மதி - சந்திரனை, மன்னும் - அழியாத, மாயவன் - லீசித்திர சக்தியையுடைய இறைவனது, வாள் முகம் ஒக்கும் -

வினக்கமாகிய முகம் ஒத்திருக்கும்; கதிர் சேர்ந்த ஞாயிறு - கிரணங்
கள் நிரம்பிய சூரியனை, சக்கரம் ஒக்கும் - அவனது சுதரிசனமென்
னும் சக்கரம் ஒத்திருக்கும்; முது நீர் - நிலையாயுள்ள நீரையுடைய,
பழனத்து - வயலில் முளைத்த, தாளின் - தாளிலிருந்து, எதிர் -
மேலெழுந்த, தாமரைமலர் - தாமரைப்பூவை, அவன் கண் ஒக்கும் -
ஆவனது கண்களொத்திருக்கும்; பூவைப் புது மலர் - காயாவினது
புதிய மலரை, நிறம் ஒக்கும் - அவனது திருமேனி ஒத்திருக்கும்.

(விசேட உரை) எல்லா நூலுள்ளும் மங்கலமொழி முதல்வகுத்
துக் கூறவேண்டுதலால் 'மதி' என்றும், நூற்பெயர்க் கொப்ப, இத்
நூள் வரும் செய்யு ளொவ்வொன்றும் நன்னான்கு பொருளையே கூறு
கின்றமைதோன்ற எடுத்துக்கொண்ட நூல் இனிது முடிதற்பொருட்
கிச் செய்யும் இக்கடவுள் வாழ்த்திலும் இறைவனுடைய திருமுகமுத
லிய நான்கையும், மதிமுதலிய நான்கையும் ஒக்கு மென்றுங் கூறினர்.
வீரோத வவமை யணியாகக் கொண்டு சந்திரன் இறைவனுடைய
முகத்தை ஒக்கும், சூரியன் சக்கரத்தை ஒக்கும், தாமரைமலர் கண்
களை ஒக்கும், காயாம்பூ நிறத்தை ஒக்குமென உரைப்பினும் பொருந்
தும். நீ ரென்பதற்கு முது என விசேடணந் தந்தமையால் அதற்கு
கிலேநீரெனப் பொருள் சொல்லப்பட்டது. தாளின் என்னும் கீந்த
நுருபு நீங்கற்பொருளது. எதிர் என்னும் வினைத்தொகை மலரென்
னும் செய்வதன் பெயரைக் கொண்டது. (க)

படையை மடியகத் திட்டா னடியினால்
முக்காற் கடந்தான் மீமுநில மக்காலத்
தாபனி தாங்கிய குன்றெடுத்தான் சோவின்
அருமை யழித்த மகன்.

(ப - ரை) படையை-(அவ்விறைவன் தனது சுதரிசன மென்
னும்) ஆயுதத்தை, மடியகத்து - (பாரதப்போரில்) ஒளியின் சிறு

மையில், இட்டான் - வைத்தான்; அடியினால் - தனது சீர்பாதங்களினால், முழு நிலம்-எல்லா வுலகங்களையும், முக்கால் - மூன்றுமுறை, கடந்தான் - தாவியளந்தான்; அக்காலத்து - இந்திரன் மழை பெய்வித்தகாலத்தில், ஆ பணி-பசுக்களினது நடுக்கத்தை, தாங்கிய-ஈற்றுக்கொள்ள, குன்று எடுத்தான்-கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாக எடுத்தான்; சோவின் அருமை - (பாணசுரனுடைய) நெருப்பு மதிலினது அருமையை, அழித்த மகான் - அழியச்செய்த பெரியான்.

(வீ - ஐ) சுதரிசனத்தை ஒளியின் சிறுமையில் வைத்தது - அருச்சுனன் சயந்தவனைக் கொல்லும்படிச் சூரியனை மறைக்க அப்படையின் ஒளியை நீக்கி ஏவினது. முழுநிலத்தை முக்கால் கடந்தது - மாபலியினிடத்து மூன்றடிமண் இரந்து, பூமியையும் சூவர்க்கத்தையும் தனதிரண்டு சீர்பாதங்களாலும் அளந்து, மற்றோரடிக்கு அவனைப் பாதாளத்தி லழுத்தியது. குன்றெடுத்தது - ஆயர்பாடியிலுள்ளார் மகாசங்கிராந்தியில் இந்திரனைக் குறித்து இட்டபொங்கலைத் தானேற்றுக்கொண்டமையால், அவன் கோபம் கொண்டு பெய்வித்த மழையைக் கோவர்த்தனத்தால் தடுத்தது. சோவினருமை யழித்தது - உஷா கன்னிகையினிடத்திருந்த அநிருத்தனை மீட்கும்படி சென்றபோது அவன் தந்தையாகிய பாணசுரன் உருத்திரமூர்த்தி முதலிய பரிவாரங்களோடு எதிர்க்கையில் அவர்கள் யாவரையும் முறியடித்து அவனது அக்கினிக் கோட்டையை அழித்தது. 'சோவினருமை யழித்த மகன்' எனப் பாடமாயின், பொருள் - நப்பின்னைப் பிராட்டிகளாக ஏழு ரிஷபங்களின் அருமையை யழித்த பெரியானென்பது. மகான் என்பது மகனெனக் குறுக்கலாயிற்று. ஆப்பணி-ஆ பணி எனத் தொடைநோக்கிப் பகர்ந்தொகுத்தலாயிற்று. பணி-முதனிலைத் தொழிற் பெயர். 'படியை மடியசத்திட்டான்' 'ஆனிரை தாங்கிய' எனவும் பாடமுண்டு; முறையே 'பூமியை வயிற்றினுள் வைத்தான்' எனவும், 'பசுக்கூட்டத்தைத் தாங்கும்படி' எனவும் உரைக்க, படியென்ற ராயினும்

“ஒருமொழியொழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே” என்பதனால் மற்ற வுலகங்களையும் கொள்க. மடி-தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; மடு-பகுதி, இ - வினையுதற் பொருண்மை விசுவதி, உகரக்கேடு சந்தி; மடுத்தல் - உண்ணல்; அதுவது தன்னி லடக்க லென்பது, (உ)

நூல்

1. எள்ளற்க வென்று மெளியாரென் றென்பெறினும்
கொள்ளற்க கொள்ளார்கைம் மேலவா—உள்சுடினும்
சீறற்க சிற்றிற் பிறந்தாரைக் கூறற்க
கூறல் லவற்றை விரைந்து.

(ப-ரை) என்றும்-நட்பாகவருங் காலத்திலும், எளியார் என்று-
(வலி முதலியன) குறைந்தவரென்று, எள்ளற்க - (பகைவரை ஒரு
வன்) இகழாதிருக்கக்கடவன்; என் பெறினும் - சிறந்த பொருளைப்
பெறுவதாயிருந்தாலும், கொள்ளார் கை-கொள்ளத் தகாதவருடைய
கைகள், மேல ஆ-(தன் கைகளுக்கு) மேற்பட்டன ஆகும்படி, கொள்
ளற்க-(அப்பொருளை) இரவாதிருக்கக்கடவன்; உள் சுடினும்-(வறிய
குடியிற் பிறந்தார் செய்கை) மனத்தை வருத்தினும், சிறு இல் பிறந்
தாரை-அவ்வறியகுடியிற் பிறந்தவரை, சீறற்க-சீறாதிருக்கக்கடவன்,
கூறு அல்லவற்றை-சொல்லத்தகாத சொற்களை, விரைந்து கூறற்க-
(சொல்வதில்) விரைந்து சொல்லாதிருக்கக்கடவன்.

(வி - ரை) பகைவரை இகழ்தலாவது - தீங்கு செய்யாரெனத்
தேறி மகிழ்தல். என்று-வினாடியாகப்பிறந்த காலப்பெயர்;எ-பகுதி,
று - நாலப்பொருண்மை விசுவதி, நகரம் சந்தி, அது நகரமானது
மெலித்தல் விகாரம். உம்மை முற்றுப்பொருளதாலால் எகரவினா
எஞ்சாமைப் பொருளது. என் என்பது எவனென்பதன் மருஉ
அன்று; இஃதோர் வினாப்பெயர்; இதனோடு பெறி னென்பது இர

ண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலத்தொடராகப் புணர்ந்தது; “என்னோனும்” “என்னுக்கு” என மூன்றாவதனுருபும், நான்காவதனுருபும் ஏற்று வருதலுங் காண்க. பெரினு மென்ற உம்மை உயர்வு சிறப்பு. சிற்றில் என்பதில் சிறுமை வறுமைக்காயிற்று. சொல்லத் தகாத சொற்கள் - பொய், குறளை, வன்சொல், பயனிலாச்சொல். எள்ளற்க - எதிர்மறை விபங்கோள்வினை; எள் - பகுதி, ள் - சந்தி, அல் - எதிர்மறை விசுதி, அனைத்துமொருபகுதி, க - வியங்கோள் விசுதி, லகரம் நகரமானது சந்தி.

2. பறைபட வாழா வசுணமா வுள்ளம்

குறைபட வாழார் பெரியோர்—நிறைவனத்து

நெற்பட்டக் கண்ணே வெதிர்சார் தனக்கொவ்வாச்

சொற்பட வாழாதாஞ் சால்பு.

(ப - ரை) அசுணமா - கேகயப்பறவைகள், பறை பட-பறையி னொலி (செவியில்) பட்டால், வாழா-உயிர் வாழா; பெரியோர்-மிக்க மானமுடையோர், உள்ளம் குறைபட - (மானக்கேட்டால்) தமது ஊக்கம் சுருங்கும்படி, வாழார் - உயிர் வாழார்; நிறை வனத்து - (மரங்கள்) அடர்ந்த வனத்தில், வெதிர் - மூங்கில், நெற்பட்டக் கண்ணே-நெல்லுண்டானபோதே, சாம் - அழியும்; சால்பு-(பல நற் குணங்களாலும்) நிறைந்தவன், தனக்கு ஒவ்வாத-தன்னிறைவுக்குத் தகாத, சொல்பட வாழாது - சொல்லுண்டாக உயிர் வாழான்.

(வி - ரை) அசுணமாவையும், வெதிரையும் பெரியாரோடும், சால்புடையானோடும்வைத்து உடனெண்ணியபடியால் இது புகழோ ப்புமைக் கூட்டமென்னும் அணி. முதல்வாக்கியத்தி னிறுதியிலும், மூன்றாம் வாக்கியத்தி னிறுதியிலும் அதுபோல என்னுஞ் சொற் றளை இசை யெச்சமாகக் கொண்டு பொருளுரைக்கின் அவ்விரண் டெழுக்கிய வாக்கியங்க ளாகாமல் உவமை வாக்கியங்க ளாகல்வேண்டு

மும்; ஆகவே, இச் செய்யுள் நான்கு பொருளைக் கூறவந்ததாகாமல் தூற்பெயரோடு முரண இரண்டு பொருளைக் கூறியதாகு மாதலால் குற்றமென்க. உள்ளம் - ஊக்கம். பட்டக்கண் - இறந்தகால வினையெச்சம்; படு - பகுதி, கண் - இறந்தகால வினையெச்சவிகுதி, அ - சாரியை, பகுதி முற்றியலகர மாதலால் டகரம் இரட்டியது விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடும் ககரத் தோற்றமும் சந்தி. வாழாதென்னும் பொருளின் தொழில் சால்பென்னும் அப்பொருளின் பண்பின்மே லேற்றப்பட்டது. ஏ - தேற்றம், ஒவ்வாத என்பது ஒவ்வா என ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது; ஒ-பகுதி (இடைச்சொல்), ஆ-எதிர்மறை விகுதி, உடம்படு மெய்யாகிய வகையும், தனிக்குறியின் முன்னொற்றாகிய வகரம் இரட்டிய வகரமும் சந்தி, அனைத்துமொரு பகுதி, த் - விரித்தல் விகாரம், அ - பெயரெச்ச விகுதி. 'குறைபட வாழா நூவோர்' எனவும், 'சொற்பட்டாற் சாவதாஞ் சால்பு' எனவும் பாடமுண்டு. உரவோர் - அறிவுடையோர்.

3. மண்ணி யறிப் மணிநலம் பண்ணமைத்
தேறிய பின்னறிப் மாநல மாசறச்
சுட்டறிப் பொன்னி னலங்காண்பார் கெட்டறிப்
கேளிரா லாய பயன்.

(ப - றை) மணி நலம் (காண்பார்) - இரத்தினத்தினது குணத்தை அறியு மியல்பினர், மண்ணி அறிப - கழுவி அறிவார்கள்; மாநலம் (காண்பார்) - குதிரையினது குணத்தை அறியு மியல்பினர், பண் அமைத்து - சேணத்தை (அதன்மேல்) பொருந்தவைத்து, னறியபின் - ஏறினபின், அறிப - அறிவார்கள்; பொன்னின் நலம் காண்பார்-பொன்னினது குணத்தை அறியு மியல்பினர், மாசு அறகுற்ற நீங்கும்படி, சுட்டு அறிப-தீயிற்சுட்டு அறிவார்கள்; கேளிரால்-உறவினரால், ஆய பயன் (காண்பார்) - உண்டாகும் பயனை அறியும் இயல்பினர், கெட்டு அறிப-(தமது செல்வம்) கெட அறிவார்கள்;

(வி - ரை) காண்பாரென்னும் வினையாலணையும் பெயரை முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக; இது இடைநிலைப்பொருட்டவகவணி; இச் சொல்லில் பகரம் தன்மையை யுணர்த்தியது; இவ்வாறன்றி, நிகழ்காலம் இயல்பினால் எதிர்காலமாக வந்த காலவழுவமைதி யெனினும் ஒக்கும். அறிப-பல்லோர் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்றம்; இதில் பல்லோர் படர்க்கை எதிர்காலத்தை உணர்த்தியது விசுவாசமாகிய பகரமாம். ஆய என்பது செல்வங் கெட்டகாலத்துக் கேளிரால் ஆகும் பயன் தோன்றியே விடுமென்னுந் துணிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாக வந்த காலவழுவமைதி. பண்ணமைத் தென்றதனால் மா குதிரைக் காயிற்று. பொன்னுக்கு மாசாவது - வெள்ளிமுதலிய உலோகத்தோடு கலந்த குற்றம். கேளிர் - பண்படியாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப் பெயர்; கேள்-பகுதி, இல்-பல்லோர்படர்க்கை விசுவாசம், கெட்டு - கெட என்பதன் திரிபு. பயன்-குறிலிணை மகரவீற்று மொழியாதலால் மகரத்துக்கு னகரம் போலியாக வந்தது.

4. கள்ளி வயிற்றி னகில்பிறக்கு மான்வயிற்றின்
ஒள்ளரி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுள்
பல்விலைய முத்தம் பிறக்கு மறிவார்யார்
நல்லாள் பிறக்குங் குடி.

(ப-ரை) அகில் - அகிற்கட்டை, கள்ளி வயிற்றின் பிறக்கும் - கள்ளிமரத்தினுள்ளே பிறக்கும்; ஒள் அரிதாரம் - ஒண்மையாகிய அரிதாரம், மான் வயிற்றின் பிறக்கும் - மான் வயிற்றிற் பிறக்கும்; பல் விலைய முத்தம் - மிக்க விலையுள்ள முத்துகள், பெருங்கடலுள் பிறக்கும் - பெருமையாகிய கடலிற் பிறக்கும்; நல் ஆள் - நற்குண நற்செய்கைகளை ஆளுதலுடையான், பிறக்கும் குடி - பிறக்குங் குடியை, அறிவார் யார்-முன் அறியவல்லவர் யாவர் ஒருவருமில்ர்.

(வி - ரை) அகில் பிறக்கும், நல்லாள் பிறக்கும் என்பன எழுபாழ்த்த தொகாநிலைத்தொடர்களாதலால் நிலைமொழியிற்று மெய்கள்

இயல்பாயின. அகில் வேறு மரமாயினும் முதிர்ந்த கள்ளியினுள்ளீடு அகிற்கட்டைபோல மணமுடையதாதலால் அதனை 'அகில்' என்றார். இதனைப் "பேய்பிளந்தொக்க நின்றலர் பெருங்கள்ளியின், தாய்பிளந்துக்க காரகில்களும்" எனும் கம்பநாடர் செய்யுளாலு முணர்க. கள்ளி என்றது சதுரக்கள்ளியை; அதனுள்ளிடத்தை வயிறென்றது இலக்கணை. பல் விலைய என்பதில் பல் என்பது குடத்துள்ள நீரைச் சிறிதென்னுமல் சிலவென்பதுபோல மிக்கதென்னும் பொருள்பட வந்ததாதலால் வழக்கென்க. விலைய-பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம்; வில் - பகுதி, ஐ - தொழிற்பெயர் விசுதி, இது பொருளுக்குத் தொழிலாகுபெயராய் நின்றது, இதுவே பகுதி, ய்சந்தி, அ-பெயரெச்ச விசுதி. ஆள்-தொழிலாகுபெயர்; நற்குண நம் செய்கையுடையானை நல்லாளென்றது ஓர் குறிப்பு. யார்-யாவரென்ப தன் மரூஉ; "யாஅருலகத்தோர் சொல்லில்லார்" என்பதுபோல இது இவரென்னும் பொருளில் வந்தது.

5. கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி
சொல்லிற் பிறக்குமுயர்மதம்—மெல்லென்
றருளிற் பிறக்கு மறநெறி யெல்லாம்
பொருளிற் பிறந்து விடும்.

(ப - ஐ) கதிர் மணி - கிணங்களையுடைய இரத்தினம், கல்லில் பிறக்கும் - மலையில் பிறக்கும்; உயர் மதம் - மிக்க காமமயக்கம், காதலி - விரும்பப்பட்ட நாயகியினது, சொல்லில் பிறக்கும் - இன் சொல்லிலே பிறக்கும்; அற நெறி - அறம் நடக்கும் வழி, மெல் என்ற - மென்மையான, அருளில் பிறக்கும் - கருணையில் பிறக்கும்; எல்லாம் - (அறமுதலிய) எல்லாம், பொருளில் பிறந்துவிடும் - செல்வப்பொருளில் பிறந்துவிடும்.

(வி - ஐ) அறமுதலிய ஆவன அறமும், இன்பமும், கருதியது முடித்தலும், மதிப்பும், புகழுமென்பன. கல்-கருவியாகுபெயர்,

மெல்லென்ற-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். மெல்லென்பகுதி, ந்-இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்சவிகுதி; இது ஈற தொகுத்ததாயிற்று; இது பெயர் முதலிய சொற்களை அடுத்தே வரும். பிறந்துவிடும்-எதிர்காலச் செய்யுமென்றும்; பிற-பகுதி, த்-சந்தி, து-சாரியை, விடு-துணிவுப்பொருண்மைவிகுதி, அனைத்து மொருபகுதி, உம் - எதிர்கால முற்றுப் பொருண்மைவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி.

6. திருவொக்குந் தீதி லொழுக்கம் பெரிய
அறனொக்கு மாற்றி னொழுகல்—பிறனைக்
கொலையொக்கும் கொண்டுகண் மாறல் புலையொக்கும்
போற்றுதார் முன்னர்ச செலவு.

(ப - னை) தீது இல் ஒழுக்கம் - (ஒருவர் தம் வருணத்துக்குக்) குற்றம் உண்டாகாத ஒழுக்கம், திரு ஒக்கும் - செல்வத்தை ஒக்கும்; ஆற்றின் - இல்லறவழியில், ஒழுகல் - (தவிராமல்) நடத்தல், பெரிய அறன் ஒக்கும் - சிறந்த துறவறத்தை ஒக்கும்; பிறனைக் கொண்டு - (ஆராயாமல்) பிறனொருவனை நட்புக்கொண்டு, கண்மாறல் - புறங்கூறல், கொலை ஒக்கும் - கொலையை ஒக்கும்; போற்றுதார் முன்னர் செலவு - (ஒரு பயன் பெறவேண்டிப்) பகைவரிடத்துச் செல்லுதல், புலை ஒக்கும் - (கீழானோது) இழிதன்மையை ஒக்கும்.

(வி - னை) துறவறம் உடம்பினிடத்தும் செல்வத்தினிடத்தும் முள்ள பற்றை விடுவதாதலால் அதனருமை னோக்கி அதனைப் பெரிய அறன் என்றார் கண்மாறல்-நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர்; விரிந்தால் கண்ணுக்கு மாறலென விரியும்; பொருள்-ஒருவனுக்கு எதிரில் இன்சொற் கூறிப் புறத்தில் அதற்கு மாறாகக் குற்றங் கூறல். புலை-பண்புப்பெயர்; புல்-பகுதி, ஐ-பகுதிப்பொருள் விகுதி; இவ்விகுதியை வெள்ளை, தொல்லை என்பவற்றிலுங் காண்க.

முன்னர்-பண்புப்பெயர்; முன்-பகுதி, நர்- பகுதிப்பொருள் விசுவதி, நகரம் நகரமானது சந்தி; ஐ விசுவதி ஏற்று முன்னை எனவும், அம் விசுவதி ஏற்று முன்னம் எனவும், பு விசுவதி ஏற்று முன்பு எனவும் வரும். பின்னென்பதும் ஐ விசுவதி ஒழிந்த மற்ற விசுவதிகளோ ஏற்று வரும்; இம் முன்ன ரென்பது பண்புப்பொருளொழிந்து ஏழாவது 'னிடப்பொருளாக வந்தது. போற்றாநார்-பல்லோர் படர்க்கை எதிர் மறை வினையாலணையும் பெயர்; போற்று-பகுதி, (பொருள்-வணங்கல்), ஆ-எதிர்மறை விசுவதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்துமொருபகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, ஆர் - பல்லோர் படர்க்கை விசுவதி. தகா எழுத்துப்பேறு அச்சொல் உருபேலாதபோதும் வினையாலணையும் பெயரென்பதற்குச் சிறந்தகுறி என்க 'பிறனைக் கொலையொக்கும் கொன்றுண்ணு மாற்றல்' எனவும் பாடமுண்டு; பிறனைக் கொன்று - அயலானை வருத்தி, உண்ணும் ஆற்றல்-(அவனிடத்தில் பறித்த பொருளால்) சீவனம் பண்ணுகின்ற வல்லமை, கொலை ஒக்கும்-(அவனைக்) கொல்லுதலை ஒக்கும். உண்ணுமென்னும் பெயரெச்சம் ஆற்றலென்னும் கருவிப்பெயர் கொண்டது.

7. கள்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை காதலிமாட்

டுள்ளம்வைப் பார்க்குந் துயிலில்லை யொன்பொருள்
செய்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை யப்பொருள்
காப்பார்க்கு மில்லை துயில்.

(ப - 'ரை) கள்வம் என்பார்க்கும் - (பிறர் பொருளைக்) களவு செய்வோமென்று சேர்வு பார்ப்பவருக்கும், துயில் இல்லை-நித்திரையில்லை; காதலிமாட்டு - விரும்பப்பட்ட நாயகியினிடத்து, உள்ளம் வைப்பார்க்கும்-உள்ளத்தை (இடைவிடாது) வைப்பவருக்கும், துயில் இல்லை - நித்திரையில்லை; - ஒன் பொருள்-ஒள்ளிய பொருளை, செய்வம் என்பார்க்கும்-தேடுவோமென்று, கருதுவார்க்கும், துயில் இல்லை.

தித்திரை யில்லை; அப்பொருள் காப்பார்க்கும்-தேடிய பொருளைக் (கள்ளர் சொள்ளாமல்) காப்பவர்க்கும், துயில் இல்லை - நித்திரை யில்லை.

(வி - ரை) இந்நாவருக்குந் துயிலில்லை எனவே அருத்தாபத்தியால் 'கள்ளே மென்பார்க்குந் துயிலுளது காதலிமாட், மெள்ளம் வையார்க்குந் துயிலுள தொன்பொருள், செய்யே மென்பார்க்குந் துயிலுண் றொபொருள், காவார்க்கு முண்டு துயில்,' என்று கொள்க. கள்வம்-தன்மைப்பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று; இதன் முதனிலையடியாகக் கள்ளல், கட்ட, கட்டு, கட்டான் என வினைவிகற்பம் பிறக்கும். துயில் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; விசுதி பெறின் துயில்ல, துயில்கை, துயில்வு, துயிறல் எனவரும். ஒருவனைப் பலருள்ளும் ஒளியுடையவ னைக்குதலால் 'ஒன்பொருள்' என்றார்; இது பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர்; விரிந்தால் ஒண்மையாகிய பொருளென விரியும். இல்லை - ஐம்பால் மூவிடங்கட்கும் பொதுவாயினும் இங்கு ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குரியதாய் நின்றது. உம்மை நான்கனுள் முதலிலுள்ளது எதிராதுதழீஇய எச்சவுழ்மை, ஈற்றிலுள்ளது இறந்ததுதழீஇய எச்சவுழ்மை; இடையே நின்ற இரண்டில் ஒவ்வொன்றும் முன்னின்றதை நோக்க இறந்ததுதழீஇய எச்சவுழ்மையும், பின்னின்றதை நோக்க எதிராதுதழீஇய எச்சவுழ்மையுமாம்.

8. கற்றார்முற் றேன்றா கழிவிரக்கங் காதலித்தோன்
றுற்றார்முற் றேன்றா வுறுமுதல்--தேற்றென
அல்ல புரிந்தார்க் கறந்தோன்றா வெல்லாம்
வெகுண்டார்முற் றேன்றா கெடும்.

(ப-ரை) கற்றார்முன்-(தூல்களைக்) கற்றறிந்தவரிடத்து, கழிவு இரக்கம் - கழிந்த பொருளுக்கு இரவகுதல், தோன்றா - உண்டாகா; காதலித்த ஒன்று - விரும்பப்பட்ட ஒருபொருளை, உற்றார்முன் - தேடித்தொடங்கினுரிடத்து, உறுமுதல் - (அப்பொருள்) கிடையாத

காரணங்கள், தோன்ற - உண்டாகமாட்டா; தெற்றென - தெளிய, அல்ல புரிந்தார்க்கு - தீவினைகளை விரும்பிச் செய்தவர்க்கு, அறம் தோன்ற-அறச் செய்கைகள் தோன்றமாட்டா; வெகுண்டார்முன்-கோபித்தவரிடத்து, எல்லாம் - (பிறர் கூறும்) நன்மைக ளெல்லாம், தோன்ற கெடும் - தோன்றாதனவாகிக் கெடும்.

(வி - னை) காதலித்த என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த பெய ரெச்சம் ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது. கழிவு - தொழிலாகுபெயர். காரணம் காரியத்தின் முன்புள்ளதாதலால் அதனைப் பண்பாகுபெய ரால் 'முதல்' என்றார். ஒன்று-எண்ணலளவையாகுபெயர். பின்னே அறமென்றமையால் அல்ல என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர் தீவினைக்காயிற்று; இது குறிப்பு வினைப்பெயருமாம்; பொருள் கழியு முன் பலவகையாலும் உபகார முடைமைபற்றி அப் பலவகையுங் கருதி யிரங்குதலால் இரக்கத்தையும், காதலித்த ஒன்றை அடையா மைக்கு இடையூறுகளாயிய ஏதுக்கள் பல வுண்டாதலால் முதலையும் பலவின்பாலாற் கூறினார். முதல் தோன்றாமையாவது - அடைய வேண்டுமென்னும் அவாவால் அவ்வேதுக்களை நினையாமை. அற மாவது-மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கிய ஒழிதலுமே யாயினும் விலக்கியவற்றை அல்ல என முற்கூறினமை யின் பின்னே அறமென்றது விதித்தனவற்றை எனக் கொள்க. தெற்றென அல்ல புரிதல் - அறிந்தும் அல்லவற்றைச் செய்தல். ஈற்றில் உள்ள தோன்ற வினைமுற்று வினையெச்சமானது, 'தோன் றாக் கெடும்' எனப் பாடமாயின் தோன்றாதென்னும் வினையெச்சத் தீறு தொகுத்தலெனக் கொள்க. 'உற்றார்முற் றேன்ற வுறமது' எனவும், 'உராவுதல்' எனவும் பாடமுண்டு; அவற்றிற்கு முறையே 'துன்பங்களும், கோபித்து உரத்துப் பேசுதலும்' எனப் பொரு ளுரைக்க; அவை தோன்றாமையாவது விரும்பினபொருளுொன்றைக் கீதடத் தொடங்கினவர் துன்பங்களை இன்பங்களாகக் கொள்வா

ரென்பதும், பிறர் செய்யும் அவமதிப்புக்குக் கோபங்கொள்ளா ரென்பதும் கருத்தாகக் கொள்க.

9. நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்
குளத்துக் கணியென்ப தாமரை பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணந் தனக்கணிதான்
செல்லு மூலகத்த தாம்.

(ப - ரை) நிலத்துக்கு - மருதநிலத்துக்கு, நெல்லும் கரும்பும் - நெற்பயிரையும் கரும்பின் பயிரையும், அணி என்ப - அழகென்று சொல்லுவார்; குளத்துக்குத் தாமரை - குளத்தினுக்குத் தாமரைமலரை, அணி என்ப - அழகென்று சொல்லுவார்; பெண்மை நலத்துக்கு - பெண்தன்மைக்குரிய கற்பாகிய நன்மைக்கு, நாணம் - நாணமுடைமை, அணி என்ப - அழகென்று சொல்லுவார்; தனக்கு அணி - (அக் கற்புடையாளோடு கூடிய) ஒருவனுக்கு அழகாவது, செல்லும் உலகத்தது என்ப - இனிச் செல்லும் உலகத்துக்குத் துணையாகிய அறமென்று சொல்லுவார்.

(வி - ரை) நெல்லுங் கரும்பும் அணி என்றமையால் நிலம் மருத நிலத்துக் காயிற்று. கரும்பு இரண்டும் காரணவாகுபெயர், தாமரை-சாதியொருமை; அது முதலாகுபெயர். பெண்மை-கட்புல னாகியதோர் அமைதித்தன்மை என்பர் நச்சினார்க்கினியார். பெண்மையை முற்கூறியபடியால் தனக்கென்பது ஆண்மகனுக்காயிற்று. உலகத்தது-இடமடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயர்; உலகம் - பகுதி, அத்து, அ-சாரியை, து-ஒன்றன்படர்க்கைவிசுவதி, பகுதியிற்று மகரக்கேடும், சாரியை முதலீறுகளிலுள்ள அகர உகரக்கேடும் சந்தி; இது செல்லுமென்ற குறிப்பால் அறத்துக்காயிற்று. அழகைத் தருவனவற்றை அழகென்றது காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுவதோர் உபசாரவழக்கு. 'தாமரைப்பன்மை' எனவும், 'நலத்துக் கணியென்ப நாணந் தனக்கணி, தான்செல் லுலகத் தறம்' எனவும் பாடமுண்டு.

10. கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர
மந்திரத தாற்பிணிப்பர் மாநாகம்—கொந்தி
இரும்பிற் பிணிப்பர் கயத்தைச்சான் றேரை
நயத்திற் பிணித்து விடல்.

(ப - ரை) களிற்றை-யானையை, கந்தின் பிணிப்பர்-(பாகர்கள்) கட்டுத்தறியினாலே தம் வசப்படுத்துவார்; மா நாகம் - சிறந்த சர்ப்பத்தை, கதம் தவிர-அதன் கோபம் நீங்கும்படி, மந்திரத்தால் பிணிப்பர் - (மாந்திரியர்) மந்திரத்தினால் தம் வசப்படுத்துவார்; கயத்தை - கீழ்மக்களை, கொந்தி-(அரசர் ஆயுதங்களால் அவருடலைக்) கொத்தி, இரும்பின் பிணிப்பர் - இருப்பு விலங்கால் தம் வசப்படுத்துவார்; சான்றேரை - (கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களால்) நிறைந்தவரை, நயத்தின் பிணித்துவிடல் - (அறிவுடையோர்) இன்சொற்களால் தம் வசப்படுத்திவிடக் கடவர்.

(வி - ரை) பிணித்தல் - சுட்டுதல். இரும்பு-காரணவாகுபெயர், கொந்தி - இறந்தகால வினயெச்சம்; இச்சொல்லைப் பெயர்ச்சொலாகக் கொண்டு கொந்தியிரும் பென்பதனைக் கொந்தியாகிய இருப்பாயுதமெனப் பொருள்பட இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைப் புணர்ச்சியெனக் கொள்ளலுமாம்; கொந்து - பகுதி, இ - கருவிப்பொருண்மை விசுதி, உசரக்கேடு சந்தி, கயம் - பண்பாகுபெயர்; கயம்-பெருமை; இது கீழ்மக்களுக்கானது வழக்கெனல் நச்சினூக்கினியார் மதம்; நன்னூலார் மங்கல வழக்கென்பர். கீந்தனுருபு மூன்றாம், மூன்றனுருபொன்றாம் கருவிப்பொருளில் வந்தன. இரும்பிற் பிணிப்பர் கயவர்ச் சான்றேரை' எனவும் பாடமுண்டு.

11. கன்றுமை வேண்டுங் கடிய பிறர்செய்த
நன்றிபைக் கொல்லாக் கொளல்வேண்டு மென்றும்
விடல்வேண்டுந் தங்கண் வெகுளி யடல்வேண்டுங்
ஆக்கஞ் சிதைக்கும் வினை.

(ப - னா) பிறர் செய்த கடிய - (ஒருவர் தமக்கு) மற்றவர் செய்த அஞ்சத்தக்க தீச்செயல்களில், கன்றாமை வேண்டும் - வயிராள் கொள்ளாதிருத்தலே தகுதி; (பிறர் செய்த) நன்றியை - (தமக்குப்) பிறர் செய்த உபகாரத்தை, கொல்லாது - சிதைக்காமல், கொள்ள வேண்டும் - மறவாதிருத்தலே தகுதி; என்றும் - (பிறர்) பொறுக்கக் கூடாத தீங்கு செய்த காலத்தும், தங்கண் வெகுளி - தம்மிடத்துண்டாகும் கோபத்தை, விடல் வேண்டும் - ஒழித்தலே தகுதி; ஆக்கம் - (தமது) செல்வத்தை, சிதைக்கும் வினை - கெடுக்குந் தொழிலை, அடல் வேண்டும் - கெடுத்தலே தகுதி.

(வி - னா) கடிய - உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயர்; கடி - பகுதி, ய் - சந்தி, அ - பலவின் படர்க்கை விசுதி; பண்படியாகப் பிறந்த பெயரெனின், அ என்னும் பலவின் படர்க்கை விசுதிப் புணர்ச்சியில் கடுமை என்னும் பகுதி, மை விசுதி கெட்டு, இடை உகரம் இகரமாகி, யகரமாகிய உடம்படுமெய்ச்சந்தி பெற்றதென்க. கொல்லாதென்னும் எதிர்மறை வினைபெச்சம் ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது. உம்மை உயர்வுசிறப்போடு முற்றுப்பொருளது. வெகுளி - தொழிற்பெயர்; வெகுள் - பகுதி, இ-புடைபெயர்ச்சி விசுதி. ஆகு தற்குச் காரணமாகிய செல்வத்தை ஆக்க மென்றது காரியவாகு பெயர்; தொழிலாகுபெயருமாம்; இயல்பாகிய ஆ என்னும் பகுதி குச்சாரியை பெற்று தீன்றமையால் அம் விசுதிப் புணர்ச்சியில் ஆக்க மென விகாரப்பட்டது. வினை - முதனிலை பெறாக தொழிற்பெயர். வேண்டும் - தேற்றப்பொருள்பட்டே வரும் தொழிற்பெயர். 'நன்றியை நன்றாகக் கொள்ளவேண்டும்' எனப் பாடமாயின், 'ஒருவர் செய்த உபகாரத்தை உறுதியாக மனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்' என உரைக்க.

12. பல்வினா னோய்செய்யும் பாம்பெலாக் கொல்லேறு
கோட்டானோய் செய்யுங் குறித்தாரை யூ.

முகத்தானேய் செய்வர் மகளிர் முனிவர்
தவத்தாற் றருகுவர் நோய்.

(ப - ரை) பாம்பு எல்லாம் - எல்லாச் சாதிப் பாம்புகளும், பல்லினால் நோய் செய்யும் - (தீங்கு செய்த பிறரை) விஷப்பல்லால் துன்பஞ் செய்யும்; கொல் ஏறு - கொல்லு மியல்புடைய எருதுகள், குறித்தாரை - (நோய் செய்யக்) குறிக்கப்பட்டவரை, கோட்டால் நோய் செய்யும் - தம் கொம்புகளால் துன்பஞ் செய்யும்; மகளிர் - பெண்கள், ஊடி - பிணங்கி, முகத்தால் நோய் செய்வர் - (தம் கணவரை) முகக் குறியால் துன்பஞ் செய்வர்; முனிவர் - முனிவர்கள், தவத்தால் - தவத்தின் வல்லமையால், நோய் தருகுவர் - (தம்மை அவமதித்தவருக்குத்) துன்பத்தைக் கொடுப்பார்.

(வி - ரை) பாம்பு, எருது, மகளிர் செய்யும் நோய்க்கும், முனிவர் செய்யும் நோய்க்கும் வேற்றுமை யுளதென்பதும், எல்லா வுயிர்களையும் தம்மோடொக்க நோக்குபவ ரென்பதும் தோன்றத் தவத்தினுற் செய்குவர் நோயென்னுது 'தவத்தாற் றருகுவர் நோய்' என்றார்; அந் நோய்களோடு இங் நோயிடை வேற்றுமையாவது பாம்பு செய் நோய் மந்திர மருந்துகளாலும், எருது செய் நோய் மருந்தினாலும், மகளிர் செய் நோய் இன்சொற் கூறி யிரத்தல் வணங்கல்களினாலும் பரிகார முண்மையும், முனிவர் செய் நோய்க்கு அவர்க ளருளன்றி அவ்வாறு வேறு பரிகார மின்மையுமாம். மகளிர் - பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்; மக - பகுதி, ள் - விசுதி, இரண்டிறுப்பால் முடிந்து நின்ற பெண்பாற் படர்க்கைப்பெயர் பகுதி, இர் - பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, ளகர விசுதி எனக் கொள்ளாமல் அள் விசுதி எனக் கொள்ளின், விசுதி முதல் அகரக்கேடு பெற்றதென்றாவது, பகுதி யீற்று அகரக்கேடு பெற்றதென்றாவது, கூறலுமாம்; அக்கேட்டை முறையே மூதற்குறை, கடைக்குறை யென்க. நோய்செய்யு மென்பதை ஒருசொல்லோலக் கொள்ளாது நோயைச் செய்யுமென இரண்டா

வதை விரிக்கின், குறித்தாரை என்னும் இரண்டாவதைக் குறித்தாருக்கு என நான்காவதாகவாவது, குறித்தாரிடத்து என ஏழாவதாகவாவது திரித்துக்கொள்க. தருகுவரென்பது இடவழுவமைதி, [என்-பொ-சூ-நூ] “தரல்வரல் கொடைசெலல் சாரும் படர்க்கை, எழுவாயிரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும்.” ‘கொள்களிறு, கோட்டாளேய் செய்யும்’ எனவும் பாடமுண்டு.

13. பறைநன்று பண்ணமையா யாழி னிறைகின்ற
பெண்ணன்று பீடிலா மாந்தரின்—பண்ணழிந்
தார்தலி னன்று பசித்தல் பசைந்தாரின்
தீர்தலிற் தீப்புருத னன்று.

(ப - ண) பண் அமையா - நரம்பினால் கட்டுத லமையாத், யாழின் - யாழிசையினும், பறை நன்று - பறையோசை நன்மையுடையது; பீடு இல்லாத மாந்தரின் - பெருங்குண மில்லாத ஆடவர் தன்மையினும், நிறை நின்ற-மனத்தைக் கற்பு வழியில் நிறுத்த லமைந்த, பெண் நன்று-பெண் தன்மை நன்மையுடையது; பண் அழிந்த - பதனழிந்த உணவுகளே, ஆர்தலின் - உண்ணுதலினும், பசித்தல் - பசியால் வருந்துதல், நன்று - நன்மையுடையது; பசைந்தாரின் - உள்ளன்பு உடையாரினின்றும், தீர்தலின்- நீக்கி உயிர்வாழ்வதிலும் தீப்புருதல் நன்று - தீயில் துடைதல் நன்மை யுடையது.

(வி - ண) பறை, யாழ் - கருவியாகுபெயர். பெண், நித்திய பகுவசனமாகிய மாந்தர் - பொருளாகுபெயர்கள். ஈற்றிலுள்ள பண் என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் சமைத்தலால் ஆகும் பதத்துக்கு ஆதலால் காரணவாகுபெயர், தொழிலாகுபெயருமாம். ஐந்தனுருபு நான்கும் எவ்லைப் பொருளான. பசைந்தாரி னென்னும் ஐந்தனுருபு நீங்கற்பெருளது. பெருங்குணம் - செய்தற்கரியவற்றைச் செய்தல், கருவ மில்வாமை, பிறர்குற்றங் கூருமை முதலிய நற்குணம்;

நன்று நான்கும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்றம்; மையிறகெட்டு நின்ற நல்-பகுதி, று - ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, பகுதியிற்று லகரம் நகரமாகத் திரிந்தது சந்தி, அது என்கரமானது மெலித்தல் விகாரம்; இங்கு நன்மை இன்பமெனக் கொள்க. நிறை-தொழிற்பெயர்; நிறு - பகுதி, ஐ - புடைபெயர்ச்சி விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. நில் என்னுந் தன்வினைப் பகுதியை பிறவினைப் பகுதியாக்கியது றுவ்விசுதி என்க. நிறைநின்ற - எழுபாய்த் தொகாநிலைத் தொடராகக் கொள்ளுதலே ஆன்றி, நிறையில் நின்ற எனப் பொருள் கொண்டு ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராகக் கொள்ளினும் பொருந்தும்.

14. வளப்பாத்தி யுள்வளரும் வண்மை இளைக்குழாம்
இன்சொற் குழியு ளிசைதெழுஉம் வன்சொலாம்
கடிவெழுஉங் கண்ணில் குழியு ளிரவெழுஉம்
இன்மைக் குழியுள், விரைந்து,

(ப - ஐ) வண்மை - ஈகையாகிய பயிர், வளப்பாத்தியுள் வளரும் - (நல்லோருடைய) செல்வமாகிய பாத்தியில் வளரும்; இளைக்குழாம் - சுற்றத்தின் கூட்டமாகிய பயிர், இன்சொல் குழியுள் - இன்சொல்லாகிய பாத்தியில், இனிது எழும்-இடையூறில்லாமல் வளரும்; வன் சொல் ஆம் கா - கடுஞ் சொல்லாகிய சோலை, கண் இல் குழியுள் - கண்ணோட்ட மின்மையாகிய விளைநிலத்தில், எழும்-வளரும்; இரவு - இரத்தலாகிய பயிர், இன்மைக் குழியுள்-வறுமையாகிய பாத்தியில், விரைந்து எழும்-விரைவாக வளரும்.

(வி-ரை) மூன்றாவது வாக்கியந் தவிர மற்ற மூன்று வாக்கியமும் ஏகதேசவுருவகவணி. உணவு முதலியன பெற்றே உயிர்வாழ வேண்டுதலால் 'இரவு விரைந்தெழும்' என்றார். பொருளுடைய நல் லோடீடத்து நகையும், இன்சொல் கூறுவானிடத்துப்பலரு முறவாழ

லும், தாட்சிணிய மில்லாதவனிடத்துக் கடுஞ்சொற் பிறத்தலும், வறியானிடத்து இரத்தற்றொழிலும் உள்ளன ஆமென்பது கருத்தாகக் கொள்க கிளை-உவமையாகுபெயர். கிளைக்குழாம்-ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆரம்பேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர், கண் தனது தொழிலாகிய ஒதிதலுக்கானது காரணவாகுபெயர்; அது தான் சென்றபோது அவனோடு பழகினவர் சொல்லியவற்றை மறுக்கமாட்டாத தன்மைக்கானதும் அவ்வாகுபெயரே ஆம். கண் இல் எழுவாய்த் தொகைநிலைத்தொடராயினும் ஒருசொல்போல நிற்க, இது னோடு குழி என்பது இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகைநிலைத் தொடராகப் புணர்ந்தது; உருவகமாதலால் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடரென்றும். 'வன்சொற், கரவெழுங் கண்ணில் குழியின்' எனவும் பாடமுண்டு; பொருள்: 'வல் சொல்-கடுஞ் சொல்லால், கரவு - (உடையானாயிருந்தும்) இல்லையென மறுக்கும் பயிர், கண் இல்-தாட்சிணிய மின்மையாகிய, குழியின்-பாத்தியில், எழும் - வளரும் என வுரைக்க.

15. இன்னுமை வேண்டி னிரவெழுந விக்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக தன்னொடு
செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க வெல்வது
வேண்டி ன் வெகுளி விடல்.

(ப - ரா) இன்னுமை வேண்டின் - (ஒருவன்) இழிவை விரும்புவானானால், இரவு எழுக-(மானங்கெட வரும்) இரத்தலுண்டாகக்கடவன்; இந்நிலத்து - இவ்வுலகில், மன்னுதல் வேண்டின் - தான் நிலைபெறுதல் விரும்புவானானால், இசை நடுக-புகழை நாட்டக்கடவன்; தன்னொடு செல்வது வேண்டின் - (மறுமைக்குத்) தன்னுடனே செல்லத் துணையாகுவதனே விரும்புவானானால், அறம் செய்க-அறத்தைச் செய்யக்கடவன்; வெல்வது வேண்டின் - (நிய

சிந்தைகளை) வெல்லுங் கருவியை விரும்புவானானால், வெகுளி விடல்-சினத்தை விடக்கடவன்.

(வி - னை) இன்னுமை இங்கு இழிவுக்காயிற்று. எழுக என் பது கீம்பால் மூவிடங்கட்கும் பொதுவினையாயினும், தன்னொடு என் றமையால் பொதுமை நீங்கி ஆண்பாற்படர்க்கைக் குரியதாய் நிற் சின்றமையால் இரவெழுக என்பதனைத் திணைவழுவமைதி என்க. நிலம்-தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; கில்-பகுதி, அம்-வினைமுதற் பொருண்மை விசுதி; அசலை என்னும் வடமொழிக்கும் இதுவே பொருள். மன்னுதல்-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர்; மன்-பகுதி. செல்வது, செல்வது-வினையாலணையும் பெயர்; வெல்வ தொன்றும் வினைமுதல் வினையைக் கருவிவின்மேலேற்றிக் கூறும் வினையாலணையும்பெயர் விடல்-வியங்கோள் வீணை; விசுதி அல்.

16. கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா ளுடையா னுடைக்கிற்குந் தோமில்
தவக்குட்டந் தன் னுடையா னீந்து மவைக்குட்டந்
கற்றான் கடந்து விடும்.

(ப - னை) கலவர் - மாக்கலமுடையார், கடல் - கடலினது, குட்டம் - ஆழமாகிய நீரை, போழ்வர் - ஊடறுத்துச் செல்வர்; பாய் மா உடையான் - (போர்முகத்தில் அஞ்சாமல்) பாயு மியல்புள்ள குதிரையையுடைய வீரன், படைக்குட்டம் - (படைவரது) சேனையாகிய கடற்கரையை, உடைக்கிற்கும் - உடைக்கமாட்டுவான்; தன் உடையான் - (இம்புலன்களிறு செல்லவீடாமல்) மனத்தைத் தன் வசப்படுத்தினவன், தோம் இல் - குற்ற மில்லாத, தவக்குட்டம்-தவமாகிய கடலை, நீந்தும் - நீந்துவான்; கற்றான் - (தூல்களை ஐயமறச்) கற்றணந்தவன், அவைக் குட்டம் - (கற்றவர் கூடிய) சபையாகிய கடலை, கடந்துவிடும் - தாண்டிவிடுவான்.

(வீ - னை) குட்டம்-பண்புப்பெயர்; குண்டு-பகுதி, அம்-பகுதிப் பொருள் விசுதி, ணகரம் டகரமானது மெலித்தல் விகாரம், உகரக் கேடு சந்தி; இவ்வாறு முடிந்து நின்ற பண்புப்பெயர் கடற்குட்டம் என்றவிடத்துப் போழ்வர் கலவர் என்ற குறிப்பால் ஆழ நீருக்கும், தவக்குட்டம் அவைக்குட்டம் என்றவிடத்து நீந்தும் கடந்துவிடும் என்ற குறிப்பால் கடலுக்கும் ஆனது பண்பாகுபெயர். படைக் குட்டம் என்றவிடத்துக் கடலுக்குப் பண்பாகுபெயராகி, உடைக்கிற்கும் என்ற குறிப்பால் கரைக்கானது முதலாகு பெயர். மரக்கலம் நீரை ஊடறுத்துச் செல்வதாதலால் இடத்தின் றெழிலை இடத்து நிகழ்பொருளின் மேலேற்றிக் 'கலவர் போழ்வர்' என்றார். படைக் குட்டத்தை உடைக்கிறதாவது - தம்சேனை ஊக்கத்தோடு நின்று போர்செய்யும்படி ஏவிக் காத்துநின்ற பகைச்சேனைத் தலைவரை அச் சேனை கரை உடைந்த கடலினீர்போலப் புறங்கொடுத்தோடும்படி வெற்றிகொள்ளல். தவக்குட்டம் நீந்துதலாவது-மனம் புலன்களிற் செல்லாமல் அடக்கவல்லான் கருதிய தவம் முற்றுப்பெறக் காணல். அவைக் குட்டம் கடந்து விடுதலாவது - தான் குற்ற மில்லாமலும், சுருக்கமாயும், பொருள் விளங்குவதாயும், செவிக்கினியதாயும், சிறந்த பயன் தருவதாயுமுள்ள சொல்லைச் சொல்லி அவையி லுள்ளோரை மகிழ்வித்தல். கலவர்-பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்; கலம்-பகுதி, அர் - பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, மகரக்கேடும் வகரத்தோற்றமுஞ் சந்தி; இது அறுமுகவ னென்பதுபோல வந்தது. உடைக்கிற்கும் - செய்யுமென் முற்று; உடை - பகுதி, க் - சந்தி, கிவ் - ஆற்றற் பொருண்மை விசுதி, அனைத்துமொருபகுதி, கு - சாரியை, உம் - ஆண்பாற்படர்க்கை எதிர்கால முற்றுப் பொருண்மை விசுதி, உகரக் கேடு சந்தி. இவ்வினை பலர்பாலல்லாத மற்ற பால்களுக்குப் பொதுவாயினும் உடையானென்னும் சிறப்புப்பெயரால் பொதுமை நீங்கி அப்பாலுக் குரியதாயிற்று. கடந்துவிடும் அவ்வினைமுற்று; கட - பகுதி, த்-சந்தி, து - சாரியை, விடு - துணிவுப்பொருண்மைவிசுதி,

சந்தித் தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம், அனைத்து மொரு ப்ருதி, உம் விருதியும் அப்பொருளது, உகரக்கேடு சந்தி.

17. பொய்த்த லிறுவாய நட்புக்கண் மெய்த்தாக
மூத்த லிருவாய்த் திளைநலந் தூக்கில்
மிகுதி யிறுவாய செல்வங்க டத்தம்
தகுதி யிறுவாய்த் துயிர்.

(ப - னை) நட்பு - நட்புக்கள், பொய்த்தல் - பொய்யாக ஒழுகுத லாகிய, இறுவாய-இறுதியுடையன; இளை நலம் - இளமைப் பருவ த்தினமுகு, கண்மெய்த்து ஆக - (காண்போர்) கண்களுக்கு மெய்மை யுடையதாக, மூத்தல் இறுவாய்த்து-மூப்பாகிய இறுதியையுடையது; செல்வங்கள் - செல்வங்கள், தூக்கு இல் - (இம்மை மறுமைப்பயன் தளை) ஆராய்த லில்லாத, மிகுதி இறுவாய - வேண்டாத செய்கை யாகிய இறுதியை யுடையன; சத்தம்-தங்கள் தங்களது இருவினைக் கும், தகுதி இறுவாய்த்து உயிர் - தகுந்த வாழ்நாளாகிய இறுதியை யுடையது உயிர்.

(வி-நை) நட்புக்கொண்ட இருவருள் ஒருவனிடத்துப் பொய் யொழுக்க முண்டானவளவில் அந்நட்புக் கெடு மென்பதும், இள மைப் பருவத்திலுண்டாகிய அழகு மூப்புவந்த வளவில் பிரத்தியட்ச மாகக் கெடு மென்பதும், பழியையும் பாவத்தையுந் தருவதாகிய செய்கை ஒருவனிடத் துண்டானவளவில் அவன் செல்வங் கெடு மென்பதும், இருவினைப் பயன்களையும் அதுபவிக்கும்படி நியமித்த கான் முடிவில் உயிர் உடலை விட்டு நீங்கு மென்பதும் கருத்தாகக் கொள்த. இறுவாய-இடமடியாகப்பிறந்த பலவிற்படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றும்; வினைத்தொகைநிலைத்தொடராகிய இறுவாய் என்பது ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டுப் பகுதியாய் நின்றது; வாயென்பதை இடைச்சொல் லென்பாருமுளர்; இச்சொல் பொய்த்த லென்பதனோடு

பண்புத் தொகைநிலைத் தொடராகப் புணர்ந்தது; மற்றவைகளையும் இவ்வாறே கொள்க. இளை - பண்புப்பெயர்; இள - பகுதி, ஐ - பகுதிப்பொருள் விசுதி, பகுதி யீற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை. தூக்கு-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். தத்தம் - பன்மைப் பொருட்டாகிய அடுக்கு; அது காரணவாகுபெயர்.

18. மனைக்காக்க மாண்ட மகளி ரொருவன்
வினைக்காக்கஞ் செவ்விய னாதல் சினச்செவ்வேல்
நாட்டாக்க நல்லனில் வேந்தென்றல் கேட்டாக்கம்
கேளி ரொரீஇ விடல்.

(ப-ரை) மாண்ட மகளிர்-நற்குண நற்செய்கையுடைய பெண்டி. ரிருத்தல், மனைக்கு ஆக்கம் - (கொண்டவனுடைய) மனைக்கு உயர்வைத் தருவதாகும்; சினம் - கோபமுடையத, செம் வேல் - (பகைவருகிரத்தில் தோய்ந்ததினால்) செந்நிறமாகிய படைத்தொழிலில், ஒருவன் செவ்வியன் ஆதல்-ஒருவன் தேர்ச்சி யுடையவனாதல், வினைக்கு ஆக்கம்-பொருளுக்கு உயர்வைத் தருவதாகும்; இவ் வேந்து - இவ்வரசன், நல்லன் என்றல் - நல்லவனென்று (குடிகளால்) சொல்லப்படுதல், நாடு ஆக்கம் - (அவன் ஆளும்) நாட்டுக்கு உயர்வைத் தருவதாகும்; கேளிர்-சுற்றத்தாரை, ஒரீஇ விடல்-(ஒருவன்) நீக்கிவிடுதல், கேடு ஆக்கம் - (அவனுக்கு வரும்) கேட்டுக்கு உயர்வைத் தரும் (மிக்க கேட்டை விளைக்கும்).

(வி - ரை) ஆக்கம்-ஆகுதல்; அது உயர்தலுக்காயிற்று. பெரியன் நாடு என்பதுபோல நின்ற செவ்வியன் செவ்வேல் என்பதனைச் செவ்வேல் செவ்வியனெனக் கூட்டுக; பொருள் விளங்கும்படி ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராக வைத்து உரைத்தாலும், செவ்வேல் செவ்வியன் என்பது திணைவழுவழைதியாகக் கொண்டு எழுவாய்த் தொகைநிலைத் தொடரென்க. செவ்வியன்-பன்மை

படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினாமுற்று; செவ்வி - திருத்தம்; அது தேர்ச்சிக்காயிற்று. என்றல் - செயப்பாட்டு வினைத்தொழிற்பெயர்; இது படு விசுதி முதலியன தொகுத்தலாய் நின்றது. கேடு-முதனி ஓ திரிந்த தொழிற்பெயர், கேளிர்பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; கேண்மை என்னும் பகுதி, இர் என்னும் பல்லோர் படர்க்கை விசுதிப் புணர்ச்சியில் மை விசுதி கெட்டது. ஓர் இவிடல்: ஒரு - பகுதி, இ-சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, சாரியை இகரம் ஈகாரமானதும் அது சொல்லிசை நிறைக்க அளபெழுந்ததும் நீட்டல் விகாரம், விடு - துணிவுப்பொருண்மை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, அல்-புடை பெயர்ச்சி விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி.

19. பெற்று னதிர்ப்பிற் பிணையன் டானதிர்க்கும்
கற்று னதிர்ப்பிற் பொருளதிர்க்கும் பாரிய [ர்ப்பின்
மண்ணதிர்ப்பின் மன்னவன் கோலதிர்க்கும் பண்ணதி
பாடலதிர்த்து விடும்.

(ப - ரை) பெற்றான் - கொண்ட கணவன், அதிர்ப்பின்-(இல்
லறத்துக்குரிய ஒழுக்கத்தினின்று) கலங்குவானாயின், பிணை அன்
னான் - பெண்மானை ஒத்த அவன் முனையாளும், அதிர்க்கும் - (அவ்
வொழுக்கத்தினின்று) கலங்குவான்; கற்றான் அதிர்ப்பின் - (நூல்
களைக்) கற்றுணர்ந்தவன் (அறிவு) கலங்குவானாயின், பொருள்
அதிர்க்கும் - (அந்நூலா லுணர்த்தப்பட்ட) பொருள்களும் கலங்கும்;
பாரிய மண் அதிர்ப்பின் - தன் பெரிய நாட்டிலுள்ளார் (தன் ஆளு
கைக்குள் அமையாமல்) கலங்குவாரானால், மன்னவன் கோல் அதிர்
க்கும் - அரசனுடைய ஆளுமுறையுங் கலங்கும்; பண் அதிர்ப்பின் -
யாழின் கட்டுநிலை கலங்குமானால், பாடல் அதிர்த்துவிடும் - பாடுதற்
றொழிலும் கலங்கிவிடும்.

(வி - ரை) அதிர்ப்பு நடுக்கமாதலால் கலக்கமெனப் பொருள்
உரைக்கப்பட்டது. பொருளதிர்த்தலாவது-கற்றவன் அறிவின் கலக்

கத்தால் தான் நூற்பொருளை முன்னோடு பின் முரணாக் கூறல். அர
சன் கொடுமை செய்வாளுயின் அவன் நாட்டுக் குடிகள் கலக்கத்தை
யடைவார்கள்; அடையவே இவனது ஆளுகையைக் கடந்து நடப்
பார்களாதலால் கோலதிர்ப்பதாயிற்று. அதிர்ப்பின் என்பது காரணப்
பொருட்டாதலால் இறந்தகாலத்தில் வந்தது; அதிர்-பகுதி, ப்-சந்தி,
ப்-விரித்தல் விகாரம், இன் - வினையெச்ச விசுதி, இதுவே காலங்
காட்டியது. பிணை : மான், புல்வாய், நாய், பன்றி இவற்றின் பெண்
ணுக்கு மரபுபற்றிய பெயராயினும் மாதருடைய கண்களுக்கு மான்
கண்களையே தொழிலுவமமாகக் கூறுதல் மரபாதலால் அதற்குப்
பெண்மானெனப் பொருள் கூறப்பட்டது; மரபுபற்றிய பெயரென்
பது “வடிவுள வுழைபுல் வாய்நாய் வராகமே பிணையின் வைக்கும்”
என்னும் நிகண்டாலும் காண்க. பாரிய-பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்
புப் பெயரெச்சம்; அ என்னும் பெயரெச்ச விசுதிப் புணர்ச்சியில்
பருமை என்பது மையீறு கெட்டு, பாரு என ஆதி நீண்டு, பாசி என
இடை உகரம் இகரமாகி, யகர உடம்படுமைய் பெற்றது. மண்-
நாட்டுக்குக் கருவியாகுபெயராய், அதுதன்னி லுள்ளாருக்கு இட
வாகுபெயராய் நின்றது. மன்னவன் - இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த
பெயர்; மன்-பகுதி. கோல்-உவமையாகுபெயர். அன்னாள் என்பத
னீற்றில் எதிரதுதழீஇயதும், பாடல் என்பதனீற்றில் இறந்தது
தழீஇயதும், பொருள்:கோல் என்பவற்றி னீற்றில் எதிரதுதழீஇயத
னோடு இறந்ததுதழீஇய எச்ச உம்மையும் தொகுக்கப்பட்டன. ‘பற்
றிய, மண்ணதிர்ப்பின்’ எனவும் பாடமுண்டு; பற்றிய-கைக்கொண்ட
என வுரைக்க.

20. மனைக்குப்பாழ் வாணுத லின்மைதான் செல்லும்
திசைக்குப்பாழ் நடனோரை யின்மையிருந்த
அவைக்குப்பாழ் மூத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ்
கற்றறி வில்லா வுடம்பு.

(ப - ரை) மனைக்குப் பாழ்-வீட்டுக்குப் பொலிவின்மையாவது, வாணுதல் இன்மை - (நற்குண நற்செய்கையுடைய) மனையானையுடையதாயிராமை; தான் செல்லும் திசைக்குப் பாழ் - (ஒருவன்) தான் சென்ற இடத்துக்குப் பொலிவின்மையாவது, நட்போரை இன்மை - (தன்னுடன்) நட்புக்கொண்டவரை உடையனாயிராமை; இருந்த அவைக்குப் பாழ்-(பலர்) கூடின சபைக்குப் பொலிவின்மையாவது, மூத்தோரை இன்மை-(கல்வியறிவு கேள்விகளால்) முதிர்ந்தவரை உடையதாயிராமை; தனக்குப் பாழ் - தனக்குப் பொலிவின்மையாவது, கற்று அறிவு இல்லா உடம்பு - (பல நூல்களையும்) கற்று அறிதலில்லாத உடம்பினனாயிருத்தல்.

(வி - ரை) கற்றறிவில்லாமை உடலோடு கூடிய வுயிர்க்கே ஆதலால் அவ்வுயிர்க்கும் உடம்புக்கும் உளதாகிய ஒற்றுமையைக் கருதி உடலின்மேலேற்றிக் 'கற்றறிவில்லா வுடம்பு' என்றார். வாணுதல்-பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப் பெயர்; விரிந்தால் வாளாகிய நுதலையுடையாளென விரியும்; இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயருமாம்; பொருள்-ஒளியைப் பெற்ற நெற்றியையுடையான் என்பது. இன்மை - குறிப்புத் தொழிற்பெயர்; இது செயப்படுபொருள் குன்றியும், குன்றாதும் வரும்; இங்குச் செயப்படுபொருள் குன்றாமல் வந்தது; இதற்கு எழுவாய் பாழ். மூத்தோர் - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; பகுதி முதிர்ன்பதன் மருஉ ஆகிய மூ-விகுதி, ஆ-ஒ ஆனது செய்யுள் வழக்கம்.

21. மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போலு மேனியைப் பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாவின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்கும்
கூடார்கட் கூடி விடின்த்

(ப - னா) ஒற்றுமை இன்மை - (தருந்தவரோடு) ஒருமைப்பாடில்லாமை, மொய் சிதைக்கும் - தன் வலியை அழிக்கும்; பொய் - பொய்யானது, ஒருவனைப் பொன்போலும் மேனியை - (தன்னைக் கூறிய) ஒருவனது பொன்னை ஒக்கும் (உடலினது) நிறத்தை, சிதைக்கும் - அழிக்கும்; பெய்த கலம் - (பாலை) வார்த்த (கெட்ட) பாத்திரமானது, பாலின் சுவையைச் சிதைக்கும் - அப்பாலினது மதுரத்தை அழிக்கும்; கூடார்கண் - நட்புச்செய்யத்தகாதவரிடத்து, கூடிவிடின் - நட்புச்செய்துவிட்டால், குலம் சிதைக்கும் - (அந் நட்பானது) தன் குலத்தினது பெருமையை அழிக்கும்.

(வி - னா) ஒருமைப்பாடு தான் அவரென்னும் வேறுபாடில்லாமை. ஒருமைப்பாடின்றாயின், இஃதறிந்து பகைவர் அவனை எளிதில் வெல்வ ராதலால் 'ஒற்றுமை யின்மை மொய் சிதைக்கும்' எனவும், பொய் மறைக்கப்படாதாதலால் பிறராலறியப்பட்டபோது அதற்கு நாணம் நாணத்தால் கூறினவன் மேலிவாடும்; அவ்வாட்டம் பொய் காரணமாக உண்டாவதாதலால் 'பொய் மேனியைச் சிதைக்கும்' எனவும் கூறினர். ஒற்றுமை-பண்புப்பெயர்; பொருள்: ஒன்றாதன்மை; ஒன்று வலித்து நின்ற ஒன்று பகுதி, மை-பகுதிப் பொருள் விசுதி; இதனடியாக ஒற்றினான், ஒற்றி, ஒற்றின, ஒற்றுதல் என வினைகள் பிறக்குமாறு காண்க. கண்ணுட் குத்தினான் என்பதுபோலக் கூடார்கட் கூடிவிடின் என்பது செயப்படுபொருள் இடப்பொருளாய் நின்றது. பாலின் சுவையை என்பதற்கும் பாலினது இனிய சுவையை என உரைத்தலுமாம்.

22. புதழ்செய்யும் பொய்யா விளக்க மிகந்தொருவர்த்
பேணாது செய்வது பேதைமை காணாக்
குருடனாச் செய்வது மம்ம நிருடர்ந்த
கண்ணராச் செய்வது கற்பு.

(ப - ரை) பொய்யா விளக்கம் - பொய் சொல்லாமையாகிய விளக்கம், புகழ் செய்யும் - புகழை உண்டாக்கும்; பேதைமை - யாதும் அறியாமை, ஒருவர் பேனாது-பெரியாயொருவரை (த் துணையாக) விரும்பாமல், இகந்து-(அறத்தினெல்லை) கடந்து, செய்வது - (தீங்கினைச்) செய்ய வல்லது; மம்மர் - (கல்லாமையால் வரும்) மயக்கம், காணாத-(செல்லும் வழியி னியல்பை) அறியாத, குருடன் ஆக செய்வது - (ஒருவனைக்) குருடனாகச் செய்ய வல்லது; கற்பு - கல்வி யறிவு, இருள் தீர்ந்த - மயக்கத்தினின்று நீங்கிய, கண்ணர் ஆக செய்வது - கண்ணருடையராசச் செய்ய வல்லது.

(வி - ரை) தொழிலும் பண்பினு ளடங்குமாதலால் பொய்யா விளக்க மென்பதனைப் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராகக் கொள்ளுத லே அன்றிப் பொய்யாத என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் நின்ற பெய ரெச்சத்தொடராகவுங் கொள்ளலாம். விளக்கமென்றது பொய்யாமை யாகிய செயலை ஆதலால் பொய்யாத என்னும் பெயரெச்சம் செயற் பெயர் கொண்டதென்க. பொய்யாமை டுடையானை அது யாவரும் அறிந்து நன்குமதிக்கச் செய்தலால் 'விளக்கம்' என்றார். விளக் கம் - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; விளங்கு-பகுதி, அம் - வினை முதற் பொருண்மைவிசுதி, மெல்லொற்று வல்லொற்றானது வலித் தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி; அதனைத் தொழிற்பெயராகக்கொண்டு விளக்கந்தருஞ்சுடரை விளக்க மென்றதனால் காரியவாகுபெயரென வும், தொழிலாகுபெய ரெனவும் கொள்ளலுமாம். விளக்க மென்ப தில் அம்-புடைபெயர்ச்சி விசுதி; மற்ற வுறுப்புகளை வினைமுதற்பொ ருண்மை விசுதிப் பணர்ச்சிக்குச் சொல்லியதுபோலவே சொல்லுக. கற்பு - காரணவாகுபெயர்; தொழிலாகுபெயரெனினும் ஆம். குருட னாக; கண்ணராக என்பவற்றில் அகர விசுதியும், அதுபற்றி வந்த சாரியையும், சந்தியும் தொகுக்கப்பட்டன.

23. மலைப்பினும் வாரணந் தாங்கு மலைப்பினும்
அன்னையென் றோடுங் குழவி சிலைப்பினும்

நட்டார் நடுங்கும் வினைசெய்யா ரொட்டார்
உடனுதையுங் காலமு மில்.

(ப - ரை) மலைப்பினும் - (தன்னோடு பாகன்) போர் செய்தாலும், வாரணம் தாங்கும்-யானை (அவனைத்) தாங்காநிற்கும்; அலைப்பினும் - (தன்னைத் தாய்) அடித்து வருத்தினாலும், குழவி-பின்னே, அன்னே என்று ஒடும் - தாயே என்று சொல்லிக்கொண்டு (அவன் பின்னே) ஒடும்; நட்டார் - நட்டிக்கொண்டவர், சிலைப்பினும் - (ஒரு பொருளைப்பற்றித் தம்மில் கோபங்கொண்டு) உரத்துப் பேசினும், நடுங்கும் வினைசெய்யார்-(ஒருவருக்கு ஒருவர்) நடுங்குதற்கேதுவாகிய தொழிலைச் செய்யார்; ஒட்டாரும் - பகைவரும், உடன் உறையும்-(ஒருவரை ஒருவர் மனத்தால்) பிரியாமல் நட்டிக்கொள்ளும், காலம் இல் - காலமில்லை.

(வி - ரை) தாங்குமென்ற குறிப்பால் வாரணமென்னும் பல பொரு ளொருசொல் யானைக்காயிற்று. முன்னுள்ள உம்மைகள் மூன்றும் உயர்வுசிறப்பு; பின்னுள்ள உம்மையை ஒட்டா ரென்பதனோடு கூட்டுக; இது ஒருபுடை யிறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. உடன்-நீங்காமைப் பொருளதாகிய இடைச்சொல். அன்னை என்னும் பொதுப்பெயர் விளியுருபேற்றபோது ஈற்றைகாரங் கெட்டு ஏ மிகுந்தது. குழவி-பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; குழவு - பகுதி (பண்புப் பெயர்), இ-ஒன்றன்படர்க்கைவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி; இவ்வாறன்றிக் குழ-பகுதி, வ்-உடம்படு மெய்யாகிய சந்தி, இ அவ் விகுதி எனினுமொக்கும் சிலைத்தல்-ஒலித்தல்;நட்டார்-இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; நள் - பகுதி, ட்-இறந்தகால இடைநிலை, ஆர் - பல்லோர் படர்க்கை விகுதி, ளகரம் டகரமானது சந்தி; ஒட்டார் - எதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர்; ஒட்டு-பகுதி, ஆ-எதிர்மறை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்து மொருபகுதி, ஆர்- பல்லோர் படர்க்கை விகுதி, விகுதி ஆகாரக்கேடு முதற்குறை விகாரம்; ஒட்டுதல்-மனம் பொருந்துதல்.

24. நகைநல நடடார்க ணந்துஞ் சிறந்த
அவைநல மன்பின் விளங்கும் விசைமாண்ட
தேர்நலம் பாகனாற் பாடுய்து மூர்நலம்
உள்ளானா லுள்ளப் படும்.

(ப - ரை) நகை நலம் - முகமலர்ச்சியினது நன்மை, நடடார்கண் - நட்புக்கொண்டவர்களுக்கும், நந்தம் - சிறக்கும்; சிறந்த அவை நலம் - (கற்றறிந்தவர் கூடியதனால்) சிறந்த சபையினது நன்மை, அன்பின் விளங்கும் - (அக் கற்றவர்கள் ஒருவர் பால் ஒருவர் வைத்த) அன்பினாலே விளங்கும்; விசை மாண்ட - விரைந்தோடுதல் மிகுந்த, தேர்நலம் - தேரினது நன்மை, பாகனாற் - (கூடத்துந் தேர்ச்சியுள்ள) சாரதியினால், பாடு எய்தும் - பெருமை யடையும்; ஊர் நலம் - நாட்டினது நன்மை, உள்ளானால் - உடைய அரசனால், உள்ளப்படும் - நன்கு மதிக்கப்படும்.

(வி - ரை) உள்ளானேன் ஒருமையாற் கூறியதனாலும், நாடுள் ளவன் அவனே யாதலாலும், அச் சொல்லுக்கு அரசனெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது; அவன் தண்ணளி செய்து காப்பானால் குடிகள் பெருகி நாடு சிறக்கு மாதலால் நாட்டினது நன்மையை மதித்தற்கு அவனைக் கருவியாக்கிக் கூறினார். உள்ளுதற்குக் கருத்தா அறிவுடையாரெனக் கொள்க. படும் - தேற்றப்பொருள் தரும் தொழிற் பெயரென்று கொள்ளற்க. உள்ளப்படும் செய்யுமென் செயப்பாட்டு வினைமுற்று; உள்-பகுதி, ள்-சந்தி, அ-சாரியை, ப்-சந்தி, படு-செயப் பாட்டுவினைப்பொருண்மை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, உம் - எதிர்காலச்செய்யுமென் முற்று விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, நகை-தொழிற்பெயர்; நகு-பகுதி, ஐ-புடைபெயர்ச்சி விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; இவ்வாறன்றி முகனிலைத்தொழிற்பெயராகக் கொள்ளலுமாம். விசுதி ஐபறின் நகைத்தல், நகைப்பு எனப் பெறும்; அது முக மலர்ச்சியை யுணர்த்த வந்த குறிப்புச்சொல்; நகை நலமென்றும் பாடமுண்டி;

பொருள் விருப்பத்தினது நன்மை என்பது விசைமாண்டதேர் பால்வழுவுமைதி; முன்னது எழுவாய்த் தொகாகிலத்தொடர்

25. அஞ்சாமை யஞ்சுதி யொன்றிற் றனக்கொத்த
எஞ்சாமை யெஞ்ச ளளவெல்லா நெஞ்சநியக்
கோடாமை கோடி பொருள்பெறினு நாடாதி
நட்டார்கண் விட்ட வினை.

(ப - ரை) அஞ்சாமை - (பழிபாவங்களை) அஞ்சாதிருத்தலை; அஞ்சுதி - அஞ்சுவாய்; அளவு எல்லாம் - (தேகத்தோடு கூடி வாழ்) அளவுசெய்த நாளெல்லாம், ஒன்றின் - கூடுமாயின், தனக்கு ஒத்த - வருணத்துக்குத் தகுந்த ஒழுக்கங்களினின்று, எஞ்சாமை - சுருண்காமை, எஞ்சல்-சுருங்காதே; நெஞ்சு அறிய மனமறிய, கோடாமை - (யாபுரிடத்தும்) நடுவாக நின்றலை, கோடி-கொள்ளுவாய்; பொருள் பெறினும் - மிக்க பொருள் பெறுவதா யிருப்பினும், நட்டார்கண் (தேறிக்கொண்ட) நட்பினரிடத்து, விட்ட வினை - செய்யவிட்ட தொழிலை, நாடாதி - ஆராயாமலிரு.

(வி - ரை) படர்க்கை ஒருமைப்பெயராயிருத்தலாலும், ஒத்த என்றதனாலும் தனக்கென்பதற்கு வருணத்துக்கெனப் பொருள் கொண்டாம். நட்டார்கண் விட்ட வினையை நாடினால் ஐயப்பட்டா னென நட்டிக்கெடும்; கெடவே வினையைச் சேரவிடுவா. அஞ்சாமை, எஞ்சாமை, கோடாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கள்; அஞ்சு - பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்துமொரு பகுதி, மை - பகுதிப்பொருள்விசுதி மற்றவைகளுக்கும் இவ்வாதே பகுபத இயக்கணங் கூறச் அஞ்சாமை, எஞ்சாமை, கோடாமை, நாடாமை என்பவைகளை எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்றென்று சிவர் கொண்டிருக்கின்றனர்; அந்தப்பகுதியில்: அஞ்சுவது ஒன்றின் - பங்கப்படவேண்டியதான சங்கடம் நேர்ந்தால், அஞ்சாமை - (அதற்கு

மனந் தளர்ந்து) பயப்படாம லிருக்கவேண்டும்; தனக்கு ஒத்தவைகளில் குறையாம லிருக்கவேண்டும்; நெஞ்சு அறியக் கோடாம லிருக்கவேண்டும்; 'நட்டார்கண் விட்ட வினையை நாடாம லிருக்கவேண்டும்' என்று பொரு ளுரைத்துக்கொள்க. கோடுதல் - கோணுதல்; அது இங்குப் பகைபா தத்துக்காயிற்று. அஞ்சுதி, கேசடி என்பன எவலொருமைவினை; கொள் - பகுதி, இ - எவலொருமை எதிர்கால விசுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, பகுதி முதல் நீண்டது நீட்டல்விகாரம், தகரம் டகரமானதும், ளாரங் கெட்டதும் சந்தி. எஞ்சல் நாடாதி-எவலொருமை எதிர்மறைவினை; எஞ்சு - பகுதி, அல் - எவலொருமை எதிர்மறைவிசுதி, உகரக்கேடுசந்தி. நாடு-பகுதி, ஆ-எதிர்மறைவிசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்துமொருபகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, இ எவலொருமை எதிர்கால விசுதி. உம்மை உயர்வுசிறப்பு.

26. அலைப்பான பிறவுயிரை பாக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டுன் மிசைதலுங் குற்றம்
சொல்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்.

(ப - ரை) பிற உயிரை-(தன்னின்) வேறாயினவாகிய பிராணிகளை, அலைப்பான் - கொல்லுதற்பொருட்டு, ஆக்கலும்-வளர்த்தலும், குற்றம் - குற்றமான காரியமாகும்; ஊன் - மாமிசத்தை, விலைப்பாலில் - விலையினது உரிமையினால், கொண்டு - வாங்கி, மிசைதலும்-உண்ணுதலும், குற்றம் - குற்றமான காரியமாகும்; சொல்ல்பால - சொல்லுதற்குரிய தன்மையையுடையன, அல்லாத - அல்லாதனவாகிய சொற்களை, சொல்லுதலும்-சொல்லுதலும், குற்றம்-குற்றமான காரியமாகும்; கொலைப்பாலும் - (ஒருயிரைக்) கொல்லுதலாகிய தன்னையும், குற்றமே ஆம் - குற்றமான காரியமேயாகும்,

(வி - ரா) “பிறிதுயிரை” எனவும் பாடமுண்டு; இதற்குத் ‘தன்னிற் பிறிதாகிய ஒரு பிராணியை’ என்று பொருள்கொள்க. பிறவுயிர் என்பது பிறவாகிய உயிர் என்றும், பிறிதுயிர் என்பது பிறிதாகிய உயிர் என்றும் விரிதலின் இவ்விரு தொடரும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைகளே. பிற-பலவின் படர்க்கைப் பெயர்; பிற - பகுதி, அ - விசுதி, பகுதியிற் தகரங் கெட்டது கடைக்குறை விகாரம். பிறிது - ஒன்றன்படர்க்கைப் பெயர்; பிற-பகுதி, இப் பகுதியின் ஈற்றகரங் கெட்டது கடைக்குறை விகாரம், இ-சாரியை, து - ஒன்றன் படர்க்கை விசுதி. அலைப்பான் - பான் ஈற்று எதிர்கால வினையெச்சம்; அலை-பகுதி, ப்-சத்தி, பான்-விசுதி; இஃது எதிர்கால வினையெச்சம் என்பதனை, [நன் - வினை - இ - கு - உச] “செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யுச், செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர், வான்பான் பாங்கின வினையெச்சம்பிற, வைந்தொன்றாறுமுக் காலமு முறைதரும்” என்பதனா லறிக. வினைப் பால் - ஆறன்தொகை. பாலில் - இதில் இல் என்னும் ஏழனுருபு ஆல் என்னு மூன்றனுருபின் கருவிப்பொருளில் வந்தது. உம்மைகள் நான்கனுள் முதன்மூன்றும் எண்ணுப் பொருளன; ஈற்றம்மை எண்ணுப்பொருளோடு இறந்தது தழுவிய ஏச்சப்பொருளது. அதன் பொருள் உண்ணுதற்காகவன்றி வேறு காரணங்களினால் ஒருயிரைக் கொல்லுதலுங் குற்ற மென்பது. சொல்லல் என்பது லகரங் தொகுத்த லாய்ச் சொல்லல் என்றுயிற்று. பால, அல்லாத என்பன முறையே பான்மையையுடைய, அல்லாதனவாகிய சொற்கள் என்றாதலின் குறிப்புவினையாலினையும் பெயர்கள். பான்மை - தன்மை. ஏ-தேற்றப்பொருளது. இச் செய்யுள் அடிமறுமாற்றுப் பொருள்கோளது, அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள் இன்ன தென்பதனை [நன்-பொ-இ-கு-சு-அ] ‘ஏற்புழி யெடுத்தடன் கூட்டுறு மடியவும், யாப்பி

நிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை, மாட்சியு மாறா வடியவு மடி மறி” என்பதனொலறிக.

27. கோடுனாக்கி வாழும் குடியெல்லாம் தாழ்முலைப்
பாடுனாக்கி வாழும் குழைகள் வானத்
துளிநோக்கி வாழு முலக முலக
விளிநோக்கி யின்புறாஉங் கூற்று.

(ப - ரை) குடி எல்லாம் - குடிகளெல்லாம், கோல் நோக்கி வாழும் - (தம்மாசனது) செங்கோலை நோக்கி வாழாநிற்கும்; குழைகள் (எல்லாம்) - இளம்பிள்ளைகளெல்லாம்; தாய்-தங்கள் தாயினுடைய, முலைப்பால் நோக்கி-முலைப்பாலை நோக்கி, வாழும்-வாழாநிற்கும்; உலகம் (எல்லாம்)-உலகத்துயிர்களெல்லாம், வானத்துளிநோக்கி-மேகத்தினது பெயலை நோக்கி, வாழும் - வாழாநிற்கும்; கூற்று - யமன், உலக விளி நோக்கி - உலகத்துயிர்களினது சாதலை நோக்கி, இன்பு உறும் - மகிழாநிற்பன்.

(வி - ரை) கோலிஞ்ஞலாகிய காவலைக் கொலென்றதும், வானத்துளியினாலாகிய உணவை வானத்துளி யென்றதும் கருவியாகுபெயர். நோக்கி வாழ்தல் இன்றியமையாமை ஆதலால் குடிகளுக்குச் செங்கோலினது காவலும், இளம்பிள்ளைகளுக்குத் தாய் முலைப்பாலும், உலகத்து உயிர்களுக்கு மழையினாலாகிய உணவும் இன்றியமையாப் பொருள்க ளென்பது கருத்து. உடலோடு கூடி வாழ்ந்தகாலத்து உயிர்கள் செய்த நல்வினை தீவினைகளை நடுநிலைமையாக ஆய்ந்து சக்சவாறு தண்டம் விதித்தல் தனக்குத் தொழிலாகக் கொண்ட யமனுக்கு உலகத்துயிர்க ளிறத்தலிலவாயின் தன் தொழில் செவ்வனடவாததலால் உலக விளிநோக்கி யின்புறவானாயினான். குடியெல்லாம்: சொல்லால் அஃறிணை யாதலால் வாழுமென்னும் செய்யுமென் முற்றைக் கொண்டது. வான், உலகம் இடவாகுபெயர்; உலகம் அன்று; உலோகமென்பது வடமொழியாதலால் அது அரு

பெயரே ஆம். துளி, வீளி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள். அளபெடை இன்னிசை யளபெடை. இன்னிசை அளபெடைக்குக் குறினெடிலா யளபெடுப்பது இலக்கணமெனின், “கடாஅயினுஞ் சான்றவர் சொல்லார்” நெடிலளபு இன்னிசை நிறைக்கவந்த தாதலால் அது குற்றமென்க. இது செய்யுளிசை, சொல்லிசை நிறைக்கவரும் அளபெடைபோலாது செவிக்கினிமையாகிய இசை நிறைக்கவருவதென்க. இன்பு - பண்புப்பெயர்; இதில் பு - விசுதி; விசுதிமேல் விசுதியாய் அம் விசுதி பெற்று இன்ப மெனவும் வரும்.

28. கற்பக் கழிமட மஃகு மடமஃகப்

புற்பந்தீர் திவ்வுலகின் கோளுணருங் கோளுணர்ந்
தத்துவ மான நெறிபடரு மந்நெறி [தான்
இப்பா லுலகி னிசைநிறீஇ யுப்பால்
உயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(ப-ரை) கற்ப-(ஒருவன் தூல்களைக்) கற்பதினால், கழி மடம் - மிகுதியாகிய பேதைமை, அஃகும்-குறைவான்; மடம் அஃக - அறியாமை நீங்குவதினால், புற்பம் தீர்த்து - புல்லறிவு நீங்கி, இவ்வுலகின் கோள் - இவ்வுலகத்தினது இயல்பினை, உணரும்-அறிவான்; கோள் உணர்ந்தான்-அவ்வியற்கையை உணர்ந்தவன், தத்துவம் ஆன நெறி-உண்மையாகிய வழியில், படரும்-செல்லுவான்; அந்நெறி - சென்ற அவ் வழியினால், இப்பால் - இம்மையில், உலகின்-உலகத்தில், இசை நிறீஇ - புகழை நிலைபெறச்செய்து, உப்பால் - மறுமையில், உயர்ந்த உலகம்-(எல்லா வுலகங்களினும்) உயர்ந்த முத்தி யுலகத்தில், புகும்-புகுவான்.

(வி - ரை) ‘புற்பம் தீர்த்து’ எனவும் பாடமுண்டு; புற்கமென்னுஞ் சொல்லும் புற்ப மென்பதன் பொருளதே; புற்பம் - பண்புப்பெயர்; புல்-பகுதி, பம்-பகுதிப்பொருள் விசுதி, லகாம் நகரமானது

சந்தி. புற்கம் - அப் பண்புப்பெயரே ஆம்; புல்-பகுதி, கு-பகுதிப் பொருள் விசுதி, லகரம் நகரமானது சந்தி, மாட்சிமை என்பதிற்போலப் பகுதிப்பொருள் விசுதியாகிய அம் விசுதிமேல் விசுதி; இச்சொல்லை ஒற்கமென்பதுபோலத் தொழிற்பெயராகக்கொள்ளின் புல்கு-பகுதி, 'அம் - புடைபெயர்ச்சிப்பொருள் விசுதி, இவ் விசுதிப் பணர்ச்சியில் லகரம் நகரமானதும், உகரக்கேடும் சந்தி எனக் கூறல் வேண்டும். தொழிற்பெயராகக் கொள்ளின் உலகத்தோடு சம்பந்தப் படுதலை எனப் பொருள்படும்; பொருள்படின உலகின்கோ ஞுணர்ந்த பின் புற்கம் தீருமே அன்றிப் புற்கந் தீர்ந்து உலகின்கோ ஞுணர்ந்த லென்பது பொருளன்மையால் தொழிற்பெயராகக் கொள்ளலாகா தென்க. நிறீஇ-இதில் இகரவிசுதி வந்ததென்பது பிசகு; விசுதி புணர்ந்துகெட்டு என்றிருக்கவேண்டியது; விசுதியே யன்றிப் பகுதி விகாரப்பட்டு வினையெச்ச மாயிற்றென்பது முன்னோர் கொள்கை, உகாச்சுட்டு இங்கு 'உப்புக்கங் காண்பர்' என்பதுபோல, அகாச்சுட்டுக்குரிய சேய்மைப் பொருள்து. இது காரணமாலையணி; காரண மாலையணியாவது முன்முனி உரைப்பவை பின்பின் உரைப்பவைக ளுக்குக் காரணமாகக் கூறுவது.

29. குழித்துழி நிற்பது நீர்தன்னைப் பல்லோர்
பழித்துழி நிற்பது பாவம்—அழித்துக்
செறிவுழி நிற்பது காமந் தனக்கொன்
அறுவுழி நிற்ப தறிவு.

(ப - னா) நீர் - நீரானது, குழித்த உழி - குழிசெய்யப்பட்ட இடத்திலே, நிற்பது - நிற்கும் இயல்புடையது; பாவம் - பாண மானதீ, பல்லோர்-(அறிவுடையோர்) பலராலும், பழித்த உழி-பழிக் கப்பட்டவனிடத்து, நிற்பது-நிற்கும் இயல்புடையது; காமம் - காம மானது, அழித்து - (ஒருவன் தவ வொழுக்கத்தைக்) கெடுத்து, செறிவுழி-(தீய ஒழுக்கத்தில்) சேர்ந்தவனிடத்து, நிற்பது - நிற்கும்

இயல்புடையது; அறிவு - கல்வியறிவானது, தனக்கு ஒன்று - கற்ற தனக்கொரு துன்பம், உறு உழி - வந்தகாலத்தில், நிற்பது - உதவி நிற்கும் இயல்புடையது.

(வி - ரா) குழித்த, பழித்த என்னும் இறந்தகாலச் செயப்பட்டு விளைப்பெயரெச்சங்கள் ஈறும், படு விகுதி முதலியவும் தொகுக்கப்பட்டன. செறிவுழி, உறுவுழி என்பன இறந்தகால விளையெச்சமாக வைத்துப் பொருள் கூறினும் அமையும்; செறி-பகுதி, வ்-உடம் படு மெய்யல்லாத மெய்யாகிய சந்தி, உழி-இறந்தகால விளையெச்சவிகுதி. உறுவுழி என்பதிலும் வகரம் சந்தி. ஒன்று-எண்ணலளவையாகுபெயர்.

30. திருவிற் றிறலுடைய தில்லை பொருவற்குக்
கற்றலின் வாய்த்த பிறனில்லை—எற்றுள்ளும்
இன்மையி னின்னாது தில்லையில் லென்னாது
வன்மையின் வன்பாட தில்.

(ப - ரா) ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, திருவின்-செல்வப்பொருள் போல், திறல் உடையது இல்லை - வலியுடையது (பிறிது) இல்லை; கற்றலின் - கல்வியறிவுபோல, வாய்த்த - நீங்காத துணைகள், பிற இல்லை - வேறில்லை; எற்றுள்ளும் - (துன்பந்தருவன ஆகிய) எல்லாவற்றிலும், இன்மையின் - வறுமைபோல, இன்னாது இல்லை - துன்பத் தருவது வேறு இல்லை; இல் என்னாது-(அவ் வறியவர்க்கு) இல்லை என்று சொல்லாத, வன்மையின் - வல்லமைபோல, வன்பாடது இல் - வேறு வல்லமையானது இல்லை.

(வி-ரா) இல்லென்னாது வன்மையென்றது ஈகைத்தன்மையை; இல்லையில்லென்னாது என்பதை வறியார்மேலேற்றி (எமக்கு இப்பொருள்) இல்லை யென்று இரவாத என உரைத்தலுமாம். 'இவ தென்னும் வன்மையின்' எனவும் பாடமுண்டு; பொருள்; இல்லை

யென்றசொல்லும் கடுமைபோலக் கடுமைவேறு இல்லை என்றவாறு, அங்ஙனமன்றி இல்லையென்று சொல்லும் வலியின்மையினும் வேறு வலியின்மை இலதெனவும் உரைக்கலாம். இங்கு வன்மை வன்பாடதென்னும் இரண்டும் இலதென்னும் என்ற குறிப்பால் வலியில்லாமை உணர்த்தின. ஐந்தனுருபுகள் ஒப்புப்பொருளான; எல்லைப் பொருளான ஆகக் கொண்டால் திருவிற்றிற லுடையதில்லை என்பதற்குச் செல்வத்தைப் பார்க்கினும் வலியுடையதில்லை என்க. மற்றவற்றிற்கும் இவ்வாறே உரைக்க. கற்றல்-தொழிலாகுபெயர்; காணவாகுபெயராகவுங் கொள்ளலாம். வாய்த்த-பலவின் படர்க்கை இறந்தகால வினையாலணையும்பெயர். பிற-இடைச்சொலடியாகப்பிறந்த பலவின் படர்க்கைப் பெயர். பிற-பகுதி, அ-பலவின்படர்க்கைவிசுதி, பகுதி அகரக்கேடு கடைக்குறை. எற்று-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்பு வினைப்பெயர்; என்-பகுதி, று-ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, னகரம் ததாமானது சந்தி; என்ன என்னுங் குறிப்புப் பெயரச்ச்சத்திலும் னகரம் நித்தியமாய் வருதலால் என் என்பதே பகுதி, எகரமன்று. உம்மை முற்றும்மை யாதலால் என் என்பது வினாப்பொருளோ விட்டு எஞ்சாமைப்பொருள் தந்தது; இச்சொல் தொகுதி யொருமை. இல்லை என்பது குறிப்புவினையாதலால் அது இல் என்றானது தொகுத்தல்; கடைக்குறை விகாரமெனக் கூறுவாருமுளர் வன்பாடது என்பதில் து-பகுதிப்பொருள் விசுதி, அ-சாரியை. இலம்பாடென்பது போன்ற வன்பாடென்பதற்கு வலியுண்மை என்பதுபொருள்; இது முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். 'வன்பாட்டது' எனப் பாடங் கூறின் அதைக் குறிப்பு வினைப்பெயராகக் கொள்ளல் வேண்டும்; வன்மை குணமன்றே? அதைக் குணியாகக் கூறுதல் குற்றமா மாதலால் கூறலாகா தென்க.

31. புதைவித்தாப் பொங்கழ றேன்றுஞ் சிறந்த

நகைவித்தாத் தோன்று முவகை—பகையொருவன்

முன்னம்வித் தாக முளைக்கும் முளைத்தபின்
இன்னாவித் தாக விடும்.

(ப - னை) பொங்கு அழல்-(அடுக்களையில்) எரிகின்ற தீயினது இருப்பு, புகைவித்து ஆக-(புறத்தில்) புகைகாரணமாக, தோன்றும்-விளங்கும்; உவகை-(உள்ளத்தில்) மகிழ்வினது இருப்பு, சிறந்த நகை-(புறத்தில்) மிக்க முகமலர்ச்சி, வித்து ஆக-காரணமாக, தோன்றும்-விளங்கும்; பகை - (உள்ளத்திலுள்ள) பண்கமைக் குணம், ஒருவன் முன்னம் - ஒருவனது குறிப்புச்செய்கை, வித்து ஆக - காரணமாக, முளைக்கும் - (புறத்தில்) தோன்றும்; முளைத்த பின் - தோன்றின பிற்காலத்து, இன்னா வித்து ஆகிவிடும் - (செய்யப்படுமீ) துன்பந்தருள் செய்கைகளுக்கு (அப் பகைமை) காரணமாய் முடியும்.

(வி - னை) அழலுக்குப் புகையும், உவகைக்கு நகையும், பகைக்கு முன்னமும் காரியங்களாயினும், கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் நின்ற அழல் முதலியவற்றினிருப்பை ஒருவன் உணர்தற்குப் புகை முதலியன கருவியாயிருத்தலால் அவற்றை 'வித்து' என்றார். வித்து-காரணத்தை உணர்த்துவதோர் குறிப்புச்சொல். புகை - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; புகு-பகுதி, ஐ-வினைமுதற்பொருண்மைவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. பகை-தொழிற்பெயர்; பகு பகுதி, ஐ-புடைபெயர்ச்சிப்பொருள் விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி; மனம் வேறுபடுத லென்பது பொருள், முன்னம் - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; முன்-பகுதி, (குறி)ன் - சந்தி, அம் - செயப்படுபொருண்மை விகுதி; பொருள்: குறிக்கப்படுவதென்பது; தொழிலாகுபெயருமாம். முளைத்தபின் - வினையெச்சமாகிய ஒரு சொல் லன்று; தொடர்மொழிவாகக் கண்ணி பெயரெச்சத் தொகாநிலத்தொடரெனக் கூறுக. ஆக என்பதில் குச்சாரியையும், அதுபற்றி வந்த சாரியை முதலியவும் கொகுக்கப் பட்டன. ஆகிவிடு மென்பதில் விடு துணிவுப்பொருண்மை விகுதி.

32. பிணிபன்னர் பிணைஞைக்காப் பெண்டி நுலகிற்
கணியன்ன ரன்புடை மாக்கள்—பிணிப்பிரின்
புல்லன்னர் புல்லறிவி னுடவர் கல்லன்னர்
வல்லென்ற நெஞ்சத் தவர்.

(ப-ஸா) பின் நோக்காத பெண்டிர்-மேல் விளைவை ஆராயாத பெண்டிர்கள், பிணி அன்னர் - (கொண்ட கணவருக்கு) நோயை ஒப்பாவர்; அன்பு உடைய மாக்கள் - (சம்பந்த முடையாரிடத்து) அன்புடைய மனிதர், உலகிற்று - உலகத்துயிர்களுக்கு, அணி அன்னர் - ஆபரணத்தை ஒப்பாவர்; புல் அறிவின் ஆடவர்-சிறற்றிவைபுடைய ஆண்மக்கள், பிணி பயிரின் - (நீரைக்) கட்டுகின்ற பயிரிலுள்ள, புல் அன்னர் - புல்லை ஒப்பாவர்; வல் என்ற - இளகூத லில்லாத, நெஞ்சத்தவர் - மனமுடையார், கல் அன்னர் - கல்லை ஒப்பாவர்.

(வி-ஸா) மேல் விளைவை ஆராயாமையாவது-கொண்ட கணவருடைய வருவாய்ப் பொருளுக்கு மிகுதியாக உண்டிமுதலியவற்றிற்குச் செலவிட்டுப் பின்படு இடுக்களை உணராமையின்-பண்பாகுபெயர். நோய் ஒருவனை வேறு காரியத்திற் செல்லவொட்டாமல் கட்டுதலால் அதனைப் 'பிணி' என்றது தொழிலாகுபெயர்; வினைமுதற் பொருண்மைபதாகிய இகரவிகுதி புணர்ந்துகெட்ட தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயரெனினும் ஒக்கும்; புணர்ந்துகெட்ட இகரவிகுதி கருவிப் பொருண்மையதெனின், இக் கருவியைக்கொண்ட வினைமுதல் எப்பொருளென வினாவிறுக்க. அணி என்பதையும் இவ்வாறு கொள்க; இதில் புணர்ந்து கெட்ட ஐ-செயப்படுபொருண்மை விகுதி. பெண்டிர்-பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; பெண்டு-பகுதி, இர் - பல்லோர் படர்க்கை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. பெண்டு-பண்புப்பெயர்; பெண்பகுதி, து-பகுதிப்பொருள் விகுதி, தகரம்-தகரமானதுசந்தி. உலகு-இடவாசுபெயர்; இது தமிழ் மொழி உடைய என்னுங் குறிப்புப் பெயரெச்சம் ஈறுதொகுத்தலாய்நின்றது. அன்புடை மாக்களை உல

கிற்கு அணியன்ன ரென்றது, மனைவி, புத்திரர் முதலிய சம்பந்த முடையாரிடத்து வைத்த அன்பு முற்றியபின் மற்ற உயிர்களிடத்து அருள் பிறத்தலால் அவ்வுயிர்கள் இவரைச் சிறப்பாகக் கொள்ளுதலை, வல்லென்ற என்பது இடைச்சொ லடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம், என் என்னும் பகுதிக்குப் பொருள் தானடுத்த வல் என்னும் பண்பின் பொருளேயாம். பிணிபேணும் புல்லன்னர்' எனப் பாடங் கொள்ளின், 'நோயை நீக்காமல் வளர்க்கின்ற விஷப்புல்லை ஒப்பாவர்' என வுரைக்க.

33. அந்தணரி னல்ல பிறப்பில்லை யென்செயினும்
தாயிற் சிறந்த தமரில்லை யாதும்
வளமையோ டொக்கும் வனப்பில்லை யெண்ணின்
இளமையோ டொப்பதூஉ மில்.

(ப - ளை) அந்தணரின் - பார்ப்பாரைப்போல, நல்ல பிறப்பு - உயர்ந்த பிறப்பினர், இல்லை - இலர்; என் - செயினும் - (தனக்கு) என்ன தீங்கைச் செய்தாலும், தாயின் - தாயைப்போல, சிறந்த தமர் இல்லை - சிறந்த உறவினரிலர்; யாதும் - சிறீதும், வளமையோடு - செல்வத்தோடு, ஒக்கும்-ஒப்பாகும், வனப்பு இல்லை - அழகு இலது; எண்ணின் - ஆராய்ந்தால், இளமையோடு - (எல்லா இன்பங்களையும்) அதுபலித்தற் குரியதாகிய இளமைப் பருவத்தோடு, ஒப்பதும்-ஒத்த பருவமும், இல் - இலது.

(வி - ளை) அந்தணரி னென்ற குறிப்பால் பிறப்புத் தொழி லாகுபெயராய் மற்றவரை யுணர்த்திற்று; அந்தணர் - அழகிய தண்மை யுடையா ரெனவும், அந்தம் அணர் எனப் பதம் பிரித்து வேத முடிவின் பொருளை அறிந்து சேர்தலுடையா ரேனவும் பொருள்கொள்க; இது இடுகுறிமாத்நிரத்தால் பார்ப்பார்க்கும், காரணங் கருதியபோது அக் குணமுடைய பிறர்க்கும் ஆதலால் காரண விடுகுறிப்பெயரென்க, என் - வினாப்பெயர், செயினுமென்ற உம்

மை உயர்வுசிறப்பினோடு எதிர்மறைக்கண் வந்தது. உயர்வுசிறப்பென்றே கொண்டு தம்மே லேற்றி 'என் செயினும்' என்பதற்கு 'என்ன நன்மை செய்தாலும்' எனவும் உரைக்கலாம். அழகில்லாரையும் யாவரும் விரும்பச் செய்யவல்லது செல்வ மாதலால் அதனோடொக்கும் அழகிலதாயிற்று. சுகங்களை அதுபவிப்பதற் குரியதும், கல்வி முதலிவற்றைப் பெறுதற்கும், உடல்வலி உடமைக்கும் உரியதுமாதலால் இளமையோடொத்த பருவ மிலதாயிற்று. ஒடுரு பிரண்டும் ஒப்புப்பொருளன. ஒப்பது - எதிர்கால வினையாலனையும் பெயர்; பகுதி - ஒ உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. யாது மென்பது உம்மை முற்றும்மையாதலால் யாவென்னும் வினா சிறுமையை யுணர்த்தியது. வளமை என்னும் பண்புப் பெயரினிடையே அகரம் சாரியை.

34. இரும்பி நிரும்பிடை போழ்ப பெருஞ்சிறப்பின்
 நீருண்டார் நீரான்வாய் பூசுப—தேரின்
 அரிய வரியவற்றாற் கொள்ப பெரிய
 பெரியரா எய்தப் படும்.

(ப - ரை) இரும்பு - இரும்பினை, இரும்பின் - இரும்பாற் செய்த கருவியால், இடை போழ்ப - (கொல்லர்) நடுவில் துண்டிப்பர்; பெரு சிறப்பின் - மிக்க சிறப்பினையுடைய, நீர் - சோற்றோடு கூடிய நீரை, உண்டார் - உண்டவர், நீரால்-நீரினாலே, வாய் பூசுப - உண்ட வாயினைக் கழுவுவர்; தேரின் - ஆராயுமிடத்து, அரிய - (பிரரால் அடைதற்கு) அரிய பொருள்களை, அரியவற்றால் - அருமையாகிய முயற்சிகளால், கொள்ப-(அறிவுடையார்) செய்துகொள்வர்; பெரிப - பெரும் பேறுகள், பெரியரால் எய்தப்படும் - பேரறிவுடையோரால் அடையப்படும்.

(வி - ரை) நீர் மிகுதியும் சோறு சிறிதுமாதலால் மிகுதிபற்றி 'நீர்' என்றார். அந்நீரைப் பெற்ற காலத்தி னருமைகோக்கப் 'பெருஞ்

சிறப்பினர்' என்றார். வெறு நீருண்டார் நீரால் வாய் கழுவாராதலால் 'சோற்றோடு கூடிய நீர்' என்றும். வாய்ப்புசப-இடக்கரடக்கல். முதலி லுள்ள இரும்பு - கருவியாகுபெயர். அரிய, பெரிய - பண்படியாகப் பிறந்த பலவின் படர்க்கைப் பெயர் இரும்பினென்னும் ஐந்தனுரு பும், நீரான் அரியவற்றான் என்னும் மூன்றனுருபுகளும் கருவிப் பொருளன. பெரியரா நென்பது கருத்தாப்பொருளது.

35. மறக்களி மன்னர்முற் றேன்றும் சிறந்த
அறக்களி யல்லாதார்க் கீயுமுற் றேன்றும்
வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றாங் கயக்களி
ஊறிற் பிளிற்றி விடும்.

(ப - ரை) மறக்களி-(வீரர்களுக்கு) வீரத்தால் வரும் களிப்பு, மன்னர்முன் - (தம்முடைய) அரசர்க்கு முன்னே, தோன்றும் - உண்டாம்; சிறந்த அறக்களி - (ஒருவன் மனத்தில்) மிக்க அறத்தால் வருங் களிப்பு, அல்லாதார்க்கு - (மாறு ஈய) வலியில்லாதவர்க்கு, ஈயுமுன் - ஈயுமிடத்து, தோன்றும் - உண்டாம்; வியக்களி - (பொரு ளுடையானுக்கு) ஏவுதலால் வருங் களிப்பு, நல்கூர்ந்தார் மேற்று ஆம் - (அவ்வேவுதல்) வறியாரிடத்ததானால் தோன்றும்; கயக்களி - கீழ்மைக் குணத்தால் வருங்களிப்பு, ஊரில் - (அக்குணமுடையோன் னோடும்) ஊரில், பிளிற்றிவிடும்-(இரையும்) பலரும் அரியத் தோன் றும்.

(வி - ரை) இங்கு அறமென்றது அறச்செய்கை பலவற்றுள் ளும் சிறந்த ஈனகையே. உயர்ந்தோரையும், ஒப்போரையும் ஒருவன் ஒன்றுசெய்ய ஏவான்; ஏவின் அவ்வேவல் பபணைத் தராமல் அவமதி ப்பைத் தருமாதலால் 'ஏவற்களிப்பு நல்கூர்ந்தார் மேற்று' என்றார். கீழ்மைக் குணத்தால் வருங்களிப்பு ஊரில் பலருமறியத் தோன்று த லாவது-கீழ்மகன் சிறு காரியத்தைச் செய்து அதனைப் பெருங்காரிய னாகக் கருதிப் பலரிடத்துஞ் சென்று சொல்லி மகிழ்தல், ஏவலென்

ஊம் பொருள்பட நின்ற வியம்-முதனிலை பெறாத தொழிற்பெயர், வியக்களி நல்கூர்ந்தார் மேற்றென்பதற்கு: வியக்களி - யாதேனு மொருபொருளைப் பெற்றால் அதைக் கண்டு) அதிசயிக்குங் களிப்பு, நல்கூர்ந்தார் மேற்று - வறியா ரிடத்துத் தோன்றும், எனவும் உரைக்கலாம்; அவ்வா றுரைக்கின் விய என்னும் உரியாகிய முதனிலைத் தனிவினை பெயரெச்சப் பொருளில் வந்ததென்க, களி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஈயுமுன்-இறந்தகால வினையெச்சம்; ஈ - பகுதி, ய் - சந்தி, உம் - சாரியை, இதன் மகரக்கேடு சந்தி, முன்-இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி. நல்கூர்ந்தார் மேற்றும் - ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகாநிலைத்தொடர்; மேல்-ஏழாம்வேற்றுமை உருபு; அதற்குத் து - பகுதிப்பொருள் விசுதி, லகரமுந் தகரமும் தகரமானது சந்தி. கீழ்மக்களைக் கயவ ரென்னும் வழக்கு நோக்கி அவரது குணமும் கயவு எனப்பட்டது. பிளிற்றிவிடல் - பேரொலி செய்துவிடல்; அது இங்குப் பலரறியச் செய்தலுக்காயிற்று; இவ்வாறு வருதல் “முநிலின் விம்மி முழங்கின எங்கணும்”, “புன்கணீர் பூசறும்” என்பவற்றுள்ளுங் காண்க.

36. மைபாற் தளிர்க்கு மலர்க்கண்கண் மாலிருள்

நெய்யாற் தளிர்க்கு நிமிர்சுடர் பெய்யல்

முழங்கத் தளிர்க்குங் குருகிலை நடடார்

வழங்கத் தளிர்க்குமா மேல்.

(ப - ரை) மலர் கண்கள் - (நீலோற்பலத்தின்) மலர்போலுங் கண்கள், மையால் தளிர்க்கும் - மையினால் நன்கு விளங்கும்; மால் இருள் - பேரிருளில், நிமிர் சுடர் - ஒளி மிகுகின்ற விளக்கம், நெய்யால் தளிர்க்கும் - நெய்யினால் நன்கு விளங்கும்; குருகு-குருக்கத்தி, பெய்யல் முழங்க-(மேகம்) பெய்தலுக்கு முழங்கினால், இலை தளிர்க்கும் - இலைகள் தளிர்க்கும்; மேல் - மேன்மைக் குணமுடையோர்;

கட்டார் வழங்க - உறவாயினார்க்கு வழங்கும்பொருட்டு, தனிர்க்கும் - பொருள் சிறப்பர்.

(வி - னை) பிறர்க்கு உதவுதற் பொருட்டன்றி உண்ணுதற்கும், வைத்திருப்பதற்கும் பொருள் தேடுங் கீழாய் குணத்தினர்போலன்றி மேலாய் குணத்தினர் நட்டார் முதலிய பிறர்க்கு உதவுதற்பொருட்டே பொருள் மிகுதியாகத் தேடுவ ரென்பது. மாலிரு னென்பதனைப் பண்புத் தொகைநிலைத் தொடராகக் கொள்ளுதலே அன்றி வினைத்தொகைநிலைத்தொடராகவுங் கொள்ளலாம்; பொருள் : யாவரும் மயங்குகின்ற இருள் என்பது. மேல் - பண்பாகுபெயர். ஆம் - அசைநிலை. முழங்க என்பது காரணப்பொருட்டாதலால் இறந்தகாலத்தில் வந்த செய்கென் வினையெச்சம்; வழங்க என்பது காரியப் பொருட்டாதலால் எதிர்காலத்தில் வந்த அவ் வினையெச்சம்.

37. நகையினிது நட்டார் நடுவட பொருளின்
தொகையினிது தொட்டு வழங்கின் வகையுடைப்
பெண்ணினிது பேணி வழிபடிற் பண்ணினிது
பாட லுணர்வா ரகத்து.

(ப - னை) நகை - முகமலர்ச்சி, நட்டார் நடுவண் - டீப்பாயினார்க்குள், இனிது - (அவர்க்கு) இன்பந் தருவதாகும்; பொருளின் தொகை - பொருளின் திரள், தொட்டு - (வெறுப்பில்லாமல்) எடுத்து, வழங்கின் - (உடையோரால் அறத்தின்பொருட்டுக்) கொடுக்கப்பட்டால், இனிது - இன்பந் தருவதாகும்; வகை உடை - (குணத்தின்) வகையையுடைய, பெண் - பெண்ணினிது தன்மை, பேணி - (கணவனை உண்டி முதலியவற்றால்) காத்து, வழிபடிற் - (அவனைத் தீதய்வமாகக் கருதி) வழிபாடு செய்தால், இனிது - (யாவர்க்கும்) இன்பந் தருவது; பண் - பாடியாழ் முதலியவை, பாடல் உணர்வுராகத்து - பாடுதற்றொழிலை அறிபவரிடத்து, இனிது - இன்பந் தருவன ஆகும்.

(வி-ரை.) இனிது-பண்டியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று; இதில் பகுதி இனிமை; இன்பெனக் கொள்ளின் புவ் விசுதிசெட்டு, மெல்து, வெளிது என்பனபோல இகராச்சாரியை பெற்றதெனினும் பொருந்தும். நகை என்பதுபோலத் தொகை தொழிற்பெயர்; தொகு-பகுதி, ஐ - புடைபெயர்ச்சிப் பொருள் விசுதி, உகரக்கேடு சர்தி. தொட்டு - இறந்தகால வினையெச்சம், தொடு-பகுதி, உ-வினையெச்ச விசுதி, முற்றியலுகரமாதலால் பகுதி ஒற்றிரட்டியது விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சர்தி. குணவகை-அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என நான்கு. பெண் - பொருளாகுபெயர். பண்-சாதினொருமை.

38. கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தலெஞ் ஞான்றும்
இரப்பவர்க்குச் செல்சாரொன் றீவார் பரப்பமைந்த
தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை யூனுண்டல்
செய்யாமை செல்சா ருயிர்க்கு.

(ப-ரை) எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும், கரப்பவர்க்கு-ஒன்றும் ஈபாமல்) ஒளித்துவைக்கு மியல்புடையார்க்கு, செல் சார் - செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, கவிழ்தல்-(அவரைக் கண்டவளவில்) முகங்கவிழ்தலாம்; இரப்பவர்க்கு-யாசிக்கு மியல்புடையார்க்கு, செல்சார்-செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, ஒன்று ஈவார் - (அவர் வேண்டிய-தாகிய) ஒரு பொருளைக் கொடுக்கு மியல்புடையார்; பரப்பு அமைந்த - (போரில்) சோம்பலின்மையுள்ள, தானைக்குச் செல் சார் - சேனைக்குச் செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, தறுகண்மை - (போர் முகத்தில்)இரக்கமின்மை; உயிர்க்குச் செல் சார்-(ஒருவனது) உயிர்க்குச் செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, ஊன் உண்டல் செய்யாமை - (மற்ற வுயிர்களினது) தசையை உண்ணாமை.

(வி - ரை) கரப்பவர், இரப்பவர், ஈவார் இவ்வினையாலணையும் பெயர்களில் பகர வகைந்கள் இயல்பினை யுணர்த்தின. எதிர்காலம்

காட்டுவன ஆகக்கொண்டு, இயல்பினால் நிகழ்காலம் எதிர்காலமாக வந்த காலவழுவமைதி எனினும் ஒக்கும் [நன்-பொது-கு ஊங்]. சார்-முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; சார்த்தகுத் துணையாகிய கோலினை உணர்த்தலால் தொழிலாகுபெயர்; இது இலக்கணையாகத் துணையாயமைந்த பொருளோ யுணர்த்திற்று. சாரென்னும் முதனிலையோடு செயப்படு பொருண்மையாகிய ஐ விசுதி புணர்ந்து கெட்ட தொழி லடியாகப் பிறந்த பெயரெனினும் ஒக்கும். காப்பவர்க்கும், இரப்ப வர்க்கும் செல்லுவனவாவன - காத்தலும், இரத்தலுமாம்; தானைக் குச் செல்லுவதாவது-வெற்றி; உயிர்க்குச் செல்லுவதாவது-மறுமைக் குரிய அறம். செல்சா ரென்பதில் செல்லென்பது வினைத்தொகைக் குறிப்பாயினும் புணர்ச்சி யிலக்கணம் வினைத்தொகை நிலைத்தொட ரென்று கூறுக.

39. கண்டதே செய்பவாங் கம்மிய ருண்டெனக்
கேட்டதே செய்ப புலனாள்வார் வேட்ட
இனியவே செய்ப வமைந்தார் முனியாதார்
முன்னியவே செய்யுந் திரு.

(ப - ரை) கம்மியர் - கம்மாளர், கண்டதே - (தாம்) கண்ட பொருள்போல்வதனையே, செய்ப-செய்ய வல்லார்; புலன் ஆள்வார்- அறிவினை யாளுதலுடையார், உண்டு என - (பெரும் பயன்) உள்ள தென்று, கேட்டதே - (ஆரியர்பால்) கேட்ட அறத்தையே, செய்ப-செய்யவல்லார்; அமைந்தார்-(தற்குணங்களால்) நிறைந்தவர், வேட்ட- (தாம்) விரும்பினவற்றுள், இனியவே-(பிறர்க்கு) இனிமையாயின வற்றையே, செய்ப - செய்யவல்லார்; திரு - திருமகன், முனியாதார்- (தம்மின் எளியாரிடத்தும்) கோபஞ் செய்யாதவர், முன்னியவே- கருதினவற்றையே, செய்யும் - செய்வன்.

(வி - ரை) கேட்டதே என்பதைப் பாடங் கேட்ட பொருளையே எனப் பொருள் கொள்ளின் அது இடை மாணக்கரது தொழி

லாதலால் புலனாள்வார்க்கு இயையாமை காண்க. தேற்றேகார்த்தால் இந் நால்வரும் கண்டது முதலிய நான்கிற்கும் மாறாவனவற்றைச் செய்யா ரென்க. கண்டது, கேட்டது, முன்னிய, வேட்ட இந்நான்கு சொற்களும் வினைமுதல் வினையைச் செய்யப்படுபொருளின்மே லேற்றிக் கூறும் வினையாலினையும் பெயர்கள். இங்ஙனங் கொள் ளாமல் செயப்பாட்டு வினைப்பொருண்மைப் படு விசுதி புணர்ந்து கெட்டு நின்ற வினையாலினையும் பெயர்களெனினும் ஒக்கும். வேட்ட என்பதற்குச் செயப்பாட்டு வினைப்பெயர் வேட்கப்பட்டன என்பது. திருமுன்னியவே செய்யுமென்றது கோபமில்லாதார்க்கு அறக் கடவுள் அவர்கள் நினைத்த நற்கருமங்களையே இடையூறின்னி முடி க்கு மென்பது. இவ் வேகாரத்தை பிரிநிலையாக வைத்து அவற்றிற்கு மாறாக இடையூறுகள் செய்யா தெனவுங் கொள்க.

40. திருவுந் திணைவகையா^௨ னில்லா பெருவலிக்
கூற்றமுங் கூறுவ செய்துண்ணு—தாற்ற
மறைக்க மறையாதாங் காம முறையும்
இறைவகையா னின்று விடும்.

(ப - னா) திருவுந்-செல்வங்களும், திணை வகையால்-குடியி னது வகைகளில், நில்லா - (தக்கபடி) நிலைபெறு; பெரு வலி-மிக்க வலியையுடைய, கூற்றமும் - யமனும், கூறுவ - (தன்னால் உண் ணப்படுபவனால்) சொல்லப்படுவனவற்றை, செய்து உண்ணுது - செய்து (பின் அவனுயினாக்) கொள்ளான்; காமம்-காமமும், ஆற்ற மறைக்க உம் - மிகுதியாக மறைக்கவும், மறையாது-மறைபடாது; முறையும் - செங்கோலும், இறை வகையால்-அரசனது செய்கை வகையால், நின்றுவிடும் - நிலைத்துவிடும்.

(ஈ - னா) குடிவகை - உயர்ந்தகுடி, இழிந்தகுடி என்பன. அங்ஙனங்களில் செல்வங்கள் நில்லா என்றது உயர்ந்த குடிப்பிறப்

பின்னர் செல்வ முடையார்களாயும், இழிந்த குடிப்பிறப்பினர் செல்வ மிலராயும், இம்முறை மாறியு மிருத்தலை; ஆதலால், 'திரு திணை வகையா னில்லா' என்றார். திணைவகையா லென்பது உருபுமயக்கம் [நன் - பெய - சூ - சு௦]. பொன் மண் என்பனபற்றிச் செல்வப் பொருள் பலவாயின. காமமென்பத னீற்றில் உம்மை தொகுத்த லாயிற்று. உம்மைகளுக்குப் பொருள் கள்வ மென்பார்க்கு மென்னும் செய்யுளுரையி லுரைத்தாற்போல உரைத்துக்கொள்க. அம்முச் சாரியை பெற்ற கூற்றம் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் உண்ணு தென்னும் அத்திணை வினை கொண்டது. உண்ணுதென்பது இலக்கணை. செய்தென்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் உண்ணுதென்னும் எதிர்மறை வினையின் முதனிலையோடு முடிந்தது. கூற்று தன்னால் உண்ணப்படுபவனால் சொல்லப்படுவனவற்றைச் செய்தலாவது - இன்னும் சிலநாள் கழித்து வா, உயிரைத் துன்பப்படுத்தாது கொள் என்பன முதலியவற்றைச் செய்தல். அரசனது செய்கை வகை - தன் ஆளுகையின் கீழ்மைந்த குடிகளைப் பகைவர் வருத்தாமற் காத்தல், அவர்பாற் குற்ற முண்டாயின் தண்டித்தல், இன்சொல் சொல்லுதல், தளர்ந்த காலத்தில் வேண்டுவனவற்றை உபகரித்தலு மாகிய தழுவுதல் முதலாயின.

41. பிறக்குங்காற் பேரெனவும் பேரா திறக்குங்கால் நிலலெனவு நிலலா துயிரெனைத்து நல்லாள் உடன்படிற் றானே பெருகுங் கெடும்பொழுதில் கண்டனவுங் காணுக் கெடும்.

(ப - ரு) உயிர் - உயிரானது, பிறக்கும்கால்-பிறக்குங் காலத் தில், பேர் - இவ்வுடலை விட்டு நீங்கு, எனவும் - என்று வேண்டிக் கொள்ளவும், (எனைத்து) பேராத - எவ்வளவாயினும் நீங்காது; இறக்குங்கால் - இறக்கின்ற காலத்தில், நில் எனவும் - நில்காலை என்று வேண்டிக்கொள்ளவும், எனைத்தும் நிலலாது - எவ்வளவாயினும்

ஊம் நீங்காதிராது; நல்லாள் - திருமகள், உடன்படி - உடன் பட்டுச் சேர்ந்தால், தானே பெருகும் - (செல்வம்) தானே வளரும்; கெடும்பொழுதில் - (அத் திருமகள்) நீங்குங் காலத்தில், கண்டனவும் - காணப்பட்ட பொருள்களும், காண - காணப்படாதன ஆகி, கெடும்- அழியும்.

(வி - ரை) பேரா, நீல்லா எனவும், உயிரனைத்தும் எனவும் பாடமுண்டு. அப்பாடத்தில் பேர், நில என்பன பன்மையி லொருமை வந்த பால்வழுவமைதி என்க. எனவும், கண்டனவு மென்ற உம்மை கள் மூன்றும் உயர்வுசிறப்பு. எனைத்துமென்ற உம்மை முற்றுப் பொருளோடு இழிவுசிறப்புப்பொருளது. அனைத்துமென்ற உம்மை முற்றும்மை; இவற்றுக்குப் பகுதி முறையே எத்தனை அத்தனை என்பவற்றின் மரூஉ ஆகிய எனை, அனை என்பன. ஏகாரம் தேற்றம். காணதென்பது ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. கண்டன என்றது உள்ள பொருள்களை. காணு கெடுமென்று பாடமாயின் வினைமுற் நெச்ச மெனக் கொள்க. நல்லாள் - பெண்ணின் சாதிப்பெயர். பின் இரண்டையையும் மனையாள்மேலேற்றிக் கூறினும் பொருந்தும். மனையாள் (இல்லறத்தை நடத்தக் கணவனோடு) உடன்பட்டால் செல்வந் தானே பெருகும், அவ் பொழுக்கங் கெடுங் காலத்தில் காணப்பட்ட பொருள்களும் காணப்படாதன ஆகிக் கெடும் என உரைத்துக் கொள்க.

42. போரநின் வாடும் பொருநர்சீர் கீழ்விழ்ந்த

வேரநின் வாடு மரமெல்லா நீர்பாய்

மடையறி னீணெய்தல் வாடும் படையறிந்

நின்னர்சீர் வாடி விடும்.

(ப - ரை) பொருநர் - போர் செய்யவல்ல வீரர்களது, சீர் - வீரத்தின் சிறப்பு, வேர் அறிந் - போர் இலதானால், வாடும் - வருந்

னும்; மரம் எல்லாம் - மாங்கனெல்லாம், கீழ் வீழ்ந்த - கீழே பாய்ந்த
வேர் அறின் - வேரறுந்தால், - வாடும் - உலரும்; நீள் நெய்தல் -
(நீரினனவு) வளர்கின்ற நெய்தற்கொடி, நீர் பாய் - (வருவாயின் வழி
யே) நீர் பாய்கின்ற, மடை - அறின் - குளம் நீர் வற்றினால், வாடும் -
உலரும்; மன்னர் சீர் - அரசரது செல்வம், படை அறின் - சேனை
யிலதானால், வாடிவிடும் - நீங்கிப்போம்.

(வி - னா) போர்-முதனிலை பெருத தொழிற்பெயர்; முத
னிலை திரிந்த தொழிற்பெயராயின், விடு வீடு, கூடு கூட்டு, கொள்
கோள் என்பனபோல பொரு போரு என ஈற்றெழுத்துக் கெடாமல்
வரல் வேண்டுமன்றே! அங்ஙனம் வராமையால் ஆகாது. பொருநர்
“ஆண்டிருக்குறன்” என்பதிற்போல நகரம் நிகழ்கால இடைநிலை
யல்லாமையால், உழுநர் என்பதுபோலத் தொழிலடியாகப் பிறந்த
பெயரென்று கொள்க. காரண இடிகுறிப்பெயராகிய மடை இங்குக்
குளத்துக்காயிற்று; மடை-தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; மடு-பகுதி,
ஊ-வினைமுதற்பொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; பொருள்:
நீரைத் தன்னில் அடக்குவதென்பது. வாடிவிடும்-செய்யுமென்றும்;
வாடு - பகுதி, இ - சாரியை, விடு-துணிவுப்பொருண்மை விசுதி,
உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்து மொருபகுதி, உம்-எதிர்காலச் செய்யு
மென் முற்று விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இது பெயரெச்சமே வினை
முற்றானது.

43. ஏதிலா ரென்பா ரியைபிலார் யார்பார்க்கும்
காதலா ரென்பார் தகவுடையார் மேதக்க
தந்தை யுபாத்தி யெனப்படுவான் றுயென்ப
முந்துதாஞ் செய்த வினை.

(ப - னை) யார் யார்க்கும்-எல்லாருக்கும், ஏதிலார் என்பார் -
அயலா ரெனப்படுவார், இயைபு இலார் - கட்பின் தன்மை யில்லாத

உர்; (யார் யார்க்கும்) காதலார்-எல்லாருக்கும் அன்புள்ளார், என்பார் எனப்படுவார், தகவ உடையார் - நடுவுநிலைமை யுடையார்; மேதக்க - மேன்மையுள்ள, (யார்யார்க்கும்) தந்தை எனப்படுவான்-(கற்றவர்) எல்லார்க்கும் பிதா என்று சொல்லப்படுவான், உபாத்தி - நூல்களைக் கற்பித்தவன்; (யார் யார்க்கும்) தாய் என்ப - பிறந்த எல்லார்க்கும் தாயென்று சொல்லப்படுவன, முந்து - முற்பிறப்பில், தாம் செய்த வினை-தாம்செய்த நல்வினைகள்.

(வி - ரை) நட்பின் தன்மை யில்லாரோடு நட்புக்கொள்வார் ரில்லாமையால் அவரை 'எதிலார்' என்றும், நடுவுநிலைமை யுடையார் யாவரையும் ஒப்புக் காணுதலால் அவரைக் 'காதலார்' என்றும், உபாத்தியாயன் நூல்களைக் கற்பித்தலால் அறநெறியை யுணர்வித் தவனாகுதலால் அவனைத் 'தந்தை' என்றும், முன்ன நல்வினைகள் இம்மையில் இன்பங்களை வேண்டியபடி ஊட்டுதலால் அவற்றைத் 'தாய்' என்றுங் கூறினார். எதிலார்: எதில் - பகுதி, ஆர் - 'பல்லோர்' படர்க்கை விசுவதி; இப் பகுதி, ஏது இல் என்னுந் தொடர்மொழி; பொருள்: நட்பு, பகை என்னும் இரண்டில் ஒன்றில்லா ரென்பது, அடுக்குப் பன்மைப் பொருளது. யார் - யாவரென்னும் வீனாப்பெயரின் மருஉ. தகவு - தொழிற்பெயர்; தகு - பகுதி, அ - சாரியை, வு யுடைபெயர்ச்சி விசுவதி, உகரக்கேடு சந்தி. இப் பகுதியடியாக நடுவு நிலைமை யுடையார்க்குத் தக்காரெனப் பெயர் வழங்கும். மேதக்க- இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; மேன்மை தகு என்பதன் மருஉவாகிய மேதகு-பகுதி, அ-பெயரெச்ச விசுவதி, பகுதி ஒற்று இரட்டியது விரித்தல் விகாரம், அதுவே காலங் காட்டியது, அ-பெயரெச்ச விசுவதி, உகரக்கேடு சந்தி. உபாத்தி - வடமொழிச் சிதைவு; உபாத்தியாயனெனவும் வழங்கும். தாயென்ற குறிப்பால் வினை நல்வினைக்காயிற்று.

44. பொறிகெடு நாணற்ற போழ்தே நெறிபட்ட

. ஐவராற் றுனே வினைகெடும் பொய்யா

நலங்கெடு நீரற்ற பைங்கூழ் நலமாறின்
நண்பினர் நண்பு கெடும்.

(ப-ரை) நாண் - (தனக்கு ஒவ்வாத இழிதொழிலில் ஒருவன்) நாணுதல், அற்ற போழ்தே - நீக்கினபோதே, பொறி கெடும் - (அவனது பகழாகிய) செல்வம் கெடும்; நெறி பட்ட-நல்வழியி லமைந்த, ஐவரால் - ஐம்பொறிகளால், வினை தானே கெடும்-திவினை முயற்சியில்லாமலே கெடும்; நீர் அற்ற பைங்கூழ் - நீரைப் பெறாத பயிர், பொய்யா-பொய்க்காத, நலம் கெடும்-விளைவு கெடும்; நலம் மாறின்-(ஒருவனது) நற்குணம் வேறுபட்டால், நண்பினர் நண்பு கெடும்-(தன்னோடு) சிநேகர் கொண்ட சிநேகம் கெடும்.

(வி-ரை) நானென்றமையால் பொறி புகழ்ச்செல்வமென்றும். நாண்-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஏகார மிரண்டும் தேற்றம். நெறி பட்ட - உயர்வுபற்றி வந்த திணைவழுவமைதியாகிய ஐவரென்பது தொகைக் குறிப்புச்சொல். 'நாணற்றபோழ்தே பொறிகெடும்' என்பதற்கு 'அசைக்குங் கயிறு அறுந்தபோதே சூத்திரப் பிரதிமையினைசவுகெடும்' எனவும் உரைக்கலாம். போழ்து-பொழுதென்பதன் மருஉ; போதெனவும் வரும்.

45. நன்றிசா நன்றியா தார்முன்னர்ச் சென்ற
விருந்துங் விருப்பிலார் முற்சா மரும்புணர்ப்பின்
பாடல்சாம் பண்ணறியா தார்முன்ன ருடல்சாம்
ஊட லுணரா ரகத்து.

(ப - ரை) நன்று அறியாதார் முன்னர் - (ஒருவர் செய்த) உபகாரத்தை மறக்கு மியல்பினரிடத்து, நன்றி சாம் - செய்த உபகாரம் அழியும்; விருப்பு இலார் முன் - அன்பில்லாதவரிடத்து, சென்ற விருந்தும் - சென்ற விருந்தினரும், சாம்-வாமவர்; பண் அறியாதார் முன்னர் - பாலையாழ் முதலிய பண்ணை யறியாரிடத்து, அரு

புணர்ப்பின்-(பண்ணோடு) அருமையாகிய பொருத்தத்தையுடைய, பாடல் சாம்-பாடுதற்றொழில் கெடும்; ஊடல் - (காமத்திற் கின்பமாகிய) ஊடுதலை, உணராரகத்து - அளவறிந்து நீங்காத நாயகரிடத்தில், ஊடல் சாம் - (அன்புடைய மாதர்) ஊடுதல் பயன்படாமல் அழியும்.

(வி - ரை) நன்றி சாதலென்றது அவர் நினையாமையை, வீருப்பு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர், உம்மை இறத்ததுதழீஇய எச்சவும்மை, வீருந்து-பண்பாகுபெயர்; வீருந்தினர்: அறிந்து வருபவரும், அறியாமல் வருபவருமென இருவகையர். சாகும் என்பதில் குவ்வயிர்மெய் கெட்டது; சாவுமெனக் கொள்ளினுங் குற்றமன்று.

46. மாற்ற முரைக்கு மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முரைக்கும் வினைநலந் தூக்கின்
அகம்போதிந்த தின்மை மனமுரைக்கு முன்னம்
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்.

(ப - ரை) தூக்கின்-ஆராயுமிடத்து, மலர் உண்மை-நல்ல மலர்களினது இருப்பை, மாற்றம் உரைக்கும் - (அம் மலரடனின்) மனமானது அறிவிக்கும்; வினை நலம்-(ஒருவனுடைய) செய்கையினது நன்மை, கூறிய மாற்றம்-(அவன்) பேசிய சொல், உரைக்கும்-அறிவிக்கும்; அகம்-(ஒருவன் பிறர்க்குத் தோன்றாமல்) தன்னுள், பொதிந்த - மறைத்துவைத்த, தின்மை - தீமையை, மனம் உரைக்கும் - (அவனுக்குத்) தன் மனமே அறிவிக்கும்; முன்னம் - (ஒருவனது) கருத்தை, முகம்போல - முகத்தைப்போல, முன் உரைப்பது - முன்னே தெரிவிக்கவல்லது; இல் - இல்லை.

(வி-ரை) வினைநலம் ஒருவன் செய்யுந் தொழில் பொருளையே அன்றி அறத்தையும், புகழையும் கொடுக்கு நன்மையாய் இருத்தல். தீமையை மனம் அறிவித்தல் - அத் தீமைக்குத் தான் சாட்சியாய்

நின்று அவனை வருத்தல். ‘அகம் பொதிந்த தீமை’ எனவும் பாடமுண்டு. உண்மை-குறிப்புத்தொழிற்பெயர். மலருண்மை-எழுவாய்த் தொகாநிலைத்தொடர்; தொழிற்பண்புத் தற்கிழமைப்பொருட்டாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர் எனினும் அவ்வாறாவதும் வினைமுதற்பொருளில் வந்ததேயாம். முகம் - தொழிலுவமம்; உரைப்பது - வினையாலணையும் பெயர். நூற்ற முரைக்கும் என்பது முதலிய நான்கும் பேசாத அஃறிணைப் பொருள்களைப் பேசுவன போல வைத்துக்கூறும் ஓர் மாபுவழுவமைதி [நன்-பொது-சூ-நிஅ]. “கேட்குந் போலவும், கிளக்குந் போலவும், இயங்குந் போலவும், இயற்றுந் போலவும், அஃறிணை மருங்கினும் அறையப் படுமே.” முன்னம்-தொழிற்பெயர்; முன்-பகுதி, ன்-சந்தி, அம்-புடைபெயர்ச்சி விசுதி; கருதப்பட்டதெனப் பொருள் கொண்டு, தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயரு மென்னலாம்; அம் - செயப்படுபொருண்மை விசுதி என்க. இல்லை என்பதில் ஐ-தொகுத்தல்; இதனைக் கடைக்குறை என்பாருமுளர்.

47. மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கிலலை மழையும்

தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமும்

அரசு னிலாவழி யில்லை யரசனும்

இவ்வாழ்வா ரில்வழி யில்.

(ப - ரா) மழை இன்றி - மழை இல்லாவிட்டால், மாநிலத்தார்க்கு - பெரிய பூமியி லுள்ளார்க்கு, இல்லை-பொருளும் இன்பமும் மாகிய உலகியல் இலதாகும்; மழையும்-(அத்தன்மையதாகிய) மழையும், தவம் இலார்-தவஞ்செயலுடையார், இவ்வழி-இல்லாத இடத்து, இல்லை - பெய்தலில்லை; தவமும் - (அத்தன்மையதாகிய) தவமும், அரசன் இலாவழி - (நீதிதவரு தாளுகின்ற) அரசனில்லாவிடத்து, இல்லை - நடத்தலின்று, அரசனும் - அவ்வரசனும், இவ் வாழ்வார் -

இல்லறத்தோடுகூடி வாழ்பவர், இவ்வழி - இல்லாவிடத்த, இல் இலனாவான்.

(வி-ரை) நன்மை தீமைகளைப் பகுத்துணர்தற்குரிய மக்கண் மேல் வைத்து 'மாரிலத்தார்க்கில்லை' என்றாயினும், "ஒருமொழி யொழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால் ஒழிந்த அஃ றிணைக்குங் கொள்க. விசும்பிலா ரொன்பதுபோன்ற தவமிலார் என் பது தொழிவடியாகப் பிறந்த பெயர்; தவம் - பகுதி, இல் - சாரியை, ஆர் - பல்லோர்பாடர்க்கை விசுதி. இவர் வீட்டை விட்டு வனத்தில் தீயோடு போய் மனையாள் வழிபடத் தவஞ் செய்வோர். இத் தவ வொழுக்க மில்லாதபோது வேள்வி யில்லாமையால் மழை யிலதாயி ற்று. நீதி தவறாத அரசு னில்லாதபோது அந்தணர் முதலானோர் ஒழுக்கங் கெடுவராதலால் அவ்வரசு னிலாதபோது தவ மிலதாயிற்று. இவ்வாழ்வாரென்றது குடிக்கோ. உம்மைகள் உயர்வுசிறப்பு. இவ்வழி-பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர்; விரிந்தால் இன்மையாகிய வழி என விரியும். தவமிலா ரில்வழி என்றது திணைவழுவமைதி; இதனை ஈறு கெட்ட பெயரெச்சத் தொகாநிலைத் தொடரென்பா ரொருவர்; பெயரெச்சம் ஈறு கெடின் இல்லாவழி என நிற்குமே அன்றி இங் டனம் நில்லாது; இதனைப் பெயரெச்சத் தொடரெனின் கருங் குதிரை, நற்கருமம் என்பவற்றையும் அத்தொட ரென்னல் வேண் டும்; என்னின், பண்புத் தொகைநிலைத் தொடரொன்று இல்லையாகும்; ஆதலால், அது குற்றமாம். இலாவழின்பதும் அத்தொகை நிலைத்தொடர்; ஆகாரம் சாரியை; ஈறுகெட்ட பெயரெச்சத் தொகா நிலைத்தொட ரெனினும் ஒக்கும்.

48. போதினா னந்தும் புனைதண்டார் மற்றதன் தாதினா னந்துஞ் சுரும்பெல்லாம்—தீதில் வினையினா னந்துவர் மாக்களுந் தத்தம் நனையினா னந்து நரு.

(ப-ரை) போதினால்-பேரூம்பினால், புனை நண் தார்-தொடுக் கப்பட்ட மாலை, நந்தம் - மிகுதியாக விளங்கும்; அதன் தாதினால் - அம் மலர்களினுடைய தாதுக்களின் மணத்தினால், சுரும்பு எல்லாம்- வண்டுகளெல்லாம், நந்தம் - (அப் பேரூம்புகளில்) வந்து சேரும்; தீது இல்-தீங்கில்லாத, வினையினால்-நற்செய்கையினால், மாக்களும்- மனிதர்களும், நந்துவர்-உயர்வர்; தத்தம் - மரமுதலியவற்றின், நனை யினால்-அரும்பின் செழுமையினால், நற நந்தம்-தேன் பெருகும்.

(வி-ரை) தாது, நனை - பொருளாகுபெயர். போது - காலவாகு பெயர்; போது-சாதியொருமை. உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சவும் மை; அடுக்குப் பன்மைப் பொருளது. நற என்னும் பெயர் குற் றெழுத்தின் கீழ் நின்ற ஆகார ஈற்று மொழியாதலால் அவ்வாகாரங் குறுகி நற எனவும், அதனோடு உகாம் பெற்று நறவு எனவும் வரும். [நன்-உயி-கு-உஉ] “குறியதன் கீழ்ஆக் குறுகலும் அதனோ, கிகர மேற்றலும் இயல்பும்ஆம் தூக்கின்.”

49. சிறந்தார்க் கரிய செறுதலெஞ் ஞான்றும்
பிறந்தார்க் கரிய துணைதுறந்து வாழ்தல்
வரைந்தார்க் கரிய வருத்தா ணிரந்தார்க்கொன்
றில்லென்றல் யார்க்கு மரிது.

(ப - ரை) சிறந்தார்க்கு - நட்பு மிகுந்தவர்க்கு, எஞ்ஞான்றும் - (தம்முள் ஒருவர்) பொறுத்தற்கரிய குற்றஞ் செய்த காலத்தும், செறுதல்-(அவரது நட்பை) விட்டொழிதல்கள், அரிய-உண்டாகா; பிறந்தார்க்கு - (உயர் குடியில்) பிறந்தவர்க்கு, (எஞ்ஞான்றும்)-(பரத் தையால்) மிக்க செல்வம் பெறவந்த காலத்தும், துணை - (இல்லறத் துக்குத்) துணையாகிய மனையாளி, துறந்து - கைவிட்டு, வாழ்தல் - (அப் பரத்தையோடுகூடி) வாழ்தல்கள், அரிய - உண்டாகா; வரைந் தார்க்கு - (தம் உணவின் பொருட்செலவை) அளவுசெய்து வாழ்வார்

க்கு, (எஞ்ஞான்றும்) - மிக்க செல்வம் பெற்ற காலத்தும், வருத்து. ஊண்-(விருந்தினர் முதலானோர்க்குப்) பகுத்துத் தாம் உண்ணுதல்கள், அரிய - உண்டாகா; யார்க்கும் - (அருளுடையார்) எல்லார்க்கும், (எஞ்ஞான்றும்)-வறியரானகாலத்தும், ஒன்று-(அவர்க்கு வேண்டியதாகிய) ஒரு பொருளை, இரந்தார்க்கு - யாசித்தவர்க்கு, இல் என்றல்-இல்லை என்று மறுத்தல், அரிது - உண்டாகாது.

(வி - ரை) பேசுதல், மருவுதல் முதலியவற்றால் செறுதலும், தாம் அதுபவிக்கும் பலவகை இன்பங்களால் வாழ்தலும், உணவின் வகையால் உண்ணுதலும் பலவாயின; இவ்வாறன்றிச் செறுதல் அரிய என்பது முதலிய மூன்றிலும் அரிய என்பன ஒருமையிற் பன்மை வந்த பால்வழுவமைதி என்னலுமாம். இங்கு அருமை இன்மை குறித்து நின்றது. துணை-பண்பாகுபெயர். பிறந்தார்க்கு - உடன் பிறந்தவர்க்கு, துணை துிறந்து - சகோதரனை நீக்கி, வாழ்தல்-சுதித்தல்கள், அரிய - உண்டாகா என உரைத்தலுமாம். ஒன்று-எண்ணலளவை யாகுபெயர். எஞ்ஞான்றும் என்பதை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. உம்மைகளிரண்டும் முற்றும்மைகள். ஞான்று - காலப்பொருளதாகிய இடைச்சொல். ஊண் - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். என்றல் - இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர்.

50. இறாகடு மின்புற யாக்கையுட் பட்டால்
உரைசுடு மொண்மையி லாரை—வரைகொள்ள
முன்னை யொருவன் வினை ஈடும் வேந்தனையும்
தன்னடைந்த சேனை சுடும்.

(ப - ரை) இரை - கொழுமையான உணவு, இன்பு உறுத - (பிணியால்) துன்பப்படுகின்ற, யாக்கையுள் பட்டால் - உடலினுள் சேர்ந்தால்; சுடும் - வருத்தும்; உரை - (அறிவுடையோரது) சொல்,

ஒண்மை இல்லாரை - அறிவில்லாரை, சுடும் - வருத்தும்; ஒருவன் - ஒருவனது, வரை கொளாத-அறத்தினது எல்லையைக் கொள்ளாத, முன்னை வினை-முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையானது, சுடும் - (அவனை இம்மையில்) வருத்தும்; வேந்தனையும்-அரசனையும், தன் அடைந்த சேனை-அவனைச் சார்ந்து வாழ்கின்ற சேனை, சுடும்-(முறையறிந்து காக்காவிட்டால்) வருத்தும்.

(வி - ரை) நன்மை தீமைகளை விளக்க உணர்தல் அறிவால் ஆதலால் அவ்வறிவை 'ஒண்மை' என்றார். யாக்கையு ளென்றது வயிற்றை. கொளா என்னும் ஈறு தொகுத்தலாய் நின்ற எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டாய் நின்று வினை என்னும் காரியமாகிய பிற பெயர் கொண்டது. யாக்கை என்பது தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; யா-பகுதி, க் - சந்தி, சூ-சாரியை, ஐ-செயப்படுபொருண்மை விசுவதி, உகரக்கேடு சந்தி; பொருள்: கட்டப்பட்டதென்பது; இவ்வாறன்றிக் கை-புடைபெயர்ச்சி விசுவதியாகக் கொண்டு தொழிலாகுபெய ரெனினும் ஒக்கும். உம்மை - உயர்வுசிறப்புப்பொருளது. உரைசுடு மொண்மை யில்லாரை என்பதற்கு: ஒண்மை இல்லாரை - அறிவில்லாரை, உரை சுடும் - (அவர் கூறும்) தீச்சொல் வருத்தும், எனவும் உரைக்கலாம்.

51. எள்ளற் பொருள திகழ்த லொருவனை
உள்ளற் பொருள துறுதிச்சொல்—உள்ளறிந்து
சேர்தற் பொருள தறநெறி பன்னூலும்
தேர்தற் பொருள பொருள்.

(ப-ரை) ஒருவனை இகழ்தல் - பிறனொருவனை-(ஒருவன்) அவமதித்தல், எள்ளற்பொருளது - (தன்னை அறிவுடையோர்) நீந்தித்தலாகிய பொருளமைந்தது; உறுதிச்சொல்-(ஒருவன் சொல்லும்) நன்மையாகிய சொல், உள்ளற்பொருளது-(அவனை) நன்குமதித்தலாகிய

பொருளமைந்தது; அற நெறி-அறத்தினது வழி, உள் அறிந்து-(ஒரு வன் தன்) உள்ளத்தில் தெளிந்து, சேர்த்தம்பொருளது-(பின் அதில்) சேர்ந்து நடப்பதாகிய பொருளமைந்தது; பொருள்-மெய்ப்பொருள் கள், பல் நூலும் - பல நூல்களும், தேர்த்தம்பொருள் - ஆராய்தலாகிய பொருளமைந்தன.

(வி-ரை) ஒருவன் பிறனொருவனை அவமதிப்பானாயின் இவன் பிறர்செல்வங் கண்டு மகிழாதவனென்று அறிவுடையோர் கூறுவராத லால் எள்ளற்பொருள் திகழ்தலாயிற்று. தொழிலும் பொருளெனப் படுதலால் எள்ளல் முதலியனான்களோடும் பொருளது பொருள் என் னும் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுகளின் பகுதிகளாகிய பொரு ளென்பன இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலைத் தொடர்களாகப் புணர்ந்தன. நூல்களைப்பற்றித் தேர்த்தற்றொழில் பலவாயின. உம்மை- முற்றும்மை. பொருளின் துறுதியைச் சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் உண்டாகிய ஒற்றுமையைக் கருதிச் சொல்லின்மே லேற்றி 'உறுதிச் சொல்' எனக் கூறினர். இஃதும் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர்; தி- புடைபெயர்ச்சிவிகுதி; தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயரெனக்கொண்டு இண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைநிலைத் தொடராகவுங் கொள்ளலாம்; பொருள்: அடையப்படும் நன்மை யைத் தருஞ் சொல் என உரைக்க. பகுபத உறுப்பு: உறு - பகுதி, த்-எழுத்துப்பேறு, இ-செயப்படுபொருண்மை விகுதி.

52. யாறு ளடங்குங் குளமுள வீறுசால்

மன்னர் விழையுங் குடியுள தொன்மரபின்

வேத முறுவன பாட்டுள வேளாண்மை

வேள்வியோ டொப்ப வுள.

(ப - ரை) யாறு - நதிகள், உள் அடங்கும் - தம்முள் அடங்கு கின்ற, குளம் உள - பெருங் குளங்கள் உள்ளன; வீறு சால்-எல்லாம்

பெருமைகளும் நிறைந்த, மன்னர் - அரசர், விழையும் - விரும்பித் தழுவும், குடி உள - குடிகளுள்ளன; தொல் மரபின் - பழமையாகிய முறைமையையுடைய, வேதம் - வேதத்தின் பொருள், உறவன் - பொருந்துவன் ஆகிய, பாட்டு உள - செய்யுள்க ளுள்ளன; வேள்வியோடு ஒப்ப - யாகத்தோடொப்பன ஆகிய, வேளாண்மை உள-ஈகைகள் உள்ளன.

(வி - ரை) யாதென்னும் இடத்தின்பெயர் அவ்விடத்து நிசழ் பொருளாகிய நீருக்காதலால் இடவாகுபெயர். பழமையாகிய முறைமையாவது-இறைவன் அன்னவுருவாகிப் பிரமனுக்கு உபதேசித்தது முதல் அந்தணர் முதலியோரால் மேன்மையாகக் கொள்ளப்படுதல், வேதம் - கருவியாகுபெயர், பாட்டு-முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்; செய்யுளுக்காதலால் தொழிலாகுபெயர்; இவ்வாறன்றிப் பாடு-பகுதி, செயப்படுபொருண்மை விசுவயாகிய ஐ புணர்ந்துகெட்டு, கெட்ட மாதிரத்தில் டகரவொற்று இரட்டிய தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயரென்றாயினும், பாண் - பகுதி, டி - ஒன்றன்படர்க்கை விசுவ, ணகரம் டகரமானது சந்தி என முடிந்த தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயரென்றாயினுங் கொள்ளலாம். இவ் விசுவதி எனக் கொண்ட பாட்டு பன்மையி னொருமைவந்த உழுவமைதி. ஒடுருபு ஒப்புப்பொருளது. வேள்வியோடொப்ப என்றதனால் வேளாண்மை கைம்மாறு செய்ய வலியில்லாத நல்லோர்க்குக் கொடுக்கும் ஈகை என்க. வேளாண்மை ஏற்போருடைய விருப்பத்தை ஆளுதல்; அது தலைமைபற்றிப் பொருளீகைக்காயிற்று; கொடுக்கப்படும் பொருளின் வகைபற்றி வேளாண்மை பன்மையாய் நின்றது.

53. எருதுடையான் வேளாள னேலாதான் பார்ப்பான்
ஒருதொடையான் வெல்வது கோழி—உருவோ
டறிவுடையா னில்வாழ்க்கைப் பெண்ணென்பாள்சேனை
செறிவுடையான் சேனா பதி.

(ப - ண) எறு து உடையான் - மிக்க உழுமாடுகளுடையான்; வேளாளன் - வேளாளனாவான்; ஒரு தொடையான் - ஒரு தொடையின் வல்லமையாலே, வெல்வது - வெல்ல வல்லதாகிய, கோழி - சேவல்போல, எலாதான் - (ஒருவரது பகையை) ஏற்றுக்கொள்வல்லாதவன், பார்ப்பான் - பிராமணனாவான்; உருவோடு - (கணவன் விரும்பத்தக்க) உருவத்தோடு, அறிவு உடையான் - (இல்லற பொழுக்கத்தை) அறிதலுடையவன், இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கைக்குரிய, பெண் என்பான் - பெண்ணென்று சொல்லப்படுவான்; சேனை - (போர்முகத்தில்) தன் படையை, செறிவு உடையான் - விட்டு நீங்காமையை உடையவன், சேனாபதி - படைத்தலைவனாவான்.

(வி-ண) ஒரு தொடையான் வெல்வது கோழி என்பதை ஒரு முடிபாகக் கொள்ளின் ஐந்து பொருள் கூறியதாகுமாதலால் உவமையாக்குக. உழுதொழிலுக்குச் சிறந்த கருவிகளி லொன்றாதலால் 'எறு துடையான் வேளாளன்' எனவும், அருளுடையன யிருக்கவேண்டுமாதலால் பிரர் பகைத்தால் அவர் மேல் மீண்டு பக்ககொள்ளாதவன் 'பார்ப்பான்' எனவும் கூறினர். இல்லற பொழுக்கத்தை அறிதலாவது - கற்பினின்றும் வருவாமல் தன்னைக் காத்து, கணவனது பொருள் வருவாய்க்குத் தக்க செலவு செய்தலும், உண்டி முதலிய வற்றால் அவனைக் காத்தலும், விருந்தினரை உபசரித்தலு முதலியன அறிந்து நடத்தல். வேளாளன்-தொழிலடியாகப் பிறந்த ஆண்பாற் படர்க்கைப் பெயர்; வேளாள் - பகுதி, அன் - ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி; எல்லாருடைய விருப்பத்தையும் ஆள்பவனென்பது. எலாதா னென்பதற்கு மிக்க பொருளாசையால் மானங் கெட ஏற்காதவனென உரைப்பினும் பொருந்தும்; இது எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர். வெல்வது-உடன்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர், உடையான், உடையான் இரண்டும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயராகா; அது னடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரென்றேயாம். என்பான் -

செயப்படுபொருளை வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்ட வினையாலணையும் பெயர்; அன்றிச் செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர் எனினும் ஓக்கும்; என்-பகுதி, அ-சாரியை, ப்-சந்தி, படு-செயப்பாட்டு வினைப் பொருண்மை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, வ-எதிர்கால இடைநிலை, ஆள் - பெண்பாற் படர்க்கை விசுதி, படு விசுதியும்: அது பற்றி வந்த சாரியை முதலியனவும் தொகுத்தலாய் கின்றன.

54. யானை யுடையார் கதனுவப்பர் மன்னர்

கடும்பரிமா காதலித் தூர்வர் கொடுங்குழைய

நல்லாரை நல்லவர் நாணுவப்ப லல்லாரை

அல்லா ருவப்பது கெடு.

ர

(ப - ண) யானை உடையார் - யானையை ஆளுதலுடைய அரசர், கதன் உவப்பர் - (போர்முகத்தில் அதனது) கோபித்தலை மகிழ்வார்; மன்னர் - அரசர், கடு பரிமா - (ஒடுதலில்) வேகமாகிய குதிரையை, காதலித்து-விரும்பி, ஊர்வர்-நடத்துவார்; கொடு குழைய-உளைவாகிய காதணியணிந்த, நல்லாரை-சிறந்த அழகுடைய மாதரை, நல்லவர்-நற்குணமுடையார், நாண் உவப்பர்-(அம் மாதரிடத்துள்ள) நாண்மென்னும் குணத்தினால் மகிழ்வார்; அல்லாரை - தீயாரிடத்து, அல்லார் - தீயோரால், உவப்பது - விரும்பப்படுவது, கெடு - கேட்டைத்தருஞ் செய்கையாம்.

(வி - னை) அரசர் யானையினிடத்து அது போர்முகத்தில் அஞ்சாமல் கோபம் கொள்ளுதலையும், குதிரையினிடத்து அது விரைந்தோடும் ஓட்டத்தையும், நல்லவர் பெண்களிடத்து நாண்மென்னுங் குணத்தையும், தீயவர் தீயவரிடத்துத் தீச்செயலையும் இருக்கக் கண்டு உள்ளம் மகிழ்வார். கதன் - இருகுறியிலையடுத்த மகரநீற்றுப் பெயர்ச்சொலாதலால் மகரத்துக்கு னகரப்போலியாக வந்தது. கடும் பரி - பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர்; விரிந்தால் கடுமையாகிய பரி என விரியும்; கடு என்பதைக் கடு என்னும் உரிச்சொல்லின் திரி

பெனக் கொள்ளின் உரிச்சொற் றொகாநிலைத்தொடருமாம். பரிமா-
 இருபெயரொட்டுப் டண்புத் தொகைநிலைத்தொடர். கேடு - காரிய
 வாகுபெயர்; முதனிலை திரிந்த தொழிலாகுபெய ரெனினும் ஒக்கும்.
 உட்ப்பது - எதிர்காலச் செயப்பாட்டு வினையாலணையும் பெயர்
 முன்னே நல்லவ ரென்றமையால் அல்லார் தீயவருக்காயிற்று.
 அல்லாரை-உருபு மயக்கம்.

55. கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை கொண்டானின்
 துன்னிய கேளிர் பிறரில்லை மக்களின்
 ஒண்மையவாய்ச் சான்ற பொருளில்லை யின்றானின்
 எண்ணக் கடவுளு மில்.

(ப - றை) கண்ணின் சிறந்த-(உயிர்களுக்கும்) கண்ணைப்போல்
 மேம்பட்ட, உறுப்பு இல்லை-வேறு அவயவமில்லை; கொண்டானின்-
 (குலமகளுக்குக்) கணவனைப்போல, துன்னிய கேளிர் - நெருங்கிய
 உறவினா, பிறர் இல்லை:- மற்றவரில்லை; மக்களின் - (தாய் தந்தை
 யர்க்கு) நத்தனமுள்ள பிள்ளைகளைப்போல, ஒண்மைய ஆய் - ஒளி
 யுள்ளன ஆகி, சான்ற பொருள் இல்லை - நிறைந்த பொருள்கள்
 இவரில்லை; ஈன்றானின்-(பிள்ளைகளுக்குத்) தாயைப்போல, எண்ணக்
 கடவுளும் இல்-(உயர்வாக) மதிப்பதற்குரிய கடவுளுமில்லை.

“கண்ணிற் சிறந்த வுறுப்பில்லை கல்வியின்
 துன்னிய வாய பொருளில்லை—கொண்டானின்
 துன்னிய கேளிர் பிறரில்லை யின்றானோ
 டென்னக் கடவுளு மில்.” எனவும் பாடமுளது.

(ஐ - றை) உயிர்களுக்கு அவயவங்களில் கண் சிறந்த அவயவ
 மென்றும், குலமகளுக்கு உறவினரில் கணவன் சிறந்த உறவேண்
 றும், தந்தை தாயர்களுக்குப் பொருள்களில் மக்கள் சிறந்த பொரு
 ளென்றும், யாவரும் அன்பால் உயர்வாக மதிக்கத் தகுந்தவன தாடியு

ன்றுக் கொள்க. கீந்தனுருபுகள் ஒப்புப்பொருளான. நற்குணமுள்ள பிள்ளைகள் இம்மையில் தாய் தந்தையர்களுக்கு உண்டி முதலியன தந்து விளங்கச் செய்தலே அன்றி மறுமையினும் அவர் தீவினைகள் குறைவதற்குக் காரணமாகிய தான தரும்ங்களைச் செய்து அவரை விளங்க வைத்தலால் அப் பிள்ளைகளை 'ஒண்மையவாய்ச் சான்றபொருள்' என்றார். கேளிர் - பண்படியாகப் பிறந்த பலர்பாற் படர்க்கைப் பெயர்; இர் என்னும் பல்லோர் படர்க்கை விசுதிப் புணர்ச்சியில் கேண்மை என்னும் பண்புப்பெயர் மையீறு கெட்டது; இர் விசுதி பல்லோர் படர்க்கை விசுதியாய் வருதல் மகளிர், பெண்டிர், பத தேளி ரென்பவற்றிலுங் காண்க. ஒண்மைய-பண்படியாகப் பிறந்த பலவின் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று. சான்ற - உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; சால்-பகுதி, ந்-இறந்தகால விடைநிலை, அ-பெயரெச்ச விசுதி, லகரம் நகரமானது சந்தி, அது எனகரமானது மெலித்தல் விகாரம். உம்மை - உயர்வுசிறப்பு.

56. கற்றன்னர் கற்றாரைக் காதலர் கண்ணோடார்
செற்றன்னர் செற்றாரைச் சேர்ந்தவர்—தெற்றென
உற்ற துரையாதா ருள்காந்து பாம்புறையும்
புற்றன்னர் புல்லறிவி னார்.

(ப - ரை) கற்றாரை - கற்றுணர்ந்தவரை, காதலர் - விரும்பி அவரைப் பிரியாதவர், கற்றால் அன்னர் - கற்றாலொத்த அறிவினராவர்; கண்ணோடார்-தாட்சிணிய மில்லாதவர், செற்றால் அன்னர்-கொன்றாலொத்த கெடுதி யுடையார்; உற்றது - நடந்த செய்தியை, தெற்றென-தெளிவாக, உரையாதார் - (சாட்சியாகும்போது) சொல்லாதவர், செற்றாரைச் சேர்ந்தவர் - பகைவரைச் சார்ந்தவர்; புல் அறிவினார் - சிற்றறிவினர், உள் கரந்து - உள்ளே மறைத்து, பாம்பு உறையும் - பாம்பு தங்குகின்ற, புற்று அன்னர் - புற்றை ஒப்பர்.

(வி-ரை) கற்றன்னர் என்பதில் கற்றலென்னும் நிலைமொழி உறு தொகுத்தலாய் நின்றது. கற்றவ ரென்பது ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றதெனினும் ஒக்கும்; இவ்வாதே செற்றன்ன ரென்பதையும் பிரிக்க. காதலர் - செயப்படுபொருள் குன்றாத பல்லோர் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைப்பெயர்; காதல் - ஒன்றின் மனமெழுந்து தாக்கும் விருப்பம்; இதை ஈயாகக் காதல், காதலித்தல், காதலித்து, காதலித்த, காதலித்தான் எனத் தெரிநிலைவினைகள் பிறக்கும். கல்லாதவர் கற்ற வரை விரும்பி, அவரைப் பிரியாம லிருப்பாராயின், அவர் கூறுங் கல்விப்பொருள்களைக் கேட்டு அவற்றைத் தாம் அடைதலால், அவரைக் 'கற்றன்னர்' எனவும், எப்பின் நிருவரில் ஒருவர் தம் அறிவின் மையால் மற்றொருவர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் இயல்பில்லாமல் தண்டிக்குங் கணனோடாரைக் 'செற்றன்னர்' எனவும், நடந்ததை உள்ளபடி நியாயித்தலத்தில் சொல்லாத சாட்சியானவர் பகைவரோ டொத்தவராதலால் அவரைச் 'செற்றாரைச் சேர்ந்தவர்' எனவும், தம்மோடு பிறர் எப்புக்கொள்ளுமுன் தமது தீயகுணங்களைப் புறத்தில் தோன்றாமல் மறைபவைத்து, நெருங்கி நட்புக் கொண்டபின் தமது தீக்குணங்களைக் காட்டலால் 'புல்லறிவினார்' பாம்பு உள்காந்துறையும் புற்றன்னர்' எனவுங் கூறினர்.

57. மாண்டவர் மாண்ட வினைபெறுப வேண்டாதார்

வேண்டா வினையும் பெறுபவே—யாண்டும்

பிறப்பார் பிறப்பா றறனின் புறுவர்

துறப்பார் துறக்கத் தவர்.

(பு - ரை) மாண்டவர் - (அறிவால்) மாட்சிமைப்பட்டவர், யாண்டும் - எக்காலத்தும், மாண்ட வினை - மாட்சிமைப்பட்ட செய்கைகளோ, பெறுப - செய்யப்பெறுவர்; வேண்டாதார் - (எல்வினையை) அகும்பாதவர், வேண்டா வினையும் - (தம்மால்) வேண்டப்படாத

தீவினைப்பயனையும், பெறுப-பெறுவார்கள்; பிறப்பார் - பிறப்பவர், பிறப்பு - அப்பிறப்பில் செய்த, ஆர் அறன்-அருமையாகிய அறத்தினால், இன்பு உறுவர்-(மறுமையில் தேவராய்) இன்பத்தை அடைவர்; துறப்பார்-(யானென்னும் அகப்பற்றையும் எனதென்னும் புறப்பற்றையும்) துறப்பவர், துறக்கத்தவர்-முத்தியுலகத்தாராவர்.

(வி-ரை) முன் செய்த சிறிது நல்வினைப் பயனையுமடைதலால் அதனை இறந்ததுதழீஇய எச்ச உம்மையால் தழுவினார். துறப்பவர் முத்தி யுலகத்தை யடைதல் திண்ணமாதலால் துறக்க முறுவானேன் னாமல் 'துறக்கத்தவர்' எனப்பட்டார். அறிவின் பெருமையுடையார் பழிக்கப்படும் இழிதொழிலைச் செய்யக் கருதாமல் பெருமையாகிய செயல்களைச் செய்வார்; அறப்பயனை விரும்பாதவர் தம்மால் விரும்பப்படாத தீவினைப்பயனாகிய துன்பத்தையும் பெறுவார்கள்; பிறக்கும் இயல்பினாகிய மக்கள் அப் பிறப்பில் செய்த நல்வினை மிகுதியால், மறுமையில் சுவர்க்க இன்பத்தைப் பெறுவார்; துறவிகள் முத்தியுலகத்தைப் பெறுவார். மாண்டவர் - ஈறு திரிந்த இறந்தகால் வினையாலனையும் பெயர்; பருதி-மாண்; இது உரிச்சொல். யாண்டு மென்பது நடுநிலைத் தீவகமாய் நின்றதாதலால் அதனை முன்னும் பின்னும் கூட்டுக. பெறுப - பல்லோர் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்ற; பெறு-பருதி, ப-பல்லோர் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்ற விகுதி; இது அஃறிணையில் பெறுவ என வருதலால் பொதுவினையெண்ப்பாது.

53. என்று முளவாகு நானு மிருசுடரும்
என்றும் பிணியுந் தொழிலோக்கு மென்றும்
கொடுப்பாரும் கொள்வாரு மன்னர் பிறப்பாரும்
சாவாரு மென்று முளர்.

(ப-ரை) என்றும் - எக்காலத்தும், நானும் - நாண்டீன்களும், இரு சுடரும் - சந்திரனும் சூரியனும், உள ஆகும் - உள்ளன ஆகும்

என்றும் - எக்காலத்தும், பிணியும் - (தொழி லுண்டாகாமைக்குக் காரணமாகிய) நோயும், தொழில் - (உழவுமுதலிய) தொழிலும், ஒக்கும் - உள்ளன ஆகும்; என்றும் - எக்காலத்தும், கொடுப்பாரும் - (ஒளிக்காமல்) கொடுப்பவர்களும், கொள்வாரும் - ஏற்போரும், அன்னர்-உளர் ஆவர்; என்றும்-எக்காலத்தும், பிறப்பாரும் - பிறப்பவர்களும், சாவாரும் - இறப்பவர்களும், உளர் - ஆவர்.

(வி - ரை) ஒக்கும், அன்னரென்றது மேற்கூறிய உளவாதலை என்க. என்றுமென்றது நிகழ்காலத்திலேயே அன்றி இறந்தகாலத்திலும், எதிர்காலத்திலு மென்றபடி. நாண்மீன்களும் சந்திராதித்தர்களும் உள்ளவாதல் உதித்துத் தோன்றுதல். நாண்மீன் - நட்சத்திரம். உலகத்தில் நாண்மீன் முதலியவற்றின் தோற்றமும், பிணியும், தொழிலும், கொடுத்தலும், கொள்ளலும், பிறத்தலும், சாதலும் இடையறாம லுள்ளன என்பது கருத்து. சுடர் - பண்பாகுபெயர். தொழி லென்பத னீற்றில் எண்ணும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. பிணி - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; பிணி-பகுதி, இ-வினைமுதற்பொருண்மைவிசுதி புணர்ந்துகொட்டது; பொருள்: தன்னை யடையப்பெற்றவரை ஒருமுயற்சியும் செய்ய விடாமல் தன்வசத்திலே தங்கும்படி கட்டுவது. விசுதி கருவிப்பொருண்மைவிசுதி யென்பா ருளராயின், வினைமுதல் யாதென வினாவி, அவர் மடமையை ஒழிக்க; இங்ஙன மன்றி முதனிலைத் தொழிலாகு பெயரொளிவு மொக்கும்.

59. இனிதுண்பா நென்பா னுயிர்கொல்லா துண்பான் முனிதக்கா நென்பான் முகனொழிந்து வாழ்வான் தனிய நெனப்படுவான் செய்தநன் றில்லான், இனிய நெனப்படுவான் யார்யார்க்கே யரனும் முனியா வொழுக்கத் தவன்.

(ப - ரை) இனிது உண்பான் என்பான் - நல்லுணவை உண்பவனென்று சொல்லப்படுவான், உயிர் கொல்லர்து-பிற உயிர்களைக்

கொல்லாமையாலாகிய உணவை, உண்பான் - உண்டு வாழ்பவன்; முனிதக்கான் என்பான்-(யாவராலும்) வெறுக்கத் தகுந்தவனென்று சொல்லப்படுவான், முகன் ஒழிந்து - முகமலர்ச்சி யில்லாதவனாகி, வாழ்வான் - வாழ்பவன்; தனியன் எனப்படுவான் - துணையில்லாதவனென்று சொல்லப்படுவான், செய்த நன்று இல்லான் - (பிறர்க்கு) உபகாரஞ்செய்த வில்லாதவன்; இனியன் எனப்படுவான்-நல்லானென்று சொல்லப்படுவான், யார் யார்க்கே ஆனும் - எவரேவரிடத்தே ஆனாலும், முனியாத - வெறுக்கப்படாத, ஒழுக்கத்தவன் - நடைபயையுடையவன்.

(வி - ௭1) கொல்லாது-வினேமுதல் வினையைக் காரியத்தின் மேலேற்றிக் கூறும் எதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர். இனிது - பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; குறிப்பு வினைப்பெயருமாம். முனியத் தக்கானென்பது முனிதக்கானெனத் தொகுத்தலாய்கின்றது. முகன்-பொருளாகுபெயர். செய்த நன்றில்லான் என்பதை நன்று செய்த வில்லானெனப் பின் முன்னாக நிறுத்திப் பொருள் கொள்க; அப்படிக்கொள்ளும்போது பெயரெச்சம் தொழிற்பெயர்ப் பொருள்பட நின்றது. அடுக்குப் பன்மைப்பொருளது. குவ்வுருபு இடப்பொருளில் வந்தது. ஏ-தேற்றம். ஆன்-ஆயினென்பதன் மருஉ. உம்மை-முற்றும். ஈற்றடி 'முனியாத வுள்ளத்தவன்' எனவும் பாடமுண்டு.

60. ஈத்துண்பா நென்பா னிசைநடுவான் மற்றவன்
கைத்துண்பான் காங்கி யெனப்படுவான் நெற்ற
நகையாகு நண்ணுர்முற் சேறல் பகையாகும்
பாடறியா தானே யிரவு.

(ப - ௭1) ஈந்து - (வறியார்க்குக்) கொடுத்து, உண்பான் என்பான்-(தானும்) அறுபலிப்பவனென்று சொல்லப்படுவான், இசைகடுவான்-புகழை நிறுத்த வல்லவன்; அவன் கைத்து - அவனுடைய

பொருளை, உண்பான் - உண்பவன், காங்கி எனப்படுவான் - குடம் போலுஞ் சுதந்தர மில்லாநென்று சொல்லப்படுவான்; நண்ணு முன்-பகைவரிடத்து, சேதல்-(ஒருவன் நட்பை விரும்பிச்) செல்லுதல், தெற்ற நகை ஆகும் - (பிறர் தன்னைத்) தெளிய அவமதித்துச் சிரித்தற்குக் காரணமாகும்; பாடு - (பிறருடைய) வறுமைத் துன்பத்தை, அறியாதானே - உணரமாட்டாதவனிடத்து, இரவு-இரத்தல், பகை ஆகும் - இரப்போனுக்கு விரோதமாகும்.

(வி-ரை) ஈந்து ஈத்தென வலித்தலாயிற்று. மற்று-கைத்துண் பாளைச் சார்ந்ததாதலால் பிறிதென்னும் பொருளது. கைத்தென்பது செல்வப்பொருள்; கை-பகுதி, த்-சந்தி, து-ஒன்றன்படர்க்கைவிசுதி; ஒருவன் வசத்திலுள்ள தென்பது. காங்கி - பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; காங்கு - பகுதி, இது தமிழ்மொழி, இ-ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; காங்கு-பெரிய மட்பாத்திரம்; அது பொருளாகுபெயராய் அதன் தன்மையை யுணர்த்தியது. ஒருவனால் காக்கப் படுவான் காங்கின் தன்மைபோலத் தனக்கென ஒரு சுதந்தர மில்லாதவனும், நிலைமையில்லாத வாழ்க்கை யுடையவனுமாயிருத்தலால் அவனைக் 'காங்கி' என்றார்; கருங்குழலி, தும்பி என மற்ற ஒருமை யிலும் இகரவிசுதி வரும்; காங்கி என்னும் வடமொழியின் திரி பெண்ணு மொக்கும்; பொருள்: விருப்பமுள்ளவ னென்பது; அதாவது, யாதொரு முயற்சியும் இல்லாநகிப் பிறர் பொருளால் உயிர் வாழ்பவன். தன் வருத்த மறியமாட்டாமல் இல்லை என்பானிடத்தில் இரத்தல் அவ்விரப்போனுக்கு இனிமையைத் தராமையினாலே பகையாயிற்று. பகை - தொழிற்பெயர்; பகு-பகுதி, ஐ - புடைபெயர்ச்சி விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. நகை என்பதும் இப்பெயர். இவ்விரண்டினடியாகப் பகைத்தல், நகைத்தலென வினை விகற்பங்க ளெல்லாம் பிறக்கும். பாடு-முதனிலை திரிந்த தொழிலாகுபெயர். அறியாதானே-உருபு மயக்கம்.

61. நெய்விதிர்ப்ப நந்து நெருப்பழற் சேர்ந்து
வழுத்த வரங்கொடுப்பர் தேவர் தொழுத்திறந்து
கன்றுட்ட நந்துங் கறவை கலம்பரப்பி
நன்றுட்ட நந்தும் விருந்து.

(ப - ஐ) நெருப்பு அழல் - தீயினது சுடர், நெய் விதிர்ப்ப - நெய்யைச் சிந்த, நந்தும் - ஒங்கும்; தேவர் - தேவர்கள், சேர்ந்து - (தம்மை ஒருவன்) அடைந்து, வழுத்த - துதிக்க, வரம் கொடுப்பர் - (அவன் வேண்டிய) வரத்தைக் கொடுப்பார்; கறவை - கறக்கும் பசு, தொழுத் திறந்து - கொட்டிலைத் திறந்து, கன்று ஊட்ட-கன்றினை உண்பிக்க, நந்தும் - பால் பெருகும்; விருந்து - விருந்தாக வந்தவன், கலம் பரப்பி - உண்கலத்தை விரித்து, நன்று ஊட்ட-இனிமையாக உண்பிக்க, நந்தும் - மனங் களிப்பான்.

(வி - ஐ) அழல் எழுவாயாதலால் லகார் திரியாது நின்றது. நெருப்பென்றது ஒமத்தீயை. விதிர்ப்ப முதலிய செயவெனெச்சங் கள் காரணப்பொருளான ஆதலால் இறந்தகாலத்துக்குரியன. ஊட்ட: உண்-பகுதி, பிறவினைப்படுத்தும் இவ் விசுதி புணர்ந்தபோது ஆதி நீண்டு, ணகரம் டகரமாய் நின்ற ஊட்டு-பகுதி, அ-செயவெனெச்ச விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. கறவை - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; கற - பகுதி, வ்-சந்தி, ஐ-வினைமுதற் பொருண்மை விசுதி. பரப்பி என்றமையால் கலம் இலக்கலமென்க. பரப்பி - பிறவினையாகிய இறந்தகால வினையெச்சம்; பா-பகுதி, பு-பிறவினைபடுத்தும் விசுதி, ப்-சந்திபெற்று நின்ற பரப்பு-பகுதி, உகரத்தின் திரிபாகிய இகரம் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; பரம்பென்னுந் தன்வினைப் பகுதி வலித் தல் பெற்றநின்ற பரப்பு பகுதி எனினும் ஒக்கும். விருந்து-பண்பாகு பெயர். விருந்து - புதுமை. நன்றுட்டலாவது-உபசரித்துண்பித்தல். நன்றென்பதை வினையுரியாகக் கொள்ளாமல் பண்படியாகப் பிறந்த

பெயரெனக் கொண்டு நல்ல வுணவை என உரைக்கினும் பொருந்தும். 'வரங் கொடுக்கு நாகம்' எனவும் பாடமுள்ளது; 'வரத்தைக் கொடுப்பர் விண்ணில் திரிபவராகிய தேவர்' என வுரைக்க. நாகம் - இடவாகுபெயர்.

62. பழியின்மை மக்களாற் காண்க வெருவன்
கெழியின்மை கேட்டா லறிக பொருளின்
நிகழ்ச்சியா லாக்க மறிக புகழ்ச்சியால்
போற்றுதார் போற்றப் படும.

(ப - ௩) பழி இன்மை - (ஒருவர்) பழிக்கப்படுங் குணமில்லா யிருத்தலை, மக்களால் - (அவருக்கு) நன்மக்க ஞ்ஞராயிருத்தலால், ஒருவன் காண்க - ஒருவன் அறியக்கடவன்; கெழி இன்மை - (ஒருவர்) தன்னிடத்து நட்புரிமை இல்லாயிருத்தலை, கேட்டால் - தான் செல்வ மிழத்தலால், (ஒருவன்) அறிக - (ஒருவன்) அறியக்கடவன்; ஆக்கம் - (ஒருவரது) நல்வினையை, பொருளின் நிகழ்ச்சியால் - (அவரிடத்துப்) பொருளினது நீங்காமையினாலே, (ஒருவன்) அறிக - (ஒருவன்) அறியக்கடவன்; புகழ்ச்சியால் - (ஒருவன் பலராலும்) புகழப்படுதலாலே, போற்றுதார் - பகைவராலும், போற்றப்படும் - வணங்கப்படுவான்.

(வி - ௩) பழிக்கப்படுங் குணமென்றது நடுவுநிலை யில்லா மையை. ஒருவர் நடுவுநிலை யுடைமைக்கு நன்மக்க ஞ்ஞன்டாயிருத்த லும், நட்புரிமை யில்லாமைக்குத் தனது செல்வக்கேடும், நல்வினையுடைமைக்குப் பொருளினது நீங்காமையும் சிறந்த குறியாதலால் ஒருவன் அறிதற்கு அவற்றை ஏது ஆக்கினார். பழி - முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர்; செயப்படுபொருண்மை யுணர்த்தும் விவகுதி யுணர்ந்து, கெட்ட தொழிற்பெயருமாம்; அது நடுவுநிலை யில்லாமைக் காயிற்று. கெழி - பண்புப்பெயர்; கெழு - பகுதி, இ - பகுதிப்பொருள்

விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இன்மை இரண்டும் குறிப்புத் தொழிற் பெயர். பழியின்மை, கெழியின்மை இரண்டும் எழுவாய்த் தொகா நிலைத்தொடர்; தொழிற்பண்புத் தற்கிழமைப் பொருட்டாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராக உரைப்பினும் அவ்வினை முதற் பொருளில் வந்ததே ஆம். கேடு-முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். ஆக்கம் - செல்வம்; அது தனக்கு ஏதுவாகிய நல்வினைக்கான மையினால் காரியவாகுபெயர்; ஆக்கம் செல்வத்தை யுணர்த்தியபோது ஆகு-பகுதி, அம்-கருவிபொருண்மைவிகுதி, பகுதி நெடி.ற்றொடராத லால் ககர மிரட்டியதும், உகரங் கெட்டதும் சந்தி; ஒருவ குகுதற்கு ஏதுவானதென்பது பொருள் 'கெழுவின்மை' எனவும் பாடமுண்டு; 'நட்பு இல்லாமை' என வுரைக்க; கெழு - பண்படி.

63. கண்ணுள்ளுங் காண்புழிக் காதற்றும் பெண்ணின்
உருவின் னறி மாண்ட வுளவா, மொருவழி
நாட்டுள்ளு நல்ல பதியுள பாட்டுள்ளும்
பாடெய்தும் பாட லுள.

(ப-ரை) கண்ணுள்ளும் - (மக்களுடைய) கண்களிலும், காண்புழி - ஆராய்ந்தால், ஒருவழி சிறுபான்மை, காதற்று - (கண்டோரால்) விரும்பப்படுங் கண், ஆம் - உளது; பெண்ணின் - பெண்களுள்ளும், உரு இன்றி - அழகிய உருவமில்லாதிருந்தும், (ஆராய்ந்தால் சிலரிடத்து) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட குணமுஞ் செய்கையும், உள - உண்டு; நாட்டுள்ளும் - நாடுகளிலும், நல்ல பதி - (ஆராய்ந்தால் சிறுபான்மை) நல்ல நாடுகள், உள - உண்டு; பாட்டுள்ளும் - பாட்டுகளிலும், பாடு எய்தும் - (ஆராய்ந்தறிந்தால் சிறுபான்மை) பேரழகு அமைந்திருக்கும், பாடல் உள - பாட்டுகள் உண்டு.

(வி-ரை) இவை நான்கு முண்டாத வருமைநோக்கி 'ஒருவழி-என்று கூறினார். காதற்று, பெண் இரண்டும் சாகியேதவசனம்; காதற்று-பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயர்; காதல்-பகுதி,

று-ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, லகரம் நகரமானது சந்தி. முதலீ
லுள்ள உம்மை எதிராதுதழீஇயதும், ஈற்றிலுள்ளது இறந்தது தழீஇ
யதுமாகவும், மற்ற இரண்டும் மேலுள்ளதை நோக்கத் தான் இறந்
தது தழீஇயதும், கீழுள்ளதை நோக்கத் தான் எதிராதுதழீஇயது
மாக நின்றன. பெண்ணி னென்பத னீற்றில் அவ் வும்மையும், எதிர்
மறைக் குறிப்பு வினையெச்சமாகிய இன்றி என்பதனீற்றில் இழிவ
சிறப்பும்மையும் தொகுத்தலாய் நின்றன; இல்-பகுதி, இ-வினையெச்ச
விசுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, லகர நகரங்கள் நகரமானது சந்தி,
முன்னின்ற சந்தி நகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம்; றி-விசுதி
எனினும் பொருந்தும். பாடல்-தொழிலாகுபெயர். காண்புழி - கிகழ்
கால வினையெச்சம்; காண்-பகுதி, ப்-எழுத்துப்பேறு, உழி-கிகழ்கால
வினையெச்ச விசுதி; இதையும், ஒருவழி என்பதையும் மற்றவற்
றோடுங் கூட்டுக. அழகு - சுருங்கச் சொல்லல் முதலியன. பாடெய்
தும் பாட்டேயுள் எனப் பாடமாயின், ஏகாரத்தை ஈற்றசையாக்கி
உரைக்க.

64. திரியழல் காணிற் றொழுவ விறகின்
எரியழல் காணி னிகழ்வ வொருகுடியில்
கல்லாது மூத்தானைக் கைவிடுவ கற்றான்
இளமைபா ராட்டு மூலகு.

(ப - ரை) திரி - திரித்தனாவி லேற்றிய, அழல் காணின்-விளக்
குச் சுடரைக் கண்டால், உலகு தொழுவ - தேயத்தார் மதித்துக் கை
கூப்புவர்; விறகின் - விறகினிடத்து, எரி அழல் காணின்-எரிகின்ற
சுடரைக் கண்டால், இகழ்வ - அவமதிப்பர்; ஒரு குடியில்-ஒரு குடும்
பத்தில், கல்லாது - (கல்வியைக்) கற்காமல், மூத்தானை - முதிர்ந்த
வனை, உலகு கைவிடுவ - தேயத்தார் ஏற்றுக்கொள்ளார்; கற்றான் -
கல்வியை யறிந்தவனிடத்துள்ள, இளமை - இளமைப் பருவத்தை,
உலகு பாராட்டும் - தேயத்தார் மதித்து ஏற்றுக்கொள்வர்.

(வி-ரை) “உரோமபத னென்றுள னவ்வுலகை யாள்வோன்’ என்பதுபோல உலகென்னும் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர் தேயத் துக்காயிற்று. கொண்டு முடியும் சிறப்புவினையினால் பலவின்பாலாய் நின்ற உலகு இடவாகுபெயர்; தொழுவ - பலவின் படர்க்கை வினை முற்றி; தொழு-பகுதி, வ-எதிர்கால இடைநிலை, அ-பலவின்படர்க்கை விசுதி. திரி-தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; திரி-பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருண்மை விசுதி புணர்ந்து கெட்டது; பொருள் : திரிச்சுப்பட்டதென்பது. கல்வி யறிந்தவனிடத்துள்ள இளமையை மதித்து ஏற்றுக்கொள்வா ரென்பதற்குக் கல்வி யறிந்தவனை இளமை நோக்கி யவமதியாமல் கல்வியறிவை நோக்கிமதித்து ஏற்றுக்கொள்வ ரென்பது கருத்து. அழல்காணி னென்பதில் நிலைமொழி அஃறிணைப் பெயராதலாலும், இது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராதலாலும், [நன்-மெய்-கு-உசு-இன்படி] திரியாமல், [உருபு-கு-கசு-இன்படி] விகாரத் தியல்பாயிற்று. ஒரு பொருளின் குணத் தைப்பற்றி அன்றி, உருவத்தைப்பற்றி மதித்தலும் அவமதித்தலுங் கூடா.

65. கைத்துடையான் காழுற்ற துண்டாகும் வித்தின் முளைக்குழா நீருண்டே லுண்டாந் திருக்குழாம் ஒன்செய்யாள் பார்த்துநி னுண்டாகு மற்றவள் துன்புறுவ ளாயிற் கெடும்.

(ப - ரை) கைத்து உடையான் - பொருளை யுடையவன்; காழுற்றது - விரும்பிய பொருள், உண்டு ஆகும் - கிடைக்கும்; நீர் உண்டு எல் - (தன்னிடத்து) நீருள்ளதாயிருந்தால், வித்தின் முளைக் குழாம் உண்டு ஆம் - விதைகளினது முளைகளின் திரள் தேரன்றும்; ஒன் செய்யாள் - அழகிய திருமகள், பார்த்து-(ஒருவனது நன்மையைக்) கண்டு, உறிஞ்-சேர்ந்தால், திருக்குழாம் - பெருஞ் செல்வம், உண்டு ஆகும் - உண்டாகும்; அடின-அத் திருமகள், துன்பு உறுவன

ஆயின் - (அவனது தீமையைப் பார்த்துத்) துன்பப்படுவாளானால்,
கெடும் - (அப் பெருஞ் செல்வம்) இலதாகும்.

(வி - ரை) கைத்து - சாதியொருமை. காமுற்றது - இறந்தகால வினைப்பெயர்; காமுறு-பகுதி, அ-சாரியை, து-ஒன்றன் படர்க்கை விசுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியது விரித்தல் விகாரம், அதுவே காலங் காட்டியது, உகரக்கேடு சந்தி; காமம் என்பது கடைக்குறையாய், அதனோடு உறு என்னும் உரிவினையடி புணர்ந்து ஒருசொல்லின் தன்மைபபட்டு நின்றது. செய்யான் - பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; செம்மை-பகுதி, ஆள் என்னும் விசுதிப் புணர்ச்சியில் மை விசுதி கெட்டு, மகரம் யகரமாகி, அது தனிக்குறின் முன்னொற்றாதலால் இரட்டி முடிந்தது; பொருள்: நடுவுநிலைமை யுடையா ளென்பது. வித்தின் முளை-கிளைத் தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். முளைக்குழாம் - ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமைப் பொருளதாகிய அவ் வேற்றுமைத்தொடர். பொருளுடையான் தான் விரும்பியதை விரும்பியபடி அடைவான்; விதைகள் நீரின் சம்பந்த மிருந்தால் முளைக்கும்; வஞ்சக முதலிய தீக்குண மில்லான் செல்வப்பொருளைப்பெறுவான்; உடையான் பெருனென்பது.

66. ஊனுண் டுழுவை நிறம்பெறுஉ நீர்நிலத்துப்

புல்லினு னின்புறுஉங் காலேய நெல்லின்

அரிசியா னின்புறுஉங் கீழெல்லாந் தத்தம்

வரிசையா னின்புறுஉ மேல்.

(ப - ரை) ஊன் உண்டு - தசையை யுண்டு, உழுவை-புலிகள், நிறம்பெறும் - (உடலின்) ஒளியை அடையும்; காலேயம் - பசுக் கூட்டம், நீர் நிலத்து-நீர்வளமுள்ள நிலத்தில் முளைத்த, புல்லினுண் இன்புறுஉம் - புல்லினாலே சுகித்திருக்கும்; கீழ் எல்லாம் - கீழ்மக்க ளெல்லாம், நெல்லின் அரிசியான்-நெல்லி லுண்டாகிய அரிசியினால்,

இன்புறாஉம் - உள்ள மகிழ்வர்; மேல் - மேன்மக்கள், தத்தம் (பிறரால் செய்யப்படும்) தத்தமக்குரிய, வரிசையான் - முறையாகிய உபசாரத்தினால், இன்பு உறும் - உள்ள மகிழ்வர்.

(வி - னா) புல்லினரிசி முதலியவற்றி னீக்குதற்கு 'நெல்லினரிசி' என்றும், அதுவுஞ் சிறந்த தென்பதற்கு அடை கொடாது 'நெல்' என்றுங் கூறினார். கீழ்மக்கள் உபசாரத்தினால்லாமல் நல்லணவினாலும், மேன்மக்கள் நல்லணவினா லல்லாமல் தக்க உபசாரத்தினாலும் மன மகிழ்வ ரென்பது. இன்பு-பண்புப்பெயர்; இன்பகுதி, பு-பகுதிப்பொருண்மை விசுதி; விசுதிமேல் விசுதியாய் அம் விசுதி பெற்று இன்பமெனவும் வரும். அளபெடைகள் இன்னிசை நிறைக்க வந்தன. கீழ், மேல்-பண்பாகுபெயர்கள். அடுக்குப்பன்மைப் பொருளது.

67. பின்னவாம் பின்னதிர்க்குஞ் செய்வினை பென்பெறி முன்னவா முன்ன மறிந்தார்கட்—தென்னும் [னும் அவாவா மடைந்தார்கட் குள்ளந் தவாவாம்
* அவாவிலார் செய்யும் வினை.

(ப - னா) பின் - (செய்யத் தொடங்கிய) பின்பு, அதிர்க்கும் - நடுக்கத்தைத் தருகின்ற, செய் வினை - செய்யப்படும் தொழில்கள், பின்ன- (ஆராய்ந்து துணியாதார்க்குப்) பின்தோன்றுவன; என் பெறினும் - பெரும் பயனை அடையக்கூடுமாயினும், முன்னம் - (செய்யத் தொடங்கும்) முன்னே, அறிந்தார்க்கு - ஆராய்ந்து துணிந்தவர்க்கு, முன்ன - (அச் செய்வினைகள்) முன்னே தோன்றுவன; என்னும் * (பரம்பொருள்ல்லாத) எதன் விருப்பத்தையும், அடைந்தார்க்கு - கொண்டவர்க்கு, உள்ளம் - (அதுகாரணமாக உள்ளத்தில், அவா ஆம் - (விட்ட) விருப்பங்கள் உண்டாகும்; அவா - அவ் விருப்பம், இலார் செய்யும் வினை - இல்லாத துறவிகள் செய்யும் துறவறத் தொழில்கள், தவா ஆம் * கெடாவாம்.

(வி - ஸா) பின்ன, முன்ன என்பன பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையுமுற்றுகள். அவாவா மென்பதில் ஆமென்பது செய்யு மென்முற்று, மற்ற மூன்றும் அசைகள். என் இரண்டும் வினாப் பெயர்கள்; எவனென்பதன் மரூஉ அல்ல. உம்மைகளிரண்டில் முன்னது உயர்வுசிறப்பு; பின்னது இழிவுசிறப்பு. தவா-பலவின் படர்க்கை எதிர்மறை வினையுமுற்று; தவு - பகுதி, ஆ-பலவின் படர்க்கை எதிர்மறை வினையுமுற்று வினா, உகரக்கேடு சந்தி. அவா-முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இம் முதனிலை யடியாக அவாவுதல், அவாவினான், அவாவினான் என வினை விசிற்பங்கள் பிறக்கும். நடுக்குதற்கு எதுவாகிய* தொழில்கள் முன்னே ஆராயு மியல்பில்லாதவர்க்குச் செய்யத் தொடங்கிய பின் இப்படிப்பட்டவையென்று தோன்றும்; ஆராயு மியல்புள்ளவர்க்கு அத் தொழில்கள் இன்னவையெனச் செய்யத் தொடங்கு முன்னமே தோன்றும்; துறவிகளாயிருந்தும் கடவுள் ளல்லாத மற்ற எப்பொருளிலாவது விருப்பம் லைப்பாராநால் அது காரணமாக, முன்னே விட்டிருந்த விருப்பங்க ளெல்லாம் உண்டா கும்; அவ விருப்ப மில்லாத துறவிகள் தங்கள் செய்யுந் துறவறத் தொழில்கள் இனிது நிறைவேறும். 'பின்னவ- முன்னர்க்குப் பின்னதிர்க்குஞ் செயவினை' என முதலடியும், 'வரவிலார் செய்யும் வினை' என ஈற்றடியும் வேறுபாடுள்ள பாடமு முள்ளன; முன்னர்க்கு - முற்பட ஆராயாதவர்க்கு எனவும், வரவு இலார்-யாதொரு வரவு மில்லார் எனவும் உரைக்க.

68 கைத்திலார் நல்லவர் கைத்துண்டாக் காப்பாரின்
வைத்தாரி னல்லர் வறியவர் பைத்தெழுந்து,
வைத்தாரி னல்லர் பொறுப்பவர் செய்தாரின்
நல்லர் சினையா தவர்.

(ப - ஸா) கைத்து - பொருள், உண்டு ஆக - உண்டாயிருக்க,
காப்பாரின் - (பொருளாலாகும் பயனை அடையாமல்) அழைக்க காப்

பவரினும், வைத்து இலார்-அப்பொருளில்லாதவர், நல்லவர்-(உலகத்தாரால் பழிக்கப்படாமையால்) நல்லவராவர்; வைத்தாரின்-(பொருளை) வைத்து இறந்தவரினும், வறியவர் - தரித்திரர், நல்லர் - (வைத்து இறவாமையால்) நல்லவராவர்; பைத்து எழுந்து-கோபித்து எழுந்து, வைதாரின் - நிந்தித்தவரினும், பொறுப்பவர் - (அந்நிந்தையைப்) பொறுத்துக்கொண்டிருப்பவர், நல்லர் - நல்லவராவர்; செய்தாரின் - உபகாரம் செய்தவரினும், சிதையாதவர் - அவ்வுபகாரத்தை மறவாதவர், நல்லர் - நல்லவராவர்.

(வீ - ரை) பொருளுண்டாயிருக்க, அப் பொருளினால் கிடைக்கும் அறத்தைச் செய்துகொள்ளாமல் வீணே அதைக் காப்பவரினும் அப் பொருளில்லாதவர் அறிவுடையோரால் பழிக்கப்படாமையால் அவரும், தாமும் அதுபவியாமல் பொருளைவைத் திறப்பவரினும் வைத்திறவாத தரித்திரரும், கோபித்து நிந்திப்பவரினும் அந்நிந்தையைப் பொறுப்பவரும், உபகாரஞ் செய்தவரினும் அதை மறவாதவரும் நல்லவர் என்பது. வைத்தாரினேன இறந்தகாலத்தாற் கூறினமையால் இறந்தா ரென்பது பெற்றும். ஐந்தனுருபுகள் எல்லைப் பொருளின். ஒருவர் நிந்தித்த நிந்தையைப் பொறுக்குங் காலத்தும் அந்நிந்தை மனத்தால் நினைக்கப்படுதலால் மறத்தல்போல அவ்வளவு நன்மையுடைய தல்லாமையால் பொறுப்பவரை 'வைதாரினல்லர்' என்றார். ஆக என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது; வை என்னும் பகுதி பலபொருளொருசொல்லாதலால் வைத்தார், வைதாரென்பவற்றிற் காண்க. 'கைத்திலார் நல்லவர் கைத்திழந்த மாக்களின்' எனவும், 'கைத்திலர் நல்லவரான் கைத்துண்டாக் காவாரின்' எனவும் பாடமுண்டு. 'கைத்து இழந்த மாக்களின் - தாய் தேடிய பொருளை (வீணே) இழந்த மக்களைப்பார்க்கினும், கைத்து இல்லார் நல்லவர் - பொருளில்லாதவர் நல்லவராவர்' எனவும், 'கைத்து உண்டாக் - பொருள் தமக்குக் கிடைத்திருக்க. காவாரின் - (இரப்பவர் முதலு

லோரைக்) காக்கமாட்டாதவரினும், கைத்து இலர் நல்லர் - பொருளில்லாதவர் நல்லவர்' எனவும் முறையே உரைக்க.

69. மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை யொருவன்
முகனுரைக்கு முன்னின்ற வேட்கை யகனீர்ப்
பிலத்தியல் புக்கா னுரைக்கு நிலத்தியல்பு
வான முரைத்து விடும்.

(ப - ரை) மகன் - புத்திரன், தந்தை - தந்தையினுடைய, நலத்தை - நற்குணத்தை, உரைக்கும் - (தான் நற்குண முடைமையால் பிறர்க்கு) அறிவிப்பான்; ஒருவன் முகன் - ஒருவனுடைய முகம், முன் நின்ற வேட்கை - (அவனது) மனத்திலுள்ள விருப்பத்தை, உரைக்கும் - (பிறர்க்கு) அறிவிக்கும்; அகல் நீர் - பாவின் நீரையுடைய - பிலத்து இயல் - பள்ளத்தினது நிலையை, புக்கான் உரைக்கும் - (அதில்) இறங்கினவன் (பிறர்க்கு) அறிவிப்பான்; நிலத்து இயல்பு - நிலத்திலுள்ள மக்களது தன்மையை, வானம்-மழை, உரைத்துவிடும் - (பெய்தும் பெய்யாதும் அவர்க்கு) அறிவிக்கும்.

(வி - ரை) ஒருவனது நற்குணம் அவனது புத்திரனது நற்குணத்தினாலும், உள்ளக் கருத்து முகக்குறியினாலும், மிக்க நீரையுடைய பள்ளத்தினது ஆழம் அதில் இறங்கிவந்தவனாலும், மனிதர்களது நன்மை காலமழை பெய்தலினாலும், தீமை பெய்யாமையினாலும் விளங்குமென்பது கருத்து. புக்கா னுரைக்கும் என்பதொழியுமற்ற மூன்றும் கிளக்குந்போலக் கூறும் மாபுமுவுமையையாகிய இலக்கணை, நிலம், வானம் - இடவாகுபெயர். மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை என்பதற்குத் தந்தை செய்த நல்வினையை அவன் புத்திரன் கல்வி யறிவு செல்வமுடையவனா யிருத்தலால் அறிவிப்பானென்றும், அசனீர்ப்பிலத் தென்பதற்கு அகன்ற தன்மையுடைய பிலத்தின தென்றும், நிலத்தியல்பு வானமுரைத்துவிடு - மென்பதற்கு

நிலத்தினது தன்மையை அதில் விழுந்த மழைநீர் அறிவித்துவிடு
மென்றும் உரைக்கினும் பொருந்தும். முன்னமென்பது முன் என
நின்றது; இது தொழிலாகுபெயர். முகத்தில் தோன்றுதற்கு முன்
னமே மனத்தில் தோன்றிய தாதலால் மனத்தை முன்னென்ற
ரெனினும் பொருந்தும்.

70. பதிநன்று பல்லா ருறையி னொருவன்
மதிநன்று மாசறக் கற்பின்— நுதிமருப்பின்
ஏற்றான்வீ ரெய்து மினநிரை தான்கொடுக்கும்
சோற்றான்வீ ரெய்துங் குடி.

(ப - ரை) பல்லார்-(முயற்சியுடைய) பல குடிகள், உறையின்-
வசித்தால், பதி நன்று - நாடு சிறப்புடையதாகும்; மாசு அற-(விபரீ
தம் ஐயம் ஆகிய) குற்ற மில்லாமல், கற்பின் - (கற்கத்தகும் தூல்
களைக்) கற்றால், ஒருவன் மதி நன்று-ஒருவனது அறிவு தெளிவுடைய
தாகும்; நிரை இனம்-பசுக் கூட்டம், நுதி மருப்பின்-கூர்மையாகிய
கொம்புகளுடைய, ஏற்றான்-ரிஷபத்தினாலே, வீறு எய்தும் - (அச்ச
மில்லாமல்) தைரியத்தை யடைந்திருக்கும்; குடி - தன் குடும்பம்,
தான் கொடுக்கும் - (முயற்சியுடைய ஒருவன்) தான் கொடுக்கின்ற,
சோற்றான் - உண்டியினால், வீறு எய்தும் - பெருமை யடைந்
திருக்கும்.

(வி - ரை) பசுக்கூட்டத்துக்குப் பிற வுயிர்களால் வரும் துன்
பம் நீக்கவல்லது என்பார் 'நுதிமருப்பினேர்' என்றார். நுதிமருப்
பின் ஏற்றான் வீரெய்து மென்பதற்கு ஒரு புலத்தில் மேய்கையில்
தம்மில் கூர்மையாகிய ஒருரிஷப மிருந்தால் பசுக்கூட்டம் அச்ச மில்
லாமல் மேயு மென்பது கருத்து. நிரை பசுவுக்கும், பசுக்கூட்டத்துக்
கும் பெயராயினும் இனமென்றமையால் பசுவுக்காயிற்று. 'தலைமை
பற்றிச் சோற்றானென்றாயினும், "ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொ

எற் குறித்தே” என்பதனால் கறி முதலியவற்றையும், ஆடையணி முதலியவற்றையுங் கொள்க. நன்றென்னும் இரண்டும் ஆக்கவினைக் குறிப்புமுற்றுகளாதலால் ஆக்கச் சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டு நின்றன; நன்மை - பகுதி, ஒன்றன்படர்க்கை றுவ் விசுதிப் புணர்ச்சியில் மை கெட்டு, லகரம் நகரமாதலாகிய சந்தி பெற்று, அது நகர மாதலாகிய விகாரம் பெற்று நன்றென முடிந்தது. ஆர் விசுதி புணர்ந்தமையால் பல்லாரென்னும் பல்லோர் படர்க்கைப் பெயரில் லகரம் இரட்டியது. இனநிரை ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமைப் பொருளில் புணர்ந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகிய நிரையின மென்பது பின் முன்னாக மாறி நின்றது; நிரை என்பதற்குப் பசுக் கூட்டமெனப் பொருள் கொண்டு இன நிரை என்பதை இருபெய ரொட்டுப் டண்புத் தொகைநிலைத்தொட ரெனினும் ஒக்கும்.

71. ஊர்ந்தான் வகைய கலினமா நேர்த்தொருவன்

ஆற்றல் வகைய வறஞ்செய்கை தோட்ட

குளத்தனைய தூம்பி னகலங்க டத்தம்

வளத்தனைய வாழ்வார் வழக்கு.

(வி - ரை) கலின மா - கடிவானம் பூண்ட குதிரைகள், ஊர்ந்தான் - (தம்மேல்) ஏறி நடத்துவோனுடைய, வகைய - (நடத்தும்) வகைக் கிசைந்தன ஆம்; அறம் செய்கை - துறவறத்தைச் செய்யுஞ் செய்கைகள், நேர்ந்த ஒருவன் - (செய்ய) உடன்பட்ட ஒருவனது; ஆற்றல் வகைய-வலியின் வகைக் கிசைந்தன; தூம்பின் அகலங்கள்-தூம்புகளினுடைய விரிவுகள், தோட்ட - தோண்டப்பட்ட, குளத்து அனைய-குளங்களின் அளவின ஆம்; வாழ்வார்-(இல்லாளோடு கூடி) வாழ்வாரது, வடிக்கு - செய்கைகள், தத்தம் வளத்து அனைய - தம் முடைய வருவாயின் அளவின ஆம்.

(வி - ரை) நேர்ந்த என்னும் பெயரெச்சத்திற் தொகுக்கப்பட்டது. ஆற்றல் வகைய என்பதனால் அறம் துறவறத்துக்காயிற்று.

துறவறத்துக்குரிய விரதங்கள் பல ஆதலால் அவற்றைச் செய்யுஞ் செய்கைகளும், தூம்புகள் பல ஆதலால் அவற்றின் பன்மை நோக்கி அகலமும், பிரமசாரி முதலிய பதின்மருக்கும் பகுத்துண்ணல் முதலியவற்றால் வாழ்வாரது செய்கையும் பலவாயின. விரதங்கள் பல ஆவன-தன் வலிக்குத் தக்கபடி இன்ன அறம் செய்வே னென்றும், இன்ன பாவம் ஒழிவே னென்றும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளுவன, வகைய - தொழிலடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று; வரு-பகுதி, ஐ-புடைபெயர்ச்சி விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இவற்றால் முடிநக வகை-பகுதி, ய்-சந்தி, அ-பலவீன்படர்க்கை விசுதி. அனைய - பண படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று; அத்தனை என்பதன் மருஉ ஆகிய அனை - பகுதி, ய் - சந்தி, அ - பலவீன் படர்க்கை விசுதி. தூம்பு - பண்பாகுபெயர்; உட்டொளை. வழக்கு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; அது செய்கையை யுணர்த்திற்று. தோட்ட-இறந்த காலப் பெயரெச்சம்; தோள் - பகுதி, ட் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்ச விசுதி, ளகரம் டகரமானது சந்தி.

72. ஊழியு மாண்டெண்ணி யாத்தன யாமமும்

நாழிகை யானே நடந்தன தாழ்வியாத்

தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர் வெற்றென்றார்
வெஞ்சொலா லீன்புறு வார்.

(ப - ரை) ஊழியும் - யுகமுடிவுகளும், ஆண்டு எண்ணி - வருடங்களால் எண்ணப்பட்டு, யாததன - அளவு செய்யப்பட்டன; யாமமும் - சாமப்பொழுதும், நாழிகையானே - ஏழரை நாழிகையினாலே யே, நடந்தன - (அளவு செய்யப்பட்டுக்) கழிந்தன; தாழ்வியாமல் - காலத்தை நீட்டிக்காமல், (விளரவில்) தெற்றென்றார் கண்ணே - தெளிந்தவரிடத்திலே, தெளிந்தனர்-(நல்லோர்) ஐயமறக் கற்றனர்; வெற்றென்றார்-அறிவாகிய பயனில்லாதவர், வெம் சொலால்-(பிற னை வைத) கடுஞ் சொற்களினால், இன்பு உறுவார்-உள்ளும்கிழ்வார்.

(வி-ரை) யுகங்களும் இத்தனை வருடங்களெனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன; சாமப்பொழுதுகளும் இத்தனை நாழிகையென எண்ணப்பட்டன; இவ்வாறு பெருகவும், சிறுகவும் காலங் கழிதலை உணர்ந்த நல்லவர் தம் காலத்தை வீண்கால மாக்காமல், கற்று வல்லாரிடத்தில் நூல்களை ஆராய்ந்து தெளிந்து இன்புறுவார்; அறிவில்லாத தீயோர் பிறரை நிந்தை கூறி, அதனால் மகிழ்வா ரென்பது கருத்து. யாத்தல்-சுட்டுதல், யாத்தன-பலவின் படர்க்கைச் செயப்பாட்டு வினையாகிய இறந்தகால வினைமுற்று; யா-பகுதி, க்-சந்தி, கு: அ-சாரியை, உகரக் கேடும் பகரத் தோற்றமும் சந்தி, படு - செயப்பாட்டு வினைப்பொருண்மை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டலும் உகரக் கேடும் சந்தி, அன்-சாரியை, அ - பலவிற்படர்க்கை விசுதி; படு விசுதி முதலியன தொகுத்தல். ஆண்டு - யாண்டென்பதன் மருஉ. தெற்றென்றார் - பல்லோர் புடர்க்கை இறந்தகாலச் செயப்பாட்டு வினைமுற்று; இது செயப்பாட்டு வினைப்பொருண்மைப் படு விசுதி முதலியன தொகுத்தகாய் நின்றது. ஏ இரண்டும் தேற்றம். தாழ்வி யாம லென்னும் பிறவினையாகிய எதிர்மறை வினையெச்சம் ஈறு தொகுக்கப்பட்டது. வெற்றென்றா ரெனடதில் வெறுமை அறி வின்மைக்காயிற்று. வெற்றென்றா ரென்பது 'வெட்கின்றார்' என வும பாடடேத முளது; 'வெள்ளறிவினர்' என்பது பொருள்.

73. கற்றான் நளரி நெழுந்திருக்குங் கல்லாக
பேதையான் விழ்வானேற காண்முரியு மெல்லாம்
ஒருமைதான் செய்த கருவி தெரிவெண்ணின்
பொய்யாவித் தாகி விடும்.

(ப-ரை) தற்றான் - கல்வியறிவுடையான், தளரின்-(ஒருகாலத் தில்) தளர்ச்சி யடைவாருயின், எழுந்திருக்கும் - (அத் தளர்ச்சியி னின்று) நீங்குவான்; கல்லாத - கல்வியறிவில்லாத, பேதையான் - பேதையானவன், விழ்வான் எல்-(தன்னிலையினின்றும்) தளர்ந்தால்,

கால் முரியும் - (அதற்கு) ஊன்றுகோலாகிய முயற்சி கெடுவான்; ஒருமை - ஒரு பிறப்பிலே, தான் செய்த எல்லாம் - ஒருவன் செய்தன ஆகிய வினைகளெல்லாம், கருவி-(மறுமைப் பயனுக்குக்) காரணங்களாகும்; எண்ணின் - ஆராயுமிடத்து, தெரிவு - (ஐயமில்லாமல் தெளிந்த) தெளிவு, பொய்யா வித்து-(முத்தி யடைதற்கு உண்மையாகிய காரணம், ஆகிவிடும் - ஆகாமற்போகாது.

(வி-ரை) ஐயமாவது-மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ எனத் துணிவு பிறவாமை. வீழ்ந்தவனெழுதற்கு ஊன்றுகோல்போல வுள்ளது அவன் முயற்சிபே ஆகலால் காலென்பதற்கு முயற்சிமென்றும். கால் - உவமையாகுபெயர். கல்வியறிவுடையான் இடுக்க ணேரிட்டபோது, அதினின்றும் நீங்குதற்குரிய உபாயம் இன்னதென வுணர்ந்து செய்து நீங்குவான்; கல்வியறிவில்லாதவன் இடுக்கணில் அகப்பட்டால் தான் நீங்குதற்குச் செய்யும் முயற்சியும் பயன்படாமல் அழிவான்; ஒரு பிறப்பில் ஒருவன் செய்த இருவினைகளும் மறுமையில் அவன் அதுபவிக்கும் இன்பத்துக்கும், துன்பத்துக்கும் காரணங்களாகும்; ஐயத்தி னீங்கிய அறிவானனுக்கு அவ்வறிவு முத்தி யடைதற்குச் சிறந்த கருவியாகுமென்பது கருத்து. எழுந்திருக்கும் - செய்புமென்றும்; எழு - பகுதி, த் - சந்தி, து - சாரியை, இரு - பகுதிப்பொருள் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, சந்தித்தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம், அனைத்து மொருபகுதி, க்-சந்தி, கு - சாரியை, உம் - எதிர்கால விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; இது பெயரெச்சம் வினைமுற்றானது. எல்-எனிலென்பதன் மரூஉ; இது தானடுத்த வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்க்கினது. பேதையான்-பண்படியாகப் பிறந்தபெயர்; பேதைமை ஆன்விசுதிப் புணர்ச்சியில் மையீறு கெட்டு, யகர மெய்ச்சந்தி பெற்றது; இப்பகுதியேபண்பாகுபெயராய் அவனை உணர்த்தலுமென்று. செய்தபலவின் படர்க்கை இறந்தகால வினையாலனையும் பெயர். பொய்யா

வித்து-பொய்யாத வித்தென ஈறு கெட்ட பெயரச்சத் தொகாநிலைத் தொடராகவும், பொய்யாமையாகிய வித்தெனப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராகவுங் கொள்க. ஆகிவிடு மென்பதில் விடு துணிவுப் பொருண்மை விசுதி.

74. தேவ ரணையர் புலவருந் தேவர்

தமரணைய ரோரு ருறைவார் தமருள்ளும்
பெற்றன்னர் பேணி யொழுக்குவார் கற்றன்னர்
கற்றாரைக் காத லவர்.

(ப-ரை) புலவரும் - அறிவுடையாரும், தேவர் அணையர்-தேவரை ஒப்பாவர்; ஓர் ஊர் - அவ்வறிவுடையோ ரிருக்கும் ஊரில், உறைவார் - வசிப்பவர், தேவர் - அத்தேவர்களுக்கு, தமர் அணையர் - உறவினரை ஒப்பாவர்; பேணி-(அவர் நட்பினைப்)பாதுகாத்துக்கொண்டு, ஒழுக்குவார் - (அவர் குறிப்பின்படி) நடப்பவர், தமருள்ளும் - அவ்வுறவினருள்ளும், பெற்றன்னர்-(அப்புலவர்களது அறிவைப்)பெற்றாலொப்பர்; கற்றாரை - அக் கல்வியறிவினரை, காதலவர் - விரும்புமாணக்கர், கற்றன்னர் - (எல்லா நூல்களையும்) கற்றற்போல்வர்.

(வி-ரை) மேல் வருவனவற்றைத் தம் அறிவால் முன் ஆராய்ந்தறிதலால் புலவரைத் 'தேவரணையர்' என்றும், அப்புலவர் கூறும் நூற்பொருள்களைப் பலமுறையும் கேட்டு அக்கல்வியறிவைச் சிறிது பெறலால் ஊராரைத் 'தமரணையர்' என்றும், பிரியாமல் சார்ந்து நடத்தலால் அச் சார்ந்து நடப்பவர் அப்புலவரறிவை மிகுதியும் பெறலால் அவரைப் 'பெற்றாலொப்பர்' என்றும், அவர்பால் முறையே சற்கு நன்மாணக்கர் அவாறிவை முற்றும் பெறலால் அவரைக் 'கற்றாலொப்பர்' என்றங் கூறினர். புலவர் - பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; புலமையென்னும் பகுதி, பல்லோர் படர்க்கை அர் விசுதிப் புணர்ச்சியில் மையீறு செட்டு, வகரவுடம்படு மெய்யாகிய சந்தி

பெற்று முடிந்தது; அறிவைப்பற்றியே புலவரென்பது தேவர்க்கும், அறிஞருக்கும் வழங்கும். தமர் - பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்; தாம்-பகுதி, அர்-பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, பகுதி ஆ அவ்வானது குறுக்கல் விகாரம். தமருள்ளும் என்ற உம்மை உயர்வுசிறப்பு. ஏழனுருபு கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளது. காதலவர் - ஈறு திரிந்த குறிப்பு வினைப்பெயர்.

75. தூர்ந்தழியும் பொய்பிறந்த போழ்தே மருத்துவன்
சொல்கென்ற போழ்தே பிணியுரைக்கும் நல்லார்
விடுகென்ற போழ்தே விடுக வுரியான்
தருகென்ற ருயம் வகுத்து.

(ப - ரை) பொய்-(நட்புக்கொண்ட இருவரில் ஒருவனிடத்து) பொய், பிறந்தபோழ்தே - முளைத்தபோதே, தூர்ந்தழியும் - (நட்பாகிய பாத்தி) தூர்ந்துபோம்; மருத்துவன் - வைத்தியன், சொல்க என்றபோழ்தே - (பிணியாளியை நோக்கி) சொல்லுக என்று கேட்டபோதே, பிணி உரைக்கும்-(அவன்) நோயைச் சொல்லுவான்; நல்லார் - நல்லறிவினர், விடுக என்றபோழ்தே - தீச்செயலை ஒழிக என்று சொல்லினபோதே, விடுக-(அதை) ஒருவன் ஒழியக்கடவன்; உரியான் - பாத்தியதை யுடையவன், தருக என்னின் - (தன் பாகத்தைத்) தாக்கடவாயென்று கேட்டால், தாயம் வகுத்து - உரிமைப் பொருளைப் பங்கிட்டு, விடுக - (ஒருவன்) தாக்கடவன்.

(வி - ரை) விடுக என்னுஞ் சொல்லைப் பின்னுங் கூட்டுக; நட்பின் நிருவருள் ஒருவனிடத்துப் பொய்யொழுக்க முண்டாயின் அந் நட்புக் கெடும்; நோயாளியை நோக்கி, யாது நோயென வைத்தியன் கேட்டபோதே நோயை உள்ளபடி சொல்வான்; நாணத்தால் மறைத்து வேறொன்றைக் கூறுவானாயின், வைத்தியன் கொடுக்கு மஞ்ச்தால் உள்ள நோய் தீராமல் வேறு நோயு முண்டாம்; அறிவுடை

யார் ஒருவனிடத்துத் தீச்செயலைக் கண்டு, இதை நீ ஒழிக என்ற னட்டில் அதை அவன் செய்யாம லொழியக்கடவன்; ஒழியாளுயின், அச்செயல் அவனுக்குக் கேட்டைத் தரும்; பாத்தியதை யுடையவன் தனக்குரிய பாகத்தைக் கொடுவென்றமட்டில், மற்றவன் பங்கிட்டுத் தரக்கடவன்; தராளுயின், வழக்குளதாகிப் பொருள் குறைந்துபோ மென்பது கருத்து. பொழுதென்னுஞ் சொல் போழ்தெனச் சிதைந்தது; போதெனவுஞ் சிதைந்துவரும்; இம்மருஉ முழுகல் மூழ்கவெனவும், விழுதல் வீழ்தலெனவும் வினையிலும் வரும். ஏ - தேற்றம். மருத்துவன் - பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்; மருந்து - பகுதி, வ-பெயரிடைநிலை, அன் - ஆண்பாற் படர்க்கை விசுவதி, பகுதி நகரம் தகராமானது வலித்தல் விகாரம்; பொருள்: மருந்தை இழைத்துக் கூட்டுவோ னென்பது, 'தூர்ந்தழியும்' என்பது 'தூர்ந்தொழியும்' எனவும், 'சொல்கென்ற' என்பது 'சொல்லென்ற' எனவும், 'உசியான் தருகெனின்' என்பது 'அதற்குரியான் தாவெனின்' எனவும் பாடபேத முண்டு.

76. நாக்கி னறிப வினியசுவை மூக்கினுன்

மோந்தறிப வெல்லா மலர்களு நோக்குள்ள
கண்ணினுற் காண்ப வணியவற்றைத் தொக்கிருந் ,
தெண்ணினு னெண்ணப் படும்.

(ப - னா) இனிய சுவை - இனிய சுவையுடைய பொருள்களை, நாக்கின்-நாக்கினால், அறிப-(யாவரும்) அறிவார்கள்; எல்லா மலர்களும் - எல்லா நன்மலரின் மணத்தையும், மூக்கினுன் மோந்து அறிப - மூக்கினால் மோந்து அறிவார்கள்; அணியவற்றை - அழகுள்ள பொருள்களை, நோக்கு உள்ள-காணுந்தொழிலமைந்த, கண்ணினுன் காண்ப - கண்களினால் காண்பார்கள்; தொக்கு இருந்து - (அறிவுடையோர் பலரோடு) கூடியிருந்து, எண்ணினுன் - கருத்தினால், ஏண்ணப்படும் - (கருத்துப்பொருள்) ஆராய்ந்தறியப்படும்.

(வி - ரை) காட்சிப் பொருள்களில் உணவுப் பொருளினது சுவையை நாக்கினாலும், மலர்களினது மணத்தை மூக்கினாலும், அழகுள்ள பொருளைக் கண்ணினாலும் அறிவார்கள்; “ஒருமொழி யொழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே” என்பதனால் மெய்யினால் வெம்மை, தண்மை முதலிய பரிசுத்தையும், செவியினால் இன்னேசை முதலிய வற்றையும் உணர்வார்க ளென்பதுங் கொள்க. கருத்துப்பொருளை எண்ணத்தினால் ஆராய்ந்துணர்வார்கள்; சுவை - பண்பாகுபெயர். எண்ணினு னென்றமையால் கருத்துப் பொருளென்பது அவாய் நிலையால் வந்தது. மூன்றனுருபு மூன்றும், ஐந்தனுருபொன்றும் கருவிப்பொருளன. நோக்கு-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். எண்ணப் படும்-செயப்பாட்டுச் செய்யுமென்முற்று. தொக்கிருந்து-இறந்தகால வினையெச்சம்; தொகு-பகுதி, இரு - பகுதிப்பொருள் விசுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியது விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்து மொருபகுதி, த் - சந்தி, த்-இறந்தகால இடைநிலை, உ - வினையெச்ச விசுதி, சந்தித் தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம்.

77. சாவாத இல்லை பிறந்த வுயிரெல்லாம்

தாவாத இல்லை வலிகளு மூவா

திளமை இயைந்தாரு மில்லை வளமையில்

கேடின்றிச் சென்றாரு மில்.

(ப - ரை) பிறந்த உயிர் எல்லாம்-பிறந்த எல்லா வுயிர்களிலும், சாவாத இல்லை - சாகாதவை இல்லை; வலிகளும் - வன்மைகளிலும், தாவாத இல்லை - கெடாதவைகளில்லை; மூவாது - மூத்துக்கழியாமல், திளமை இயைந்தாரும் இல்லை-திளமை நிலைக்கப்பெற்றவருமில்லை; வளமையில் - (பெற்ற) செல்வங்களில், கேடு இன்றி - (இடையே) அழிவை யடையாமல், சென்றாரும் இல் - முற்றும் அதுபவித்தவரும் இல்லை.

(வி - னா) உடல், வலி, இளமை, செல்வமென்னும் இவற்றின் நிலையில்லாமையை உணர்ந்து, வினாந்து அறஞ்செய்க என்பது கருத்து. சாவாத, தாவாத-பலவின் படர்க்கை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர், மூவாது - எதிர்மறை வினையெச்சம்; மூ - பகுதி, வ் - சந்தி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி, அனைத்துமொருபகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, உ - வினையெச்ச விசுதி, இதுவும் சாவாத என்பது குச்சாரியை பெற்று மூக்காது, சாகாது எனவும் வரும். பொதுப்பட வலிகளெனப் பன்மையாற் கூறினமையால் அறிவின் வலி, உடலின்வலி முதலியவை கொள்க. வளமை - பண்புப்பெயர்; வள் - பகுதி, அ - சாரியை, மை - பகுதிப்பொருள் விசுதி, மை - விசுதிப் புணர்ச்சியில் அகரச் சாரியை வருதல் "பாலமை யுணர்ந்தவன் பக்கம் பூண்டவே" என்னுங் கம்பநாடர்-செய்யுளிலுங் காண்க. இப் பெயர் தன் காரணமாகிய பொருட்கானமையால் காரியவாகுபெயர்; கேடு - முதலிலே திரிந்த தொழிற்பெயர்.

78. சொல்லா னறிப வொருவனை மெல்லென்ற

நீரா னறிப மடுவினை யார்கண்ணும்

ஒப்புரவி னுனறிப சான்றாண்மை மெய்க்கண்

மகிழா னறிப நறா.

(ப - னா) ஒருவனை - ஒருவனது தன்மையை, சொல்லான் - (அவன் பேசும்) சொல்லினாலே, அறிப-(அறிவுடையோர்) அறிவார்கள்; -மடுவினை - மடுவினது தன்மையை, மெல் என்ற - மென்மையாகிய, நீரான் அறிப-(அதிலுள்ள) நீரினாலே அறிவார்கள்; சான்று ஆண்மை - பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவற்றை யாளுந் தன்மையை, யார் கண்ணும் - எவரிடத்தும், ஒப்புரவினான் - (ஒப்பகடக்கும்) உலக நடையினால், அறிப-அறிவார்கள்; நறா - (ஒருவன்) மது உண்டமையை, மெய்க்கண்-(அவனது) உடலிற் றேன்றும், மகிழான் - களிப்பின் குறியால், அறிப - அறிவார்கள்.

(வி-ரை) அறிவுடையார் ஒருவனது தன்மையை அவன் சொல்லினாலும், மடுவின் தன்மையை அதனீரினாலும், ஒருவன் நற்குணங்களினால் நிறைவுடையனா யிருக்கையைச் செல்வரிடத்தும் வறியாரிடத்தும் உலக நடைக்குத் தவறுதலில்லாமல் அவன் நடக்கும் நடையினாலும், ஒருவன் கள்ளுண்டதை அவனுடலில் தோன்றும் களிக்குறியினாலும் அறிவார்கள். மெல்லென்ற-பண்புப்பொருண்மை குறித்த இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; மெல்லென் பகுதி, ந் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்ச விகுதி. ஒருவன், மடு - பொருளாகுபெயர். மகிழ்வின் காரியமாகிய குறியை மகிழென்றது காரணவாகுபெயர் சான்று-இறந்தகாலவினையெச்சம். ஆண்மை-தொழிற்பெயர்; இரண்டுசொல்லுந் தொக்கு சான்றாண்மையென ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டு இது நின்றது. யார் - யாவரென்பதன் மருஉ. உம்மை முற்றும்மை.

79. நாவன்றோ நட்பறுக்குந் தேற்றடில் பேதை
விடுமன்றோ வீங்கிப் பிணிப்பினவா அப்
படுமன்றோ பன்னூல் வலையிற் கெடுமன்றோ
மாறு ணிறுக்குந் துணிவு.

(ப-ரை) நா-(இதம் பேசாத)நாக்கு, நட்பு அறுக்கும் அன்றோ-(ஒருவரோடு கொண்ட) நட்பினை நீங்கச் செய்யுமன்றோ; வீங்கி -(ஒருவர் அன்பு) மிகுந்து, பிணிப்பின் -(சினேகத்தால்) கட்டினும், தேற்றம் இல் -(நட்பின் தன்மையை) அறியமாட்டாத, பேதை - அறிவில்; விடும் அன்றோ-(அந் நட்பை) ஒழிவானல்லனோ; அவா-(தன்மாணக்கனுடைய) விருப்பம், பல் தூல் வலையில் - பலதூல்களாகிய வலையில், படும் அன்றோ-உட்படுமன்றோ; மாறுள்-(பலரோடு கூடாள்ளும்) பகையில், நிறுக்கும் - நிறுத்தவல்ல, துணிவு ; துணிவினா, கெடும் அன்றோ-(அத் துணிவுடையான்) கெடுவானல்லனோ.

(வி - ஐ) கடுஞ்சொல் பேசுவோனை ஒருவருஞ் சிறேகியார்; தெளிவில்லாத மூடனை நல்வழிப்படுத்தக் கருதி, நல்லவர் மிகுந்த அன்பு காட்டிச் சேரினும் அவரைச் சாராமல் நீங்குவான்; நன் மாணாக்கனுடைய ஆசை பல நூல்களிலேயே தங்கும்; யாவரிடத்தும் அன்பு செய்யாமல் பகை செய்பவன் கெடுவா நென்பது திண்ணம். அன்று-எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று. ஒ-எதிர்மறை. அறுக்கும் முதலிய நான்கினோடு இரண்டு எதிர்மறைச் சொற்களோப் புணர்த்தது அத் தொழில்கள் நடந்தே விடுமென்னுந் துணியை யுணர்த்தற் கென்க. பண்பாகுபெயராகிய பேதை சொல்லால் அஃறிணையாத லால் அன்றென்னும் அத் திணைவினை கொண்டது; அன்றி, இது அருகி இருதிணை யைம்பாற்கும் பொதுவாதலால் புணர்த்ததெனி னும் ஒக்கும். அவா, மாறு-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அளபெடை செய்யுளியை நிறைக்க வந்தது. பிணிப்பினுமென்ற உயர்வுசிறப் பும்மை விகாரத்தால் தோக்கது.

80. கொடுப்பி னசனங் கொடுக்க விடுப்பின்

உயிரிடை யிட்ட விடுக்க வெடுப்பின்

கிளையுட் கழிந்தா ரெடுக்க கெடுப்பின்

வெகுளி கெடுத்து விடல்.

(ப-ஐ) கொடுப்பின்-(ஒருவன் ஒருவருக்கு ஒரு பொருளாக்) கொடுக்க வேண்டினால், அசனம் கொடுக்க - உணவைக் கொடுக்கக் கடவன்; விடுப்பின் - துறக்கவேண்டினால், உயிரிடை - உயிரினிட த்து, இட்ட - வைக்கப்பட்ட குற்றங்க ளைந்தையும், விடுக்கீ - துறக் கக்கடவன்; எடுப்பின்-தாங்கவேண்டினால், கிளையுள் - சுற்றத்தாருள், கழிந்தார் - பொருளில்லாரை, எடுக்க - தாங்கக்கடவன்; கெடுப்பின்- கெடுக்கவேண்டினால், வெகுளி கெடுத்துவிடல்-கோபத்தைக் கெடு த்துவிடக்கடவன்.

(வி-ரை) ஒருவன் உடலில் உயிர்வாழச் செய்வதும், போது மென்னுந் திருப்தியைத் தரவல்லதும் உணவே ஆதலால் அதனை வறியவர்க்குக் கொடுக்கவேண்டும்; உயிர்க்குற்றங்க ளேந்தும் முத் திக்குத் தடை ஆதலால் அவற்றை ஒழிக்கவேண்டும்; சுற்றத்தாரில் பொருளில்லாரைத் தாங்காவிட்டால் பழியும் பாவமும் உண்டாமாத லால் அவர்களைத் தாங்கவேண்டும்; நல்லோரைச் சாரவொட்டாமல் செய்தலால் கோபத்தைக் கெடுக்கவேண்டும் மென்பது கருத்து. வெ குளி குற்றங்க ளேந்தனுள் ஒன்றாயினும், மற்ற நான்கையும் போலா மல் ஒருவனுக்கு நன்மை தருவனவற்றைக் கூறும் நல்லோரை நீங் கச் செய்யுங் கொடுமைபற்றி 'வெகுளி கெடுத்துவிடல்' என்றார். குற்றங்க ளேந்தாவன: மயக்கம், அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் என்பன; இவை உயிர்க்குண மாதலின் 'உயிரிடை இட்ட' என்றார்; இவ்வாறு சொல்லியது இலக்கணை, 'இட்ட - இறந்தகால வினைப் பெயர். வெகுளி - தொழிற்பெயர்; இ - புடைபெயர்ச்சி விசுதி. அசனம்-வடமொழிப்பெயர். கெடுத்துவிடல் அல்லீற்று வியங்கோள் வினை; இதில் வீடு துணிவுப்பொருண்மை விசுதி.

81. நலனு மிளமையு நல்குரவின் கீழ்ச்சாம்

குலனுங் குடிமையுங் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம்
வளமில் குளத்தின்கீழ் நெற்சாம் பரமல்லற்
பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு.

(ப - ரை) நல்குரவின் கீழ் - வறுமையின் கீழமைந்த, நலனும் - நற்குணமும், இளமையும் - இளமையுருவும், சாம் - விளங்கமாட்டா; கல்லாமைக் கீழ் - கல்வியறியாமையின் கீழமைந்த, குலனும் - உயர் குலமும், குடிமையும் - உயர்குடிப்பிறப்பும், சாம் - விளங்கமாட்டா; வளம் இல் - நீராகிய வளப்பமில்லாத, குளத்தின் கீழ் - குளத்தின் கீழமைந்த, நெல் சாம் - நெற்பயிர் விளையமாட்டா; பரம் மல்லல் -

பாடி மிகுதியாகிய, பண்டத்தின் கீழ்-பொருளின் சமையின் கீழமை நீத, பகடு - எருதுகள், சாம் - விரைந்து செல்லமாட்டா.

(வி-ரை) தரித்திரனுடைய நற்குணமும், இளமை யுருவமும், கல்வியறி வில்லாதவனுடைய உயர்குலமும், உயர்குடிப்பிறப்பும், நீர் வளமில்லாத குளத்தின் கீழுள்ள பயிரும் பயன்படமாட்டா; பெருஞ் சமை ஏற்றப்பட்ட எருதுகள் விரைந்து ஓடா என்பது கருத்து. சாவு மென்னும் செய்யுமென் வினைமுற்று இடையே உயிர்மெய் கெட்டது. கல்லாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். வளம்-பண்புப் பெயர்; வள்-பகுதி, அம்-பகுதிப்பெயர் விசுதி. வளமில்-எழுவாய்த் தொகாநிலைத்தொடர். இவ்வுளம் - பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். பாரம் பரமெனக் குறுக்கலாயிற்று. பண்டம்-சினையாகுபெயர்; தானியாகுபெயருமாம். நெற்சாம் என்னும் எழுவாய்த் தொடரில் நிலை மொழி யீற்று லகரம் தனிக்குறின் முன் ஒற்றாதலால் திரிந்தது. நான், குலன் குறிலிணைமொழியின் கீழ்நின்ற மகரமாதலால் அம் மகரத்துக்கு னகரம் போலியாக வந்த மொழிகள்.

82. நல்லார்க்குந் தம்முரென் றாரில்லை நன்னெறிச்
செல்வார்க்குந் தமமுரென் றாரில்லை யல்லாக்
கடைகட்குந் தம்முரென் றாரில்லை தங்கைத
துடையார்க்குந் தம்முரென் றில்.

(ப - ரை) நல்லார்க்கும்-மிக்க கல்வி யறிவுடையார்க்கும், தம் ஊர் என்று - தமதுரென்று, ஊர் இல்லை - ஒருநில்லை; நல் நெறி - துறவற வழியில், செல்வார்க்கும் - நடப்பவர்க்கும், தம் ஊர் என்று - தமதுரென்று, ஊர் இல்லை - ஒருநில்லை; அல்லாத - (மேன்மையுடையா) அல்லாத, கடைகட்கும்-கீழானவர்க்கும், தம் ஊர் என்று - தமதுரென்று, ஊர் இல்லை-ஒருநில்லை; தம் கைத்து-தமது கையினை, உடையார்க்கும் - பொருளுடையாருக்கும், தம் ஊர் என்று - தமதுரென்று, இல் - ஒருநில்லை.

(வி-ரை) தாம் கற்ற கல்வியறிவினால் தாம் மகிழ்தலே அன்றித் தாங்கற்ற நூற்பொருள்களைப் பிறர்க்கும் எடுத்துக் கூறி, அவர்களையு மகிழ்வித்தலால் தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மை செய்வார் அவரே ஆதலால் அவரை 'நல்லார்' என்றார். கல்வியறிவுடையார்க்கு யாரும் பொருளுபகரித்தலும் மேற்படுத்தலும் செய்வா ராதலாலும், துறவிக ளுக்குப் பகைவர்-அயலவர் - நட்பின ரின்மையாலும், கீழானவர்க்கு நன்குமதிப்பா ரில்லாமையால் இழிதொழில் செய்து உயர்வாழ்தல் கூடுமாதலாலும், பொருளுடையார்க்கு எங்கும் இடமும் ஏவலும் வேண்டியபடி பெறக்கூடு மாதலாலும், அங் நால்வருக்கும் எவ்வரும்தம்மூர்போலவே ஆமென்பது கருத்து. நல்லார்க்கு மென்பதற்கு மிக்க அழகுடைய மாதருக்கு மென்றும், நன்னெறிச் செய்வார்க்கு மென்பதற்கு நல்லொழுக்கத்தில் நடப்பவருக்கு மென்றும் உரைத் தலுமாம். 'உடையார்க்கு மெவ்வருமூர்' எனவும் பாடமுண்டு. கடை-பண்பாருபெயர். கைத்துடையார்-ஏழாம்வெற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர். வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் அத்துச் 'சாரியை தோன்றித் தன்முத லகரம் கெட்டது. உடையார்-பணிபடியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரே ஆம். கைத்தென்பதை இங்குச் செல்வப்பொருளை உணர்த்தும் பெயரொணக் கொள்ளற்க.

83. கல்லா வொருவர்க்குத் தம்வாயிற் சொற்கூற்றம்
மெல்லிய வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றம்
அல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிருந்து தீங்கொழுகு வாள்.

(ப - 'ரை) கல்லாத ஒருவர்க்கு-கல்வியறிவில்லாத ஒருவருக்கு, தம் வாயில் - தமது வாயிற் பிறத்த, சொல் கூற்றம் - சொல் கூற்றுவ னும்; மெல்லிய வாழைக்கு - மென்மையாயுள்ள வாழை மரத்துக்கு, தான் ஈன்ற-தான் பெற்ற, காய் கூற்றம்-காய் கூற்றுவனும்; அல்லவை செய்வார்க்கு - பாவத் தொழிலைச் செய்பவருக்கு, அறம் கூத்

றம் - அறம் கூற்றுவனம்; இல் - தன் குடும்பத்துக்கு, இருந்து - அக் குடும்பத்தி லிருந்துகொண்டு, தீங்கு ஒழுகுவான்-செட்ட வழியில் நடப்பவன், கூற்றமே - கூற்றுவனே ஆம்.

(வி - ரை) பேதையர் மிகுதியும் பொய், குறளை, வன்சொற்களைப் பேசுவ ராதலால் அவர்க்கு அவர் வாய்ச்சொல்லும், பாவத்தொழிலைச் செய்வார்க்கு அறமும், தன் குடும்பத்துக்குக் கெட்ட நடையுள்ள பெண்ணும் கூற்றம்போலு மென்பது கருத்து. அவை நீங்காத துன்பஞ் செய்தலால் 'கூற்றம்' என்றார். சொல், காய், அறமாகிய அஃறிணைப் பொருள்களைக் கூற்றமென்னும் உயர்திணைப் பொருளாகவும், ஒழுகுவா னென்னும் பெண்பாற் பொருளைக் கூற்றமென்னும் ஆண்பாற்பொருளாகவும் உருவகப்படுத்தியது ஓர் மரபு வழுவமைதி. வாய்ச்சொல்லுக்கும், அல்லவைக்கும் அரசர் தண்டனை முதலியபரிகாரத்தால் அவ்விருவருந் திருந்துதல் கூடும்; தீங்கொழுகுவான் கெட்ட கற்பை மீண்டும் பெறக்கூடாமையால் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் 'கூற்றமே' என்றார். இல் - இடவாகுபெயர். இச்செய்யுளின் மூன்றாமடியை "என்பிலதனை" என்னுங் குறளுக்குப் பரிமேலழகர் ஆசிரிய வசனமாகக் கொண்டனர்.

84. நீரான்வி நெய்தும் விளைநில நீர்வழங்கும்

பண்டத்தாற் பாடெய்தும் பட்டினங் கொண்டாளும்
நாட்டான்வி நெய்துவர் மன்னவர் கூத்தொருவன்
ஆடலாற் பாடு பெறும்.

(ப - ரை) விளை நிலம் - விளைநிலத்துப் பயிர், நீரான் - (தன்னிலை பாய்கின்ற) நீரினால், வீறு எய்தும் - செழிப்பை அடையும், பட்டினம் - பட்டினமானது, நீர் வழங்கும் - கடலால் வழங்கப்படும், பண்டத்தான் - பொருள்களால், பாடு எய்தும் - பெருமை பெறும்; மன்னவர் - அரசர், கொண்டு ஆளும் - தமக்குள்ளாக்கி ஆளுகின்ற

நாட்டான் - நாட்டிலுள்ள குடிசளால், வீறு எய்துவர் - பெருமை பெறுவார்; கூத்து - கூத்தாடுதல் செய்யும் சபை, ஒருவன் ஆடலால் - (நடனத்தில் வல்ல) ஒருவனது கூத்தினாலே, பாடு பெறும் - பெருமை பெறும்.

(வி - ரை) வினோதிலம், நாடு - இடவாகுபெயர். முதனிலை பெறாத தொழிற்பெயராகிய கூத்து-தானியாகுபெயர். வினோதிலம் எனபதில் வினோ - வினைத்தொகைக்குறிப்பு. பல தீபங்களிலிருந்து கடலின் வழியாய் அத்தீபத்தா கொண்டு வரும் பண்டங்களை, இடத்து நிகழ் பொருளின் ரொழிலை இடத்தின்மேலேற்றி 'நீர் வழங்கும பண்டம்' என்றார்; இதை, "பலபல தீவிற்பண்டம் பகர்வபட்டின மென றோதும்" என்னும் நிகண்டுச் செய்யுள் லு முணர்க. 'நாட்டான்' லீ நெய்தமா மன்னன்' எனவும், 'பாடலாற் பாடு பெறும்' எனவும் பாடமுண்டு. இரண்டாவது நீர் தலைமைபற்றிய பெயர்.

85. ஒன்றாக்கல் பெண்டிர் தொழினல மென்றும்

அறனாக்க லந்தண ருள்ளம் பிறனாறும்

நாடுகோண் மன்னர் தொழினலங் கேடுக்கம்

கேளி ரொரீஇ விடல்.

(ப-ரை) பெண்டிர்-குலப்பெண்களுடைய, தொழில்-தொழில் களில், நலம் - சிறப்புள்ளது, என்றும் - கணவன் அழகு செல்வ முதலிய கெட்ட காலத்தும், ஒன்று ஊக்கல் - கற்பாகிய ஒன்றை மனவெழுச்சியோடு காததல்; அந்தணா உள்ளம் - பிராமணருடைய ஊக்கம், (என்றும்)-மிக்க வறுமை வந்தகாலத்தும், அறன்-தம குல தருமத்தை, ஊக்கல் - மனவெழுச்சியோடு செய்தல்; மன்னர் - அரசர்களது, தொழில்-தொழில்களில், நலம்-சிறப்பள்ளது, (என்றும்)- பெருஞ் செல்வத்தை அடைந்தகாலத்தும், பிறன் ஆளும் + பகைவ னுள் ஆளப்படும், நாடு - நாட்டை, கோள் - (அவனை அவனு) தம்

வசப்படுத்துதல்; கேளிர் - (ஒருவன்) உறவினரை, ஓரீஇவிடல் - நீக்கிவிடுதல், (என்றும்) - மிக்க வலியுடையனாகிய காலத்தும், கேடு ஊக்கம்-(தனக்கு) வரும் கேட்டை மனவெழுச்சியோடு செய்தலாம்.

(ப - ரை) குலப் பெண்களுக்குக் கற்பும், அந்தணர்களுக்குக் குலதருமம் கெடாத ஒழுக்கமும், அரசர்களுக்குப் பகைவனை வென்று அவனது நாட்டைத் தம் வசமாக்கும் முயற்சியும், நன்மையையும் உறவினரை நீக்கிவிட்டவனுக்கு அம்முயற்சி கேட்டையும் தருவன என்பது கருத்து. குலப்பெண்களுக்குரிய குணம், செய்கை என்பவற்றில் கற்போ டொப்பது இல்லாமையால் அதனை 'ஒன்று' என எண்ணலளவை யாகுபெயரார் கூறினர். கோள், கேடு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். நாடு கோள் என்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப்புணர்ச்சியாதலால் நிலைமொழி [நன்-உயிர்-கு-நந-இன்படி] டகரவொற்றிரட்டலும், [கடு-இன்படி] வருமொழிக் ககர மிசுதலும் பெறாமல், [உருபு - கக - இன்படி] விகாரத் தியல்பாயிற்று. செயப்படுபெரிருளில் வந்த ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராயின் நாட்டுக்கோளென வரும்; கேடுக்கம் என்பதற்கும் இவ்வாறு உரைக்க. ஓரீஇவிடல் - தொழிற்பெயர்; அளபெடை சொல்லிசையனபெடை. என்று மென்பது முதனிலைத் தீவகவணியாதலால் மற்றவற்றோடும் கூட்டுக. பெண்டிர், கேளிர் - பண்படி யாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப்பெயர்; இந்-பல்லோர் படர்க்கை விசுதி; பெண்-பகுதி, து - பகுதிப்பொருள் விசுதி, தகரம் டகர மாதல் சக்தி; பெண்டு - பெண்மை.

86.௬ தள்ளாமை வேண்டுங் கடிய வருதலால்

தள்ளாமை வேண்டுந் தகுதி யுடையன

நள்ளாமை வேண்டுஞ் சிறியாரோ டியார்மாட்டும்

கொள்ளாமை வேண்டும் பகை.

(ப - ரை) கடிய - (பிறர் பொருளைக் களவு செய்தால் பின்) அஞ்சத்தக்கவை, வருதலால் - நேரிடுதலால், கள்ளாமை வேண்டும் - களவு செய்யாமையே தகுதி; தகுதி உடையன - பெரியோரால் சொல்லப்படும்) தகுதியுடைய சொற்களை, தள்ளாமை வேண்டும் - தள்ளாமல் கொள்ளலே தகுதி; சிறியாரோடு - பேதையாரிடத்தில், கள்ளாமை வேண்டும் - சிநேகியாமையே தகுதி; யார்மாட்டும் - இளையாரிடத்தும், பகை கொள்ளாமை வேண்டும் - பகை கொள்ளா திருத்தலே தகுதி.

(வி - ரை) பேதையரிடத்து நட்புக் கொண்டால், அந்நட்பு: கொண்டவனுக்குப் பழியையும், பெருந் துன்பத்தையுந் தருதலால் சிறியாரோடு கள்ளாமையும், இடுக்கண் நேரிட்டவிடத்து இளையா ராலும் ஒருதவி பெறவேண்டி யிருக்குமாதலால் யாரிடத்தும் பகை கொள்ளாமையும் தகுதியாயின. அஞ்சத்தக்கவை இம்மையில் தண்டனையும், பழியும் மறுமையில் நாகத் துன்பமுமாம். கள்ளாமை முதலிய நான்கும் எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். வேண்டு மென்பவை நான்கும் தேற்றப் பொருள்பட்டே நிற்குந் தொழிற்பெயர்கள். கடிய - கடி என்னும் உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த பலவின் படர்க்கைப்பெயர்; குறிப்பு வினைப்பெயருமாம். இங்ஙனமன்றிக் கடுமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த அவ்விருவகைப் பெயரோனினும் குற்றமன்று. ஒடென்னும் மூன்றனுருபு ஏழாவத னிடப்பொருளில் வந்தது.

87. பெருக்குக நட்புரை நன்றின்பா லுய்த்துத்
தருக்குக வொட்டாரைக கால மறிந்தாய்
கருக் குக யார்மாட்டு முண்டி சுருக்குக
செல்லா விடத்துச் சினம.

(ப - ரை) நட்புரை - சிநேகரை, நன்றின்பால் - சுகவாழ்க்கை யில், உய்த்துநடத்தி, பெருக்குக - (ஒருவன்) பெருகச் செய்யக்கூட

வன்; காலம் அறிந்து - (பகைவர்மேல் செல்லும்) காலத்தை அறிந்து, ஆங்கு - அந்தக் காலத்தில், ஒட்டாரைத் தருக்குக-பகைவரிடத்துக் களிப்போடு (போர்க்குச்) செல்லக்கடவன்; யார்மாட்டும் - மக்க நட்பினரிடத்தும், உண்டி - (பலமுறை சென்று) உண்ணுதலை, அருக்குக - தவிர்க்கடவன்; சினம் செல்லாச இடத்து - (தன்) கோடம் செல்லுகற் குரியதாகாத இடத்தில், சுருக்குக - (அதைத்) தணியச் செய்யக்கடவன்.

(வி-ரை) தன்னின் எளியாரிடத்துத் தான் கோடங் கொள்வா னாயின் அது இம்மையில் புகழைத் தராமல் தன் வெற்றிக்குப் பதிப்பையும், மறுமையில் பாவத்தையும் தருதலால் அவ் எளிபா ரைச் 'செல்லாவிடம்' என்றார். ஒருவன் தன் உறவினரைச் சுகவாழ் வில் வைத்துப் பெருகச்செய்யக்கடவன்; வெற்றி கொள்ளுங் கால மறிந்து பகைவரிடத்துத் துணிவோடு போர்க்குச் செல்லக்கடவன்; நெருங்கிய உறவினரிடத்தும் பலமுறை சென்று உண்ணுகலைத் தவிர்க்கடவன்; எளியாரிடத்துத் தன் கோ ட் தணியக்கடவ மென் டது. செல்லாவிடத் தென்பதற்குத் தன்னினும் வலியாரிடத்தி லென உரைத்தால், அவரால் தனக்குத் தீங்கு வருதலை உணர்ந்து தானே சினம் கொள்ளாதுதலால் அஃது உரை அன்மை அதிக. ஒட்டாரை - உருபு மயக்கம்; அச்சொல் எதிர்மறை வினைப்பெயர்; ஒட்டி - பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்து மோரு பகுதி, ஆர் - பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, விசுதி ஆ கெட் டது முதற்குறை; இப் பகுதி தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொது ஆயினும் இஃககுத் தன்வினைப் பகுதியாய் நின்றது. அருக்குக- பிறவினையாகிய வியக்கோள்வினை உருகுதல் உருகுகென ஆனது போல, அருகென்னுந் தன்வினைப் பகுதி தல் விசுதி டணாநது கெட்டமாத்திரையில் அருகுகெனத் தனனெற்றிரட்டிப் பிறவினைப் பகுதியானது. நெருங்குதல் நெருகுகென்றானதுடேரல்ச் சுருங்கென்

ஊர் தன்வினைப்பகுதி அவ்வாறு விசுவாசம் புணர்ந்து கெட்டமாத்திரா யில் சுருக்கென மெல்லொற்று வல்லொற்றுகிப் பிறவினைப் பகுதி யானது. உண்டி-தொழிற்பெயர்; உண் - பகுதி, தி-புடைபெயர்ச்சி விசுவாசம், தகரம் டகரமானது சந்தி; இவ்வாறன்றித் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயரெனக் கொள்ளின், உண் - பகுதி, து-சாரியை. இ - செயப்படுபொருண்மை விசுவாசம், தகரம் டகரமாதலும், உகரங் கெடுத லும் சந்தி என்க; இங்ஙனங் கொள்ளுமையில் உண்ணுமென்னுஞ் சொல் வருவிக்க.

88. மடிமை கெடுவார்க ணிற்குங் கொடுமைதான்
பேணுமை செய்வார்க ணிற்குமாம் பேணிஞன்
நாணின் வரைநிற்பர் நற்பெண்டிர் நட்புமைந்த
தூணின்க ணிற்குங் களிற்று.

(ப - ஐ) மடிமை-சோம்புத்தன்மை, கெடுவார்கண் - (கல்வி செல்வ முதலியவை) கெடுவாரிடத்து, நிற்கும்-நிலைபெறும்; கொடுமை-தீமை, பேணுமை-(காக்கவேண்டு மவற்றைக்) காவாமையை, செய்வார்கண்-செய்யும் பேதையரிடத்து, நிற்கும்-நிலைபெறும்; நல் பெண்டிர்-நல்ல பெண்கள், பேணிஞன் (வரை)-விரும்பிக் கொண் டவனது எல்லையிலும், நாணின் வரை - நாணத்தினது எல்லையிலும், நிற்பர்-நிலைபெறுவர்; களிற்று-யானை, நட்டு - நடப்பட்டு, அமைந்த- (தனக்குத்) தகுந்த அளவாயுள்ள, தூணின்கண் நிற்கும் - தூணில் நிலைபெறும்.

(வி - ஐ) காக்கவேண்டுமவை குடிப்பிறப்ப, கல்வி, ஒழுக்க முதலியவை. கொண்டது எல்ல-அவன் சொல்லிய சொல்லி நெல்லையும், அவன் டீட்டி நெல்லையுமாம்; இக் கருத்தே புறநித் திருவள்ளுவர் “பிறன்வரைமாள்” எனக் கூறுதலுங் காண்க. வரை என்பதைப் பேணிஞ் நென்பதெனுகுங் கூட்டுக, கல்வி செல்வம் கெட்ட வேண்டியவாகளி-ததுச சோம்பலும், குடிப்பிறப்பின் மேன்

மை, கல்வி, ஒழுக்க முதலானவற்றைக் காத்துக்கொள்ளாதவரிடத் துத்திய செயலும், நற்பெண்டிரிடத்துக் கணவனுடைய சொல்லி னெல்லையையும், அவன் வீட்டி னெல்லையையும் கடவாமையும், நாணத்தி னெல்லையைக் கடவாமையும், கட்டுத்தறியினிடத்து யானே யும் நிலபெறும். டேனாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். தான், ஆம் - அசை.

89. மறையறிப வந்தண் புலவர் முறையோடு

வென்றி யறிப வரசர்க ளென்றும்

வணங்க லணிகலஞ் சான்றோர்க் கஃதன்றி

அணங்கை வணங்கலள் பெண்.

(ப - ரை) அம் தண் - அழகிய கருணையையும், புலவர் - அறிவையுமுடைய பிராமணர், என்றும் - எக்காலத்தும், மறை அறிப - வேதங்களை யாராய்வார்; அரசர்கள் - அரசர்கள், முறையோடு - (குடிகளைக் காக்கும்) முகித்யோடு, வென்றி - (பகைவரை) வெல்லுந் தொழிலையும், அறிப - ஆராய்வார்; சான்றோர்க்கு - (கல்வி யறிவு கேள்விகளால் நிறைந்தவர்க்கு, அணிகலம் - அணிதற்குரிய ஆபரணம், வணங்கல் - (யாவருக்கும்) டணிவுடையரா யிருத்தலாம்; பெண் - பெண்ணெனப்பட்டவர், (என்றும்) - எக்காலத்தும், அஃது அன்றி - (தண் கணவனாகிய) அத் தெய்வத்தை அல்லாமல், அணங்கை - வேறு தெய்வத்தை, வணங்கலள் - வணங்கல் செய்யாள்.

(வி - ரை) அருளையும், அறிவையுமுடைய பிராமணர்கள் வேதப் பொருளை ஆராய்வர்; அரசரெனப்படுவார் நீதியையும், பகைவரை வெல்லுந் திறத்தையும் ஆராய்வர்; கல்வி அறிவு கேள்விகளால் நிறைந்த பெரியவர்களுக்கு ஆபரணம் வணங்கத்தக்கவர்க்கு வணங்கலாம்; பெண்ணென்பவர் தண் கணவனை அன்றித் தெய்வங்களை வணங்காள். அணங்கு: பொருளால் உயர்த்தினையாலும், சொல்லால் அஃ

நினைவை ஒத்தலால் 'அஃதென' அஃநினைச் சொல்லாற் கூறிஞர். அகரச்சுட்டு உயர்த்தற் பொருளது. மனைவிக்குரிய தெய்வம் கணவனே ஆதலால், 'அஃது' என்றார். அஃது-சட்டுப்பெயர்; அ-பகுதி, து - ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, ஃ-விரித்தல் விகாரம்; இவ் விகாரம் பெருமல் அது எனவும் வரும். வணங்கலென உடலுக்குரிய வினையைக் கூறினாராயினும், "ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே" என்பதனால் பணிவை யுணர்த்துஞ் சொல்லையும் சிந்தித்தலையும் கொள்க. மறை-இறைவனுடைய குணங்களைக் கூடமாகச் சொல்வ தாதலால் முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர்; இப்படியல்லாமல் பிராமண ரொழிந்த மற்ற வருணத்தார்க்கு ஒதுவித்தல் முதலியனவாக மறுக்கப்பட்ட தாதலால் மற-பகுதி, ஃ-செயப்படுபொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி எனத் தொழில்படியாகப் பிறந்த பெயரெனினும் பொருந்தும். வென்றி - தொழிற்பெயர்; வெல் - பகுதி, தி - புடைபெயர்ச்சி விசுதி, லகர தகரங்கள் நகரமானது சந்தி, பகுதியீற்றுச் சந்தி நகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம்; இச் சொல் மெலித்தல் விகார மடையாமல் வென்றி எனவும் வழங்கும்.

90. பட்டாங்கே பட்டொழுகும் பண்புடையாள் காப்பினு
பெட்டாங்கே பெட்கும பிணையிலி முட்டினினும் [ம்
சென்றாங்கே சென்றொழுகுங் காமங் கரப்பினும்
கொன்றான்மே னிற்குங் கொலை.

(ப - ரை) பண்பு உடையாள் - நந்துணமுடைய பெண், பட்டாங்கே - (காவல் செய்பாவிடினும்) தன்னிபற்கையாகிய கற்புக்கே, பட்டு - உட்பட்டு, ஒழுகும் - நடப்பான்; பிணையிலி - (கணவனோடு) உடன்படுத லில்லாதவள், காப்பினும்-காவல் செய்தாலும், பெட்டாங்கே-(காவல் செய்வதற்கு முன் சாரர்களை) விரும்பிநிறைப்போலவே, பெட்கும் - விரும்பி நடப்பான்; காமம் - (ஒருவனுடைய) காமம், முட்டி உறினும் - இடையூறு கேரிடினும், சென்றாங்கே - (இடையூறு

பூறு நேரிடுதற்கு முன்) சென்றாற்போலவே, சென்ற - போய், ஒழுகும் - (தீய வொழுக்கத்தில்) நடக்கும்; கொலை - கொலைப்பாதகம், காப்பினும் - (பலர் நின்று) மறைக்கினும், கொன்றான்மேல் - அக் கொலை செய்தவன்மேல், நிற்கும் - நிலைபெறும்.

(வி - னை.) கற்பில்லாளுக்குக் காப்பினும் என்றமையால் கற்புடையாளுக்குக் காவல்செய்யாவிடுனும் என்ற சொல் வருவிக்கப்பட்டது. பட்டாங்கு-இயற்கை; இது பண்புப்பெயர். நற்குணமுடைய பெண் தனக்குரிய கற்பின் வழியில் நடப்பாள்; தீக்குணமுடைய பெண் தன் விருப்பின்படி நடப்பாள்; காழகன் என்ன தடை கேரிட்டாலும் அதை மதிக்காமல் வழக்கப்படி நடப்பான்; கொலையைப் பலர் கூடி மறைத்தாலும் அக் கொலைப்பாவும் தன்னைச் செய்தவனிடத்து நிற்கும். பெட்டாங்கு, சென்றாங்கு என்பவற்றைப் பெட்டால் ஆங்கு, சென்றால் ஆங்கு எனச் பிரிக்க; இவ்விருவினை யெச்சங்களினின்றும் தொகுக்கப்பட்டன. ஏ - இரண்டும் பிரிநிலை. உடையானது தொழிலை உடைமையாகிய காமத்தின்மேலேற்றிக் கூறினாயினும் காமமுடையான் முட்டுநீனும் சென்றாங்கே சென்றொழுதுவானென்பது கருத்தாகக் கொள்க. காப்பினும் முட்டுநீனு மென்ற உம்மைகள் உயர்வுசிறப்பும்மைகள். கொலை-காரணவாகுபெயர்.

91. வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும் பான்மொழியார்
இன்கண் பெருகி னினம்பெருகு மச்சான்ற
மென்கண் பெருகி னறம்பெருகும் வன்கட்
கயம்பெருகிற் பாலம் பெரிது.

(ப - னை). வன்கண் - (சேனைக்கு) வீரம், பெருகின் - மிகும் தால், வலி பெருகும் - (அரசனுக்கு) வலி மிகும்; பால் - பால்போலுஞ் சுவையுள்ள, மொழியார் - சொல்லையுடைய மனைவியரிடத்து, இன்கண் - (கடுகடுத்து கோக்காத) இனிய பார்வை, பெருகின் -

மிதுந்தால், இனம் பெருகும் - (கொண்டவனுக்கு) கல்லுறவினர் மிதுவார்; சான்ற - நிறைந்த, மெல் - மென்மையாகிய, அக்கண் - அவ்வருள், பெருகின் - (ஒருவனிடத்து) மிகுமானால், அறம் பெருகும் - (அவன் மேற்கொண்ட) துறவறம் மிகும்; வன்கண் - கொடுமையுள்ள, கயம் - கீழாகிய தன்மை, பெருகின் - (ஒருவனிடத்து) மிகுமானால், பாவம் பெரிது - பாவம் மிகும்.

(வி-ரை) இனம் பெருகுதற்கு இனிய பார்வையோடு இன் சொல்லும் கேண்டுமென்பார் 'பான்மொழியார்' என்றார்; இவ்விரண்டும் இவளாயின், அவள் வீட்டில் இனம் நெருங்கா சென்பது, "இவ்வாள் வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில், புலிகிடந்த தூறும் வீடும்" என்பதனாலு முணர்க. சேனை வீரமுடையதானால் அரணுக்கு ஆண்மை மிகும்; மனைவியர் குளிர்த் தார்வையும் இன் சொல்லு முடையரா யிருந்தால் அவர்கணவருக்கு உறவினர் பெருகுவார்; ஒருவனுக்கு அருள் மிகுமானால் அவனது துறவறம் பெருகும்; கொடுமையாகிய குணம் பெருகுமானால் பாவம் பெருகும். இன்கண், மென்கண் என்பவற்றில் கண் - கருவிபாகுபெயர். உடையாரது மென்மை அருளின்மே லேற்றப்பட்டது. அகரச்சுட்டு உயிர்க்குணம் பலவற்றன்னும் அருள் சிறந்ததாதலின் அச்சிறப்புப் பொருள்தந்து நின்றது.

92. இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்
வளமிலாப் போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றம்
கொஞ்சில் போழ்திற் சினங்குற்றங் குற்றம்
தழுவல்லார் கைத்துள்ள தூண்.

(ப - ரை) இளமைப் பருவத்து - (கல்வி யேறுதற்குரிய) இளமைப் பருவத்தில். கல்லாமை - (அக் கல்வியைக்) கற்காமல் விடுதல், குற்றம் - குற்றமாம்; வளம் - பொருள், இல்லாத போழ்தத்து - இல்லாத காலத்தில், வள்ளன்மை குற்றம் - கைக்குணம் உடைமை குற்றம்

மாம்; கிளைஞர் இல் போழ்த்தில்-உறவினர் (தன் பக்கத்தில்) இவ்
லாத காலத்தில், சினம் - (பகைவர்மேற் கொள்ளும்) கோபம், குற்
றம் - குற்றமாம்; தமர் அல்லார் - உள்ளன்பில்லாருடைய, கைத்து
உள்ளது - இடத்திலுள்ள உணவை, உண்ண - உண்ணுதல், குற்றம்-
குற்றமாம்.

(வி - ரை) கல்லாமை முதலிய காரணப்பெயர்கள் குற்றமென்
னுந் தங் காரியப் பெயர்களின்மேல் நின்றன. கல்லாமை முதலிய
வை தம்மையுடைய ஒருவனுக்கே அன்றி அவனைச் சார்ந்தவர்க்
கும் தீராத் துன்பத்தைத் தருமென்பது கருத்து. கல்வி கற்பதற்
குரிய இளமையை வீணே கழித்தலும், தான் உயிர் வாழ்தற்கு மேற்
பட்டுப் பொருளில்லாத காலத்தில் ஈகைத்தன்மையுடையனாயிருத்த
லும், தனக்குப் பக்கத்துணையாக உறவின ரில்லாதகாலத்தில் பகைவ
ரைக் கோபித்தலும், உள்ளன்பில்லாரிடத்து உணவு கொள்ளுத
லும் ஒருவனுக்குக் குற்றந் தருவனவாம். தமரென்றது இங்கு உள்
ளன்புடையாரை, வளம் - காரியவாகுபெயர். வள்ளன்மை-பண்புப்
பெயர்; வன்-பகுதி, ன்-சந்தி, அல் - பகுதிப்பொருள்-விகுதி, அப்
பொருளதாகிய மை விகுதி விகுதிமேல் விகுதி. போழ்தத்து, கை
த்து என்பவற்றில் அத்தச்சாரியை ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருட்
புணர்ச்சிக்கண் வந்தது. கிளைஞரில், தமரல்லர் இரண்டும் எழுவாய்த்
தொகாநிலைத்தொடர். தமரென்பதில் தாம்-பகுதி. 'தமரல்லா ரில்'
லகத் தூண்' எனவும் பாடமுண்டு.

93. எல்லா விடத்துங் கொலேதிது மக்களைக்

கல்லா வளர விட நீது நல்லார்

நலந்தீது நாணற்று நிற்பிற் குலந்தீது

கொள்கை யழிந்த விடத்து.

(ப-ரை.) எல்லா இடத்து - (வேள்வி முதலிய) எல்லா இடங்
களிலும், கொலை - (ஒருயினைக்) கொலை செய்து, நீது - (செய்து)

னுக்குத்) தீயதாகும்; மக்களை - தன் புத்திரர்களை, கல்லாமல் வளர-
(கல்வியைக்) கற்காமலே வளரும்படி, விடல் தீது-(தந்தை)விடுதல்
(தனக்கே அன்றி அச்சிறுவர்க்கும்) தீயதாகும்; நல்லார் - மாதர்கள்,
நாண் ஆற்று - நாண் மில்லாமல், நிற்பின் - (பல ஆடவர் முன்னும்)
நின்றால், நலம் - (அவருடைய) அழகு, தீது - (அவர்க்கே அன்
றித் தங் கணவருக்கும்) தீயதாகும்; கொள்கை - (வருணத்துக்குத்
தக்கபடி) கொண்ட ஒழுக்கம், அழிந்தவிடத்து - கெட்டபின், குலம்-
(அக் கெட்டோனுடைய) குலம், தீது-கெட்டதாகும்.

(வி - ரை) வேள்வி முதலிய எல்லாவிடமாவன-வேள்வி தன்
னுடம்பைப் பெருக்கல், வேட்டையாடல் என்பன. எவ்விதத்திலும்
ஒருபிரைக் கொலை செய்தலும், தம் சிறுவர்களைக் கல்வி கற்காமலே
வளரவிடுதலும், பெண்கள் நாண்மில்லாமல் பல ஆடவர் முன் நிற்பா
ராயின் அவரது அழகும், வருணத்துக்குரிய நடை அழிந்தால் அக்
குலமும் கேட்டைத் தருவன ஆம். கொள்கை - தொழிலாகுபெயர்;
தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயருமாம்; கொள் - பகுதி, கு-சாரியை,
ஐ - செயப்படுபொருண்மை விசுவதி. அழிந்தவிடத்து - இறந்தகால
வினையெச்சம்; அழி - பகுதி, த் - சந்தி, து: அ - சாரியைகள், உக
ரக் கேடும் வகரத் தோற்றமுஞ் சந்தி, இடம்-இறந்தகால வினையெ
ச்ச விசுவதி, சந்தித் தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம், விசுவதி
கள் யாவும் இடைச்சொலாதலால், இடம் பகுதியாய் விற்க, இதனோடு
து என்னும் பகுதிப்பொருள் விசுவதி, தகரச் சந்தியோடு புணர்கதது
என்க. கல்லாம லென்னும் எதிர்மறை வினையெச்சம் மல் ஈறு
தொகுத்தலாய் நின்றது.

94. ஆசார மென்பது கல்வி யறஞ்சேர்ந்த .
பேரக முடைமை பொருளாட்சி யார்கண்ணும்
கண்ணோட்ட மின்மை முறைமை தெரிந்தாள்வான்
• உண்ணாட்ட மின்மையு மில்.

(ப - ரை) ஆசாரம் என்பது - நல்லொழுக்கமென்று சொல்லப் படுவது, கல்வி - (ஒருவன் கற்ற) கல்விப் பயனாகும்; அறம் சேர்ந்த - அறத்தோடு பொருந்திய, போகம் உடைமை - சுகாதுடையம், பொருள் பொருளின் பயனாகும்; யார்கண்ணும் - எல்லாரிடத்தும் கண்ணோட்டம் இன்மை - தாட்சிணிய மில்லாதிருத்தல், ஆட்சி - ஆளுகையாம்; உள் நாட்டம் இன்மை - (குடிகளுடைய நன்மையைத் தன்னுள்ளத்தில்) ஆராய்த லில்லாமை, இல் - இல்லாதிருத்தல், தெரிந்து ஆள்வான் - (பெரியாரோடு) எண்ணி அரசாள்வானது, முறைமை - நீதியாம்.

(வி-ரை) தான் கற்ற கல்விக்குப் பயன் அக் கல்விக்குத் தகுதியாக நடக்கும் ஒழுக்கமாம்; தான் தேடிய பொருளுக்குப் பயன் அறநெறி தவறாமல் சுகங்களை அதுபவித்தலாம்; அரசாளுகை யாவரிடத்தும் தாட்சிணியம் வையாமல் நீதியைச் செலுத்துவதாம்; அரசு செய்வோன் தன் குடிகளினுடைய நன்மையை ஆராய்ந்து நடத்தல் அரசுக்கு முறையையாம். இல் என்னும் பண்படி எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்ப் பொருள்பட நின்றது. இன்மையும் என்கிற உம்மை சாரியை. முறைமை தெரிந்தாள்வான் என்பது பின் முன்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி ஆதலால் தெரிந்தாள்வான் முறைமை எனக் கூட்டுக. யார்கண்ணும் என்பதில் யாவ ரென்னும், வினாப்பெயரின் மனுவ ஆகிய யார் என்பதில் முற்றும்மையால் யா எஞ்சாமைப் பொருள் தந்து நின்றது; "முற்றும்மை யொரோவழி எச்சமும் ஆகும்" என்பதனால் யார்கண்ணும் என்னும் முற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிச் சிலரிடத்துக் கண்ணோட்டம், உண்மையுங் கொள்க; அச்சிலராவார் தன்னோடு பழகினவர், துறவியர், தாய் தந்தையர் முதலானார்.

95. கள்ளி னிடும்பை களியறியு நீரிடும்பை

புள்ளி னு ளோங்க லறியு திரப்பிடும்பை

பல்பெண்டி ராள னறியுங் கரப்பிடும்பை
கள்வ னறிந்து விடும்.

(ப - ஐ) கள்ளின் இடும்பை - கள்ளினு லுண்டாம் துன்பம், களி - கள்ளுண்டு களிப்பவன், அறியும் - அறிவான்; நீர் இடும்பை - நீரினு லுண்டாம் துன்பத்தை, புள்ளினுள் - பறவைகளுள், ஒங்கல் அறியும் - உயர்ந்து பறக்கும் சாதகப்பறவை அறியும்; நீர்ப்பு இடும்பை - (மனக் குறைவுகளை) நிரம்பச் செய்தலினு லுண்டாம் துன்பத்தை, பல்பெண்டிர் ஆளன் - பல மனைவியரை ஆளுகின்ற கணவன், அறியும்-அறிவான்; கரப்பு-(உடையவன் தன் பொருளை) ஒளித்து வைப்பதினு லுண்டாம், இடும்பை - துன்பத்தை, கள்வன் - பொருளைக் களவு செய்வோன், அறிந்துவிடும்-அறியாமலிரான்.

(வி-ஐ.) கள்ளினிடும்பை முதலிய நான்கும் பண்புத்தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்க ளாயினும் அந்த ஆறாவது மூன்றாவதற்குரிய ஒதுப் பொருண்மையிலீ வந்ததாதலால், அப் பொருள தோன்ற ஆஃ நான்கிற்கும் உரை சொல் லப்பட்டது. ஒருவன் கள்ளுண்டதினால் மனம் மொழி மெய் மூன் றும் தன் வசப்படாதவனாதலே அன்றி அறிவழிந்து வரம்பு கடந்த கடையை யுடையானு மாதலாலே பலராலும் பழிப்பையும், தண்டித் தலையும் பெறுகின்றமையின் கள்ளி னிடும்பையைக் களியும், கண் ணொளி முழங்காதபடி மின்னலுக்கும், செலிப்புலன் கெடாதபடி இடியோசைக்கும், தான் கெடாதபடி இடிக்குந் தப்பி மேகதானா யை யுண்டு உயிர் வாழ்வதாதலால் நீரிடும்பையைச் சாதகப்புள்ளும், தன் மனைவிய ரிருவருக்கும் ஆடை அணி முதலியவற்றைச் சமனாகத் தான் கொடுக்கினும் மற்றவனோடு என்னை ஒத்தவனாகக் கருதின னெனவும், ஒருத்தியோடு தான் முகமலர்ந்து பேசின் மற்றொருத்தி அவனோடு இனிது பேசினு னெனவும், மற்றும் பலவா ருவும் அவர்கள் தன்னோடு பிணங்கும் பிணக்கைத் தீர்க்கும் இடுக்க

ணில் தேர்ச்சியுடையாளுதலால் நிரப்பிடும்பையைப் பல் பெண்டி-
ராளனும், உடையவன் தன் பொருளை மண்முதலிய இடங்களில்
சேமித்தும், காவல் செய்து மிருக்க, அஃதறிந்து சோர்வு பார்த்துத்
தான் வருந்திக் களவு செய்தலால் கரப்பிடும்பையைக் கள்வனும்
அறிவ ரென்றார். சாதகப்புள் தரையிலுள்ள நீரை உண்டால் உயிர்
மாயு மாதலால் மேக தாரையை ஆகாயத்திலேயே உண்ணும். களி
என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஒங்க-லென்னும் விசுதி
பெற்ற தொழிற்பெயரும் களிப்பவனுக்கும், பறவைகளில் உயர்ந்து
பறக்கும் சாதகப் பறவைக்கும் முறையே தொழிலாகுபெயராய்
வந்தன; களி - வினைமுதற் பொருண்மை விசுதியாகிய இசுரம்
புணர்ந்து கெட்டதெனினும் பொருந்தும். நிரப்பு - பிறவினை முத
னிலைத் தொழிற்பெயர்; தன்வினை முதனிலை நிரப்பு. கள்வன் -
எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர்.

96. வடுச்சொ னயமிலார் வாய்த்தோன்றுங் கற்றார்வாய்ச்
சாயினுந் தேர்ன்று கரப்புச்சொ றிய [சொல்
பரப்புச்சொல் சரன்னோர்வாய்த் தோன்று கரப்புச்
கீழ்கள்வாய்த் தோன்றி விடும்.

(ப - ரை) வடுச் சொல் - (பிறருடைய) குற்றத்தை வெளிப்
படுத்தஞ் சொற்கள், நயம் இலார் வாய் - நீதி யில்லாதவருடைய
வாயில், தேர்ன்றும் - பிறக்கும்; கரப்புச் சொல் - வஞ்சித்த லமைந்த
சொற்கள், கற்றார் வாய் - (அற நூல்களைக்) சற்றவர் வாயில், சாயினும் -
செல்வங் கெடுவாராயினும், தோன்று-பிறவா; தீய - (ஒருவர்க்குத்)
தீமையாயினவற்றை, பரப்புச் சொல் - மிகுத்தலைச் செய்கின்ற
சொற்கள், சரன்னோர் வாய் - (உற்குணங்களால்) நிறைந்தோரது
வாயில், தோற்று - பிறவா; கரப்புச் சொல் - (இரப்பவர்க்குத்)
பொருளை மறைத்து மறக்குஞ் சொற்கள், கீழ்கள் வாய் - கீழ்மக்கள்
வாயில், தோன்றி விடும் - பிறவாமலிரா.

(வி - ரை) தீய பரப்புச் சொற்களாவன - ஒருவரிடத்து இல்லாத குற்றங்களை அவர்மேல் ஆரோபித்து அவர்க்குத் தீமையைத் தரக்கூறுஞ் சொற்கள். வஞ்சனைச் சொல் செல்வங் கெட்ட காலத்தில் உண்டாகுவதாதலால் சாயினு மென்ற உம்மை உயர்வுசிறப்பு. பிறர் குற்றத்தை வெளிப்படுக்குஞ் சொற்கள் நீதியில்லாதவர் வாயில் பிறக்கும்; வஞ்சகமாகிய சொற்கள் தங்கள் செல்வப்பொருள் கெடுவதாயிருந்தாலும், அறநூல்களைக் கற்றறிந்தவர் வாயில் உண்டாகமாட்டா; பிறர்க்குத் தீமையாயினவற்றைப் பெருக்குகின்ற சொற்கள் நற்குணங்களை யுடையார் வாயில் பிறக்கா; பொருளுடையார் யிருந்தும் இல்லையென மறுக்குஞ் சொற்கள் கீழ்மக்கள் வாயில் பிறக்காமலிரா. பரப்பு-பிறவினை முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இதனைப் பரம்பு என்னுந் தன்வினைப் பகுதி மெல்லொற்று வல்லொற்றாதலாகிய விகாரம் பெற்றதென்றாவது, பா என்னுந் தன்வினைப் பகுதி, பிறவினை படுத்தும் புல் விசுதி பகாச் சந்தியோடு புணர்ந்த பதமென்றாவது கொள்க. பரப்புச்சொல் - இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைவினைத் தொடர்; விரிந்தால் பரப்பையுடைய சொல்லென விரியும். தீய - பண்படியாகப் பிறந்த பலவின் படர்க்கைப் பெயர்.

97. வாழிழையார் முன்னர் வனப்பிலார் பாடிவர்

சாலு மவைப்படிற் கல்லாதான் பாடிலன்

கற்று னொருவனும் பாடிலன் கல்லாதார்

பேதையார் முன்னர்ப் படின.

(ப - ரை) வால் இழையார் முன்னர்-குற்ற மில்லாத ஆரண் ததை அணிந்த மாதரிடத்து, வனப்பு இலார் - அழகிலாத ஆடவர், பாடு இலர்-பெருமை யடைதலில்லார்; கல்லாதான்- (பல நூல்களைக்) கற்காதவன், சாலும் - (கல்வியறிவு சேர்விகளால்) நிறைந்த, அவைப் படின - சபையில் சேர்ந்தால், பாடு இலன் - பெருமை யடைதலில்லன்; கற்றான் ஒருவனும் - கல்வியறிவுடையார்.

ஞகிய ஒருவனும், கல்லாதார் (முன்னர்ப்படின்) - கல்வி யில்லா
ரிடத்துச் சேர்ந்தால், பாடு இலன் - பெருமை யடைதலிலன்;
டேதையார் முன்னர்ப் படின் - யாதும் அறியாரிடத்தும் சேர்ந்
தால், (பாடு இலன்) - பெருமை யடைதலிலன்.

(வி-ரை) சாலுமென்னும் இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில்
இடத்தின்மேல் நின்றது. உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை.
முன்னர்ப் படின் என்பதனைக் கல்லாதார் என்பதனோடுங் கூட்டுக.
மூன்றாமடியையும், நான்காமடியையும் தனித்தனி இரண்டு முடி
பாகப் பொருள் கொள்ளாமல் ஒரே முடிபாகக் கொள்ளின் தூற்
பெயரோடு முரணுமாதலால் இரண்டு முடிபாகக் கூறிலும், மங்கை
பர்களிடத்து அழகில்லாத ஆடவர்களும், கற்றுவல்லவர் கூட்டத்தில்
படியாத மூடனும், கல்வியறிவில்லாதவ ரிடத்தும் ஒன்றும் அறி
யாத பேதையாரிடத்தும் கற்றுவல்லவனும் நன்குமதிப்பை அடை
யார்கள். இவர் என்னுங் குறிப்பு வினாமுற்று செயப்படுபொருள்
குன்றியதும், செயப்படுபொருள் குன்றாததமாய் வருவதாதலால்,
வணப்பிலார் பாடிலார் என்பவற்றைத் திணைவழு வமைதியாகவும்,
வணப்பையிலார் பாட்டையிலார் எனக் கொண்டு இரண்டாம்வேற்று
மைத் தொகைநிலைத்தொடராகவுங் கூறுக.

98. மாசு படினு மணிதஞ்சீர் குன்றாவாம்
பூசிக் கொளினு மிருப்பின்கண் மாசோடும்
பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்.

(ப - ரை) மணி - இரத்தினங்கள், மாசு படினும் - அழுக்குச்
சேர்ந்தாலும், தம் சீர் குன்ற ஆம்-தம்முடைய ஒளி குறையா ஆகும்;
பூசிக்கொளினும்; (ஒருவன்) கழுவிக்கொண்டாலும், இரும்பின்கண் -
இரும்பில், மாசு ஓடும் - துருப் பரவும்; கீழ் - கீழ்மகன், தன்னைப்
பாசத்தான் இட்டு - தன்னைத் தளையிலிட்டு, விளக்கினும் - அறிவு
விளக்கச் செய்தாலும், மாசு உடைமை - (தான்) குற்றமுடையனா

யிருத்தலை, காட்டிவிடும்-(பிறர்க்குக்) காட்டாமலிரான்; தனையிலிட்டு அறிவு விளங்கச் செய்யாவிடினும் குற்றமுடையன யிருத்தலைக் காட்டாம லிரான்.

(வி - ரை) பாசத்துளிட்டு விளக்காவிடினும் மாசடைமை காட்டிவிடும் என்னும் நான்காம் வாக்கியத்தை உம்மையால் தழுவ வைத்தார்; ஆதலால், இச்செய்யுளும்நான்கு பொருளையே கூறியதாகக் கொள்க. முன் செய்யுளையும், இச்செய்யுளையும் மூன்று பொருளையே கூறியன ஆகக்கொண்டு நான்மணிக்கடிகை என்னும் பெயர், மிகுதி பற்றிய பெய ரெனினுமாம். இரத்தினங்கள் அழுக்குப்படிந் திருந்தாலும் தம்மொளி கெடா; அதுபோல, உயர்குடியில் பிறந்தவர்கள் வறுமையினால் இடுக்கண்பட்டாலும் தம் மியற்கையாகிய மேன்மைக்குணம் கெடார்கள்; கழுவி வைத்தாலும் இருப்புக் கருவிகள் துரு ஏறுதல் நீங்கா; கீழ்மக்கள் தங்களை விலங்கு பூட்டி நல்லறிவை விளங்க உணர்த்தினாலும், அவ்வாறு செய்யாமல் உணர்த்தினாலும் சங்கண் இயற்கையாகிய இழிகுணத்தைக் காட்டாமலிரார். படின என்னும் எதிர்கால வினையெச்சத்துக்குப் பகுதி ட்டி. உடைமை - செயப்படு பொருள் குன்றாத குறிப்புத் தொழிற்பெயர்.

99. எண்ணெக்குஞ் சான்றோ ரரிபராத் தீராமை
புண்ணெக்கும் போற்றா ருடனுறைவு—பண்ணிய
யாழொக்கு நடடார் கழறுஞ்சொல் பாழொக்கும்
பண்புடையா ளில்லா மனை.

(ப - ரை) சான்றோர்-(கல்வி யறிவு கேள்விகளால்) நிறைந்த வரை, அரியர் ஆக -(கிடைத்தற்கு) அருமையுடையாராக, தீராமை-(ஒருவன்) நீங்காதிருக்குங் கருத்து, எண் ஒக்கும் - ஆராய்ச்சியை ஒக்கும்; போற்றாருடன் - பகைவுரோடு, உறைவு - வசித்தல், புண் ஒக்கும் - புண்போலத் துன்பஞ் செய்வதாகும்; நடடார் - சினேகர், கழறும் சொல் - இடித்துச் சொல்லுஞ் சொல், பண்ணிய-குறைவில்

லாத நரம்புக் கட்டமைந்த, யாழ் ஒக்கும் - யாழினிசைபோல் (செவிக்கு) இனியதாரும்; பண்பு உடையான் - நற்குணமுடைய மனைவி, இல்லா மனை - இல்லாத வீடு, பாழ் ஒக்கும் - பாழாகிய மனையை ஒத்திருக்கும்.

(வி-ரை) கல்வி யறிவு கேள்விகளினால் நிறைந்த பெரியவர்களைத் தனக்குக் கிடைத்தற்கு அருமையுடையவர்களாக எண்ணி அவர்களை விட்டு நீங்காத எண்ணம் ஒருவனுக்கு நல்ல ஆலோசனையாம்; பகைவரோடு வசித்தல் புண்போலத் துன்பம் தரும்; சிநேகர் பேசுஞ் சொல் யாழி னிசைபோலக் காதுக்கும் மனத்துக்கும் இன்பம் தருவதாகும்; நற்குணமுடைய மனையாளில்லாத வீட்டைப் பாழ் வீட்டைப்போல உறவினர் முதலானோர் நெருங்கார். 'சான்றோர் மரியாதிற் றீரமை' எனவும் பாடமுண்டு; பொருள்: 'பெரியோரை நெடுநாள் பழகினவரைப்போல நீங்காமலிருத்தல்' என்பது. மரீஇய ரென்பது மரியரெனக் குறுக்கல் பெற்றது. எண்-முதலிலைத் தொழிற்பெயர். அரியரா என்பதில் விசுவாமி முதலியவை தொகுத்தல். பாழ் - பண்பாகுபெயர், யாழ் - கருவியாகுபெயர்.

100. ஏரி சிறிதாயி னிரைநு மில்லத்து
வாரி சிறிதாயிற் பெண்ணுரு மேலைத்
தவஞ்சிறி தாயின் வீணையுரு மூரும்
முரண்சிறி தாயிற் பகை.

(ப - ரை) ஏரி-(ஊரிலுள்ள) ஏரியானது, சிறிது ஆயின் - நீர் குறைந்ததானால், நீர் அருகும்-(அவ்வூர்க் கிணறு முதலியவற்றின்) நீர் குறையும்; இல்லத்து - இல்லவாழ்க்கையில், வாரி - (கணவனுக்கு) வருவதாய் பொருள், சிறிது ஆயின் - குறைந்ததானால், பெண் - மனையாள், ஊரும் - (அவளை) மேற்கொள்வான்; மேலைத் தவம் - முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினை, சிறிது ஆயின் - (ஒருவனுக்குக்) குறைந்ததானால், வீணை ஊரும்-தீவினை (அவளை) மேற்கொள்ளும்;

மூரண் - (அரசனுக்குப் படைமுதலான) வலி, சிறிது ஆயின் - குறைந்ததானால், பகை - பகைவர், ஊரும் - (அவ்வரசனை) மேற்கொள்வர்.

(வி - ரை) கணவனுக்குப் பொருள் வருவாய் குறைந்ததானால் மனைவி அவனை மேற்கொள்வா ளென்றது அவன் சொல்வழி நில்லாமல், அதற்கு மாறாக நடத்தலை. வாரி - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; வார் (ஒழுகு) - பகுதி, இ-வினைமுதற்பொருண்மை விசுதி; அதாவது, இடையறாது வரும் பொருள்; இவ்வாறன்றி வா-பகுதி, ரு-விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி எனக் கொண்டு, அவ்வாறு பொரு ளுரைக்கினும் பொருந்தும். மேலை - பண்புப்பெயர்; மேல் - பகுதி, இ-பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஏரிநீர் குறைந்ததானால், அவ் வூரி லுள்ள கிணறு முதலியவை நீர் குறையும்; இவ்வாழ்க்கையில் கணவனுக்குப் பொருள் வருவாய் குறையுமானால் அவன் மனைவி அவனை மதிக்காள்; முன்செய்த நல்வினை தேய்ந்ததானால் பின்செய்த தீவினை வந்து அவனை மேற்கொள்ளும்; அரசனுக்குச் சேனை முதலியவற்றின் வலி குறைந்தால் பகைவர் அவனை வெல்லுவார்கள். பகை - பண்பாகுபெயர்.

101. வைததனு லாகும் வசையே வணக்கமது
செய்ததனு லாகுஞ் செழும்கிளை—செய்த
பொருளினு லாகுமாம் போக நெகிழ்ந்த
அருளினு லாகு மறம்.

(ப - ரை) வசை-(ஒருவனுக்கு) நிந்தை, வைததனல்-(பிறனை) நிந்தித்ததனால், ஆகும் - உண்டாகும்; செழு கிளை - மிக்க உறவு, வணக்கமது - (தகுந்தவர்க்கு) வணக்கத்தை, செய்ததனல் - செய்த மையால், ஆகும் - உண்டாகும்; போகம் - சுகம், செய்த பொருளினால் - சேடிய பொருளால், ஆகும்-உண்டாகும்; அறம்-அறமானது, நெகிழ்ந்த - (பிற வுயிர்களின் துன்பத்தைக் கண்டவிடத்து மனம்)

தளர்த்துக் காரணமாகிய, அருளினால் ஆகும் - கருணையினால் உண்டாகும்.

(வி - ஐ) ஒருவனுக்கு அறிவுடையோரால் நிந்திக்கப்படும் நிந்தை பிறரை நிந்திப்பதனால் உண்டாகும்; வணக்கமாய் நடப்பா னால் அவனுக்கு உறவினர் மிகுதியாய்ச்சேர்வார்; தேடிய பொருளி னால் அவனுக்குச் சுகம் உண்டாகும்; அருளுடையானுக்கு அறம் உளதாகும். வைததனு லாகும் வசையே என்பதற்கு ஒருவன் வைத தனால் உளதாவது அவனுக்கு நிந்தை அல்லாமல் புகழ்ந்து. ஏ-தேற் தம். வணக்கமெனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் உடல் வணக்கம், சொல்வணக்க மிரண்டுங் கொள்க. வணக்கத் தகுந்தவர்க்குத் தான் வணங்குவானாயின் பகைவ ரின்மையால் 'செழுங்கிளை ஆகும்' என் றார். வணக்கமது - தொழிற்பெயர்; வணங்கு - பகுதி, அம் - புடை பெயர்ச்சி விசுதி, பகுதி மென்றோடர்க் குற்றகரமாதலால் இவ் விசுதிப் புணர்ச்சியில் மெல்லொற்று வல்லொற்றானது வலித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி; இவ்வாறு முடிந்து நின்ற பெயர் பகுதிப் பொருள் விசுதியாகிய துஷர்த்தையும், அது பற்றிவந்த அகரச் சாரி யையும் பெற்று நின்றது வைதது, செய்தது-இறந்தகாலத் தொழிற் பெயர். கிளை-உவமையாகுபெயர். நெகிழ்ந்த - காரியப்பொருட்டாக வந்த இறந்தகாலப் பெயரேச்சம்.

102. ஒருவ னறிவானு மெல்லாம்பா தொன்றும்

ஒருவ னறியா தவனும— ஒருவன்

குணனடங்கக் குற்றமு ளானு மொருவன்

கணனடங்கக் கற்றனு மில்.

(ஈ-ஐ) எல்லாம்-எல்லாக் கலைகளையும், அறிவான் ஒருவனும்- அறிந்திருப்பவனாகிய ஒருவனும், யூத ஒன்றும்-ஏதொரு கல்வியை யும், அறியாதவன் ஒருவனும்-அறியாதவனாகிய ஒருவனும், குணன் அடங்க - கல்லியற்கை இல்லாதிருக்க, குற்றம் உளான் ஒருவனும்.

குற்ற முள்ளவனாகிய ஒருவனும், கணன் அடங்க-(சந்தேக விபரீதமாகிய) சிறுமை யில்லாதிருக்க, கற்றான் ஒருவனும் - கற்றறிந்தவனாகிய ஒருவனும், இல் - (இவ் வுலகத்தில்) இல்லை,

(வி-ரை) எவனுக்கும் ஓர் கல்வியறிவும், ஒரு குற்றமும் தெரிந்த கல்வியில் சந்தேக விபரீதமும் உண்டென்பது கருத்து. அறிவன் என்பதில் வகரம் இயல்புணர்த்திற்று. குணம், கணம் இரண்டும் இருகுறியை யடுத்த மகரவீற்று அஃறிணைப்பெயராதலால் மகரத்துக்கு னகரம் போலியாய்க் குணன், கணன் என வந்தன.

103. மனைக்கு விளக்க மடவார் மடவார்

தமக்குத் தகைசால் புதல்வர்—மனக்கினிய

காதற் புதல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விக்கும்

ஒதிற் புகழ்சா லுணர்வு.

(ப-ரை) மனைக்கு-இல்லறத்துக்கு, விளக்கம்-தீபம், மடவார்-கற்புடைய பெண்டிர்; மடவார்தமக்கு-அக் கற்பையுடைய பெண்டிருக்குத் (தீபம்), தகை சால்-நற்குணம் நிறைந்த, புதல்வர் - புத்திரர்; மனக்கு - (தாய்தந்தையருடைய) மனத்துக்கு, இனிய காதல்-இனிய மையான ஆசையுள்ள, புதல்வர்க்கு-அப் புத்திரருக்கு, (தீபம்) கல்வியே. (தாம் கற்ற) கல்வியே ஆம்; கல்விக்கும் - அக் கல்விக்கும், ஒதின் - சொல்லுமிடத்து, (தீபம்) பகழ் சால் - புகழ் நிறைதற்குக் காரணமாகிய, உணர்வு-மறவாமை ஆம்.

(வி-ரை) மனை என்னும் வீட்டின் பெயர் தலைமைபற்றி இல்லாளுக்காகி, அது இல்லாளோடு கூடிச் செய்யும் அறத்துக்கானமை யால் இருமடியாகுபெயர். விளக்கம்-தொழிற்பெயர்; விளங்கு-பகுதி, அம்-புடைபெயர்ச்சி விசுதி, பகுதி மெல்லொற்ற வல்லொற்றானது வலித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி; தீபத்துக்குத் தொழில்பெயர் நாய்கின்றது; இப்ப டிக் கொள்ளாமல் அம் விசுதி வினைமுதற்பொரு

ண்மை வீகுதி எனக்கொண்டு, தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயராய்த் தீபத்தை உணர்த்திற்று எனினும், பிற பொருள்களை விளங்கச் செய்தலாகிய காரியம் தன் காரணமாகிய தீபத்துக் கானமையால் காரிய வாகுபெயரெனினும் ஒக்கும்; அம் வீகுதிப்புணர்ச்சியில் ஆய் தத்தொடர், வன்றொடர்க் குற்றுகர மல்லாத குற்றுகரப் பகுதிகள் இவ்வாறு விகாரப்படும்; இச் சொல்லை மற்ற மூன்றிடத்துங் கூட்டுக; இது முதனிலைத் தீவகம். இச் செய்யுள் மாலா தீவகம். இல்லறம் கற்புடையாராலும், அக் கற்புடையார் நல்ல புத்திரராலும், அப் புத்திரர் கல்லியினாலும், அக் கல்வி மறவாமையாலும் புகழடைந்து விளங்குதலால் 'விளக்கம்' என்றார். உம்மை உயர்வுசிறப்பு.

104. இன்சொலா னாகும் கிழமை யினிப்பிலா
வன்சொலா னாகும் வசைமனம்—மென்சொலின்
நாவினா னாகு மருண்மன மம்மனத்தான்
வீவிலா வீடாய் விடும்.

(ப-ரை) இன் சொலான்-(பிறரிடத்து ஒருவன் பேசும்) இன் சொற்களால், கிழமை - (அவர் தனக்கு) உரியராகுதல், ஆகும்-உண்டாகும்; இனிப்பு இலா - (பிறருடைய செவிக்கு) இனித்தவில்லாத, வல் சொலான் - கடுஞ் சொற்களால், வசை மனம் - குற்றமான எண்ணம், ஆகும் - உண்டாகும்; மென் சொலின் - மிருதுவாகிய சொற்களைப் பேசுகின்ற, நாவினா - நாவினது அடக்கத்தினால், அருள் மனம்-(பிற வுபர்களின்மேல் வைக்கும்)கருணையுள்ள மனம், ஆகும் - உண்டாகும்; அம் மனத்தான் - அருளுடைய மனத்தினால், வீவு இலாத - அழிவில்லாத, வீடு ஆய்விடும் - முத்தியுலகம் உண்டாகிவிடும்.

(வி-ரை) 15 என ஒன்றைக் கூறினாராயினும் "ஒருமொழி யொழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே" என்பதனால் மெய்யி னடக்க

மும் மனத்தி னடக்கமுங் கொள்க. இன்சொலால் யாவரும் தனக்கு உரிய ராகுதலும், கடுஞ் சொலால் பிறர்க்குத் தன்னைக் குறித்துக் கெட்ட எண்ணமும், மன மொழி மெய்களின் அடக்கத்தால் அருளும், அவ் வருளால் மோட்சமும் உண்டாகும் என்பது கருத்து. ஆனென்னும் மூன்ற னுருபுகள் நான்கும் ஏதப்பொருள். இனிப்பு-இனிமை யென்னும் பண்புப் பெயரடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். இன்சொல்-பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர்; விரிந்தால் இன்பமாகிய சொல்லென விரியும். வீவு - தொழிற்பெயர்; வு - புடைபெயர்ச்சி விசுதி; இம்முதனிலையின் அடியாக வீழ்ந்தான், வீகின்றான், வீவான் என வினைவிகற்பங்கள் பிறக்கும். வீடு-தொழிலாகுபெயர்; எல்லாப் பற்றையும் விடுதலால் உண்டாவதாதலால் காரணவாகுபெயரென்ன லும்ஆம். ஆய்விடும்-செய்யுமென்முற்று; ஆ-பகுதி, யகரமெய்-விரித் தல் விகாரம், விடு-துணிவுப்பொருண்மை விசுதி, அனைத்து மொரு பகுதி, உம் - எதிர்கால வினைமுற்றுப் பொருண்மை விசுதி, உகரக் கேடு சந்தி; இது பெயரெச்சமே முற்றானது. பகுபத இலக்கணப் புலமை யில்லாத வொருவர் இவ்வாறு வருஞ் சொற்களை இருசொ லாகக் கொள்வர்.

நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும்

முற்றுப் பெற்றன.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசேட்டி வீதி, சென்னை

அரிச்சந்திர புராண வசனம்: அரிச்சந்திர புராண மூலத்தை யனுசரித்துத் தமிழில் நூதனமாக வசனப்படுத்தப்பட்ட அரிய நூல்; இனிய நடைபயில் கதை விரிவாக அமைந்தது: விலை ரூபா 1-8-0

அருணாசல புராண வசனம்: அடியார்களின் பாவத்தைப் போக்கும் சூருவண்ணாமலை ஸ்ரீ அருணாசலேசுவாரின்மீது பாடப்பட்டுள்ள ஷே புராணத்தின் கருத்தை எல்லோரும் அறிந்துணருமாறு இனிய நடையில வசனரூபமாக இயற்றப்பெற்றது: விலை ரூபா 1

பிரபோத சுந்திரோதய வசனம் என்னும் மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்: விலை ரூபா 1

பிரபுலிங்கலிலை வசனம்: கவிச் சக்கிரவர்த்தியாகிய துறைமங்கலம் சுவப்பிரகாச ஸ்வாமிக ளியற்றிய அரிய நூலின் தமிழ் வசனம்: விலை ரூபா 1

வேதப்பொருள் விளக்கம்: ருக், யஜுர், சாம, அதர்வணம் ஆகிய நான்கு வேதங்களிலுள்ள முக்கிய விஷயங்கள் அடக்கியது: விலை அறு 12. **வேதப்பொருள் சாரசங்கிரகம்:** விலை அறு 4

மத விநிகரம்: உலகத்தி லுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும் உரலாறும்: விலை ரூபா 1-12-0

பச்சையப்ப முதலியாரி சரித்திரமும், அவர் மீது பல வித்வான் கள் பாடிய பாடல்களும் சீர்த்தனங்களும்: முதலியார் உருவப் படித்தடன்: விலை அறு 10

ஸ்ரீ பகவத்கீதை வசனம்: ஸ்ரீ கிருஷ்ணபஹுவான் துர்ச்சுணனுக்கு உபதேசித்த திவ்விய கீதையின் சுமழ் வசனம்: விலை ரூபா 1-8-0

சைவசமய விளக்க விஞ்ஞானையும், சைவசமய ஆசெனச் விஞ்ஞானையும்: விலை அறு 8

வீரசைவ விஞ்ஞானம்: இதில் வீரசைவ மதத்தின் சமயாசார இலக் கணங்கள் யாவும் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன: அறு 5

மாத்ரோழக்க இலக்கணம்: ஸ்திரீகள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகள்: விலை அறு 3

ரீப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசேட்டி வீதி, சென்னை.

	நு. அ.		அ. ப.
சிவகேசுத்திர விளக்கம் ...	1 8	நாலாயிரப் பிரபந்த சாரம்	6 0
ஸ்ரீ விருத்திப் பிரபாகரம்	4 0	ஒருதுறைக்கோவை ...	4 0
ஸ்ரீ விசாரசாகரம் ...	3 4	சீகாளத்திக் கலம்பகம் ...	2 0
பஞ்சதசப்பிரகாணம் ...	1 0	யாப்பிலக்கண வினாவிடை	4 0
ஸ்ரீ பகவத்கீதை உரை ...	2 0	அணியிலக்கண வசனம் ...	4 0
ஸ்ரீ சங்கர விஜயம் ...	1 4	வச்சணந்திமாலை உரை ...	2 0
ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்	1 8	குடாரம் ...	1 0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம்	1 4	ஒளவைகுறள் ...	2 0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்		அம்மணியம், கீயாசாமியம்	8 0
ஸ்ரீ விரிவான சரித்திரம்	2 0	ஜாதிபேத விளக்கம் ...	2 0
ஆத்திசூழிப்புராணம் உரை	2 0	விஷப்பிரதி விஷத்திரட்டு	2 0
பிங்கலநிகண்டு உரை ...	2 8	சைவசித்தாந்த வரலாறு ...	4 0
பிரபோதசுந்திரோதயவசனம்	1 0	நன் னூல் மூலம் ...	2 0
பிரபுலிங்கலீலை வசனம்...	1 0	வேதாந்தகுளாமணி மூலம்	3 0
அர்ச்சுந்திர புராண வசனம்	1 8	கையலயநவரீத மூலம் ...	3 0
அருணாசல புராண வசனம்	1 0	ஏகாந்தசேவை ...	1 0
மதவிருக்சம் ...	1 12	ஒங்காரத்தின் மகத்துவம்	1 0
திவ்யதேசயாத்திரைசரித்தரம்	2 0	அஷ்டாங்க மகத்துவம்...	1 0
ஷே 2-ம் பாகம் ...	5 0	ஆரியர் சந்தியாவந்தனம்	1 0
ஸ்ரீ பக்தலீலாமருத வசனம்	3 0	மதுமுறைகண்டவாசகம்	4 0
குசேலோபாக்யானம் மூலம்	0 8	மஹாதேவமாலை ...	2 0
கல்லாடம் உரையுடன் ...	3 0	நடராஜபதி மாலை ...	2 0
பழமொழி அகராதி ...	2 0	ஜீவசாகுதி மாலை ...	2 0
சுதகத்திரட்டு 1-ம் பாகம்	0 12	சிவானந்தமாலை ...	4 0
ஷே 2-ம் பாகம்	1 0	மாதரொழுக்க இலக்கணம்	3 9
கட்டளைப் பிரபந்தம் ...	0 8	பிள்ளை ததாலாட்டு ...	0 6
நளவெண்பா உரையுடன்	1 8	திருமங்கலமதாரணவிதி	0 6
நீதிநெறி விளக்கம் உரை...	0 8	பாரதநீதி ...	2 0
வேதப்பொருள் விளக்கம்	0 12	சிவசிவவெண்பா முதலியன	8 0
தண்டியலங்காரம் உரை	1 12	நைடத மூலம் ...	12 0
சிவதருமோத்தரம் உரை	3 0	அஷ்டப்பிரபந்த மூலம்	12 0
திருவெண்கைக்கோவை மூல		மீனாகதியம்மன்பிள்ளை தமிழ்	3 0
மும் உரையும் ...	2 8	கீதாசாரத்தாலாட்டு	1 0

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சேன்னை

	அ.ப.		அ.ப.
ஆத்திசூடி உரை	0 9	ஏகவை நம்பினால் ரகசிப்	
கொன்றைவேந்தன் உரை	0 9	படையலாமா? ...	0 6
வெற்றிவேற்கை உரை	1 0	கிறிஸ்தவர் விடை மறுப்பு	4 0
வாக்குண்டாம் உரை	1 3	விவிலிய குற்சிதம் ...	2 0
நவ்வழி உரை	... 1 6	ஹெ திக்கார கண்டனம்...	2 0
நன்னெறி உரை	... 1 6	சிவநாம விளக்கம் ...	1 6
ஹெ நீதி நூற்கொத்து உரை	8 0	ஏசுமனிதனே, கடவுளா?	2 0
ஹெ 6 நூலின் மூலமும், நீதி		விக்ரஹாராதன முதலியன	1 0
நெறி விளக்க மூலமும்,		பைபில் யார் எழுதியது?	1 0
அவற்றின் இங்கிலிஷ்		சிவனார் தேவனா என்னும்	
மொழிபெயர்ப்பும் அடங்		திய நாவுக்கு ஆப்பு ...	1 0
கிய நீதி நூற்றிரட்டு ...	8 0	கிறிஸ்தவர் ஞானோதய	
அறப்பள்ளி சதகம் ...	3 0	ஆபாச விளக்கம் ...	0 6
குமரேச சதகம் ...	3 0	புரோடஸ்டாண்டு கிறிஸ்து	
திருவேங்கட சதகம் ...	3 0	மத கண்டனம் ...	0 9
தண்டலையார் சதகம் ...	2 0	வஜ்ஜிரடங்கம் ...	1 0
கோவில்த சதகம் ...	0 9	கிறிஸ்துமதத் திரியேகத்	
எம்பிரான் சதகம் ...	1 0	துவ ஆபாசம் ...	0 6
சிவசங்கர சதகம் ...	0 9	இந்துஜெய பேரிகை:	
ஹெ 7 சதகமும் அடங்கிய		4 பாகமும் ...	3 9
சதகத்திரட்டு1-ம் பாகம்	12 0	பைபிலும் உலக சிருஷ்டி	
கைலாசநாதர் சதகம் ...	2 0	யின் ஆபாசமும் ...	0 9
ஜெயங்கொண்டார் சதகம்	2 0	கிறிஸ்துமதத்தின் குருட்டு	
குருநாத சதகம் ...	1 0	நம்பிக்கை ...	0 3
அவையாம்பிகை சதகம் ...	2 0	பாதிரிமார் ஸ்கூலில் பெண்	
அருணாசல சதகம் ...	1 0	கன் படிக்கலாமா? ...	0 3
அண்ணாமலைச் சதகம் ...	2 0	ஆரியபெண்களுக்குக் கல்வி	
வடவேங்கடநாராயண சதகம்	2 0	கற்பிக்கும் முறைமை...	0 6
தொண்டைமண்டல சதகம்	2 0	ஹெ 18 நூலும்சேர்ந்தது ரூபா	1 1/2
கோகில சதகம் ...	2 0	சைவ தூஷண பரிகாரம்	4 0
திருத்தொண்டர் சதகம் ...	2 0	பிரசங்கபீடிகை, கிறிஸ்து	
ஹெ 10 சதகமும் அடங்கிய		மத கண்டன வஜ்ஜிர	
சதகத்திரட்டு2-ம்பாகம்	1 ரூபா	குடாரம் ...	... 1 6